உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகிய
பரமசிவனார் பார்வதியாருக்கு உபதேசித்தருளிய

நிஷ்டானுபூதிமூலம்.

இஃது
திருக்கோவலூர்
ஆறுமுகசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இதற்குச்
சுத்தஅத்வைதவேதாந்தாசாரியராகிய
திருமூலர்மரபிலெழுந்தருளிய
முத்திராமப்ரம்மதேசிகரது மருகரும்
அவரது திருக்கூட்டத்துத்தலைவரில்
இளவரசுபட்டம் பெற்றவருமாகிய
முத்துகிருஷ்ணப்ரம்மத்தினால்
அவதாரிகைமுதலிய வைந்திலக்கணமாகப்பகுத்து
நூதனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட

உரையுடன்

திருவநந்தபுரம்
சோமசுந்தரசுவாமிகளால்
பரிசோதித்து
தஞ்சைமாநகரம்
சின்ன-கன்னையசெட்டியார்
அவர்களால்
புங்கத்தூர்
ம. சபாபதிமுதலியாரது
கல்விவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1871௵ ஆகஸ்ட்டுமீ.

உ

இந்நூலுரையிலே காட்டப்பட்ட குறிகள்

, இம்முளை கூட்டுச்சொல் முதலியவற்றின் பின்னும்,
- இச்சிறுகீற்றுச் சொற்களின் பிரிவுக்குப் பின்னும்,
—— இப்பெருங்கீற்றுப் பதசாரத்துக்குப் பின்னும்,
( ) இவ்விருதலைப்பிறை வருவிக்கப்பட்ட சொற்களுக்கும்,
. இக்குத்து முற்றுச்சொல்லுக்குப்பின்னும்,
[ ] இவ்விருதலைப்பகரந் தாத்பரியத்துக்கும்,
* இத்தாரகை அடியிற்காட்டப்பட்டவற்றிற்கும்,

வைக்கப்பட்டன.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிகிளர்பஃறலை வாளராப்பொறுத்த .... *
அணிகிளர்வசுந்தரை யமர்ந்தமன்பதை .... *
மலவிருடுரந்து மன்னுவேதாந்த .... *
நிலவுசித்தாந்த நிகழ்சமரசநிலை .... *
ஆயதஞ்சொரூப நிலையறிந்துய்வான் .... *
ஏயவாதுளத் தினிதெடுத்துமைக்கன் .... *
றருளியதும்பின் னண்டமூடுருவப் .... *
பொருவறநிவந்த புயமெருடுகுடுமி .... *
அண்ணாமலையி னகத்தெழுந்தருளும் .... *
நண்ணாவினைக் குகைநமச்சிவாய .... *
குருபரற்காளாய்க் கோவலூர்வரு .... *
முருகனேராறு முகதேசிகனார் .... *
வெண்ணெய்பாறவழும் பெண்ணைமாநதியின் .... *
பாங்கரோவியம்போற் படிவமசைவுறு .... *
தோங்குநிட்டையி னுறுமளவையிற்றம் .... *
பிரம்பொடுவெண்பொடி பெய்யும்பொக்கணம் .... *
கரந்திட லுணர்ந்து கலங்குபுநெஞ்சம் .... *
அயராவெண்டின மவணகலாது .... *
வயிராகங்கொடு வதிதல்கண்ணுறீஇ .... *
ஆரணம்பரசுமக் காரணக்கடவுள் .... *
வெள்ளிவளைபுரை விடைமேற்றோன்றி .... *
உள்ளநனியுவந் துதவப்பெற்றவர் .... *
முதிருந்தமிழின் மொழிபெயர்த்ததுமாம் .... *
நிதிவைப்பனைய நிட்டாநுபூதி .... *
சாத்திரமூல மாத்திரையன்றிக் .... *
கலையமைதரவதற் குரையிலாமையோர்ந் .... *
தாதியீறிலதா யருவாயுருவாய்ச் .... *
சோதியாயகண்டித துரியாதீதமாய் .... *
ஞாதுருஞான ஞேயநண்ணாததாய் .... *
நாதவிந்துவாய் நான்மறையந்தமாய்த் .... *
தற்பதந்தொம்பதந் தழுவசிபதமாம் .... *
முப்பதமுடிவாய் முக்குணரகிதமாய்ச் .... *
செப்புதற்கரிதாய்க் கற்பனைகடந்த .... *
கயிலைவாழ்பரமன் கருணைகூர்ந்து .... *

மயலறுத்தாள்வான் மானிடவுருக்கொடு............ *
வந்தனவணிகர் மரபினிடையுதித்துச் .... *
சிந்தைபுலன்வழிச் செல்லாதொழுகுநாள்......... *
ஆதிபுரிவடி வம்பிகையோகினுற்......................... *
றோதியதென்னியாய்ப் போதயனுளத்துதி.......... *
மைந்தநால்வர்க்கும் வடநிழற்கண்ணிருந் .... *
துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்..................... *
எழுவருளொருவ ரெனுந்திருமூலர்..................... *
வழுவறுமரபினோர் தொழுதகுமாண்டலை......... *
குருமூர்த்தமதாய்த் தெரிவுறப்போந்து............. *
சச்சிதானந்தத் தனிநிலைபகர......................... *
நிச்சயந்தெளிந்து நிருவிகற்பமாம்.................. *
வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்..................... *
தொண்டர்கடன்னைத் தோத்திரித்துரைத்த .... *
கொண்டசுவைகெழு குருதோத்திரத்திற்.............. *
குறையெழுதியதன் மருகனைநோக்கிப்.............. *
புந்தியுவகைப் புணரிதிளைப்ப........................... *
முந்துறப்பிரம நிட்டைமுயன்றோர் .... *
பற்பலர்களுக்கு மினிப்பயில்பவர்க்கும்............. *
அற்புதந்தரநல் லஞ்சனமெய்ப்புத்................... *
தெளிவாயோருரை செய்திடுகென்ன .... *
அளியாலதையுமா சிரமேற்றாங்கி..................... *
நலைவயிலோர்மொழியா லெல்லையுமொழிவுறும்...... *
வகையுமதனை வயஞ்செயற்குரிய...................... *
தகைகொளாதனமுதற் சாதனங்களுமெய்ச்......... *
சாதகசாத்தியர் தந்நெறிகளுமவர் .... *
ஏதமறவுறு நாதானந்தமும் .... *
அதனைச்சிந்தியா தந்நிலைகடந்தாற் .... *
சிதைவிலத்துவித வநுபவசித்தி.......................... *
அடைவுமைந்தெழுத்து மவற்றைச்செவித்தோர்... *
படருமலபரி பாகப்பெறுகையும்.......................... *
பிறவுங்கைக்கனி யுறழப்புலப்படப்.................... *
போற்றுறுகருத்துப் பொழிப்பொடகலம்.............. *
தாற்பரியாத்தமு தாரணமமைய .... *
உணர்வுடையவர்க ளுறையும்பதியினை.............. *
அணுகியுமறியா வாதர்கடாமும்........................ *
தத்துவஞானந் தலைசிறந்திடவும்...................... *

மித்தையாம்வாழ்க்கைப் பெத்தத்தழுந்துநா ...... *
முற்றத்துறக்குபு முத்தராகவும் .... *
பற்றறுத்தவரெலாம் வியந்துபழிச்சவும்............ *
அறம்பொருளின்ப முற்றியதற்பின் .... *
சிறந்தவீடென்னுஞ் செல்வம்பெட்ட................*
அதிகாரிக ளுமையந்திரிபறச்........................*
சதிராத்தந்நிலை கண்டுசாரவும்......................*
வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்..................*
ஆசில்சித்தியா ராஞ்சித்தாந்தநூல்.................. *
பலவற்றிற்கு மலைவொன்றிலதா...................... *
உன்னுஞ்சுருதி யுத்தியநுபவம் .... *
என்னுமிம்மூன்றுந் தழீஇவகுத்தனன்... ....*
ஆறிரண்டகலவையி னருடானந்தப் ....*
பேறுவேட்டுப் பேதமின்ஞான......... .... *
சாத்திரம்பயின்று தன்மாதுலனும்.................. *
ஏத்துநன்முத்து ராமப்பிரமம்........................ *
ஞானாசிரியனாய் விளங்குதனாடி .... *
ஆனாதடுப்ப வவனுளமிரங்கி .... *
அருளுறப்பெற்றே யப்பரப்பனாயை.................*
இருளறவளர்க்க விளவரசாகி ....*
மருவுநாளின் மதிவளர்குரவன் .... *
ஒருவித்தென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்............*
கறவைபிரித்த கன்றெனக்கவன்று ....*
துறவுபூண்டு திரீஇப்படர்ந்தே........................ *
ஏனையதலமெலாங் கோதென்றிழித்து.................. *
மாநிலச்சார மீதெனமதித்துச் .... *
சாரநகரிற் றன்குருவைக்கடமாய் .... *
ஆர்விளங்கிய சந்நிதானமாம்...........................*
பொதியநாயகர் பொதிவிற்கந்தப்...................... *
பதிவருசான்றோர் முதலியோர்தம்மால்............ *
முதற்பட்டத்தின் முனைவனென்று.................... *
விதிக்கப்பட்டு வீரியவுரவோன் .... *
மாயைத்திமிர மாற்றுஞ்சிற்சுடர்.....................*
ஏயப்பவக்கடல் கடத்துமிரும்புணை .... *
அஞ்ஞானப்பிணி யகற்றுமருந்து.................... *
மெய்ஞ்ஞானக்கடி வீசுநாண்மலர்..................*
இருவினைக்காடற வெறிகூர்ங்குடாரம்............. *

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

கருவுபக்குவர்க்குப் பயன்சொரிவான்பசு ❋
மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகூர் ❋
மோனவைப்பின் முளைத்தசுரதரு ❋
ஆதாரத்திட ராறுந்தாண்டி ❋
மீதானத்தொளிர் வெயின்மணிவிளங்கு ❋
தாவக்கோட்டை தணிக்குங்கொண்மூ ❋
ஆவிக்குறுதுணை யன்பிற்கன்னை ❋
நித்தியநிமல நிருவிகார ❋
சத்தியநிராமய சமயாதீதம் ❋
மனாதிக்கெய்தொணா வநாதிகாரணம் ❋
பின்னாபின்ன மூன்றாவொருபொருள் ❋
மூலப்பகுதி முகைத்தலர்ந்தெழுந்து ❋
காலப்பகுதி தொடர்ந்துகாண்வரு ❋
பிரமனாதி பிபீலிகாந்தமாம் ❋
சரமசரத்துஞ் சகலாண்டத்தும் ❋
கமலத்திலைபுனற் றுவலைகடுப்ப ❋
அணைவுறத்தோய்ந்துந் தோயாதாகி ❋
ஒட்டியிஃதெனச் சுட்டப்படாத ❋
சர்வசாட்சி தானேதானாம் ❋
பிரமவாரிதிபடிந் தாடும்பெற்றியோன் ❋
இழுக்கறுபல்கலைத் தானைகொண்டெய்தி ❋
ஒழுக்கவமைச்சன் சூட்சியினூன்றிக் ❋
காமமாதிக் கடும்பகையிரியத் ❋
தோமிலாவோர்மொழி வாளிற்றுமித்துத் ❋
துவாதசாந்தப் பெருநகர் துன்னித் ❋
தவாதசாந்தவத் தாணியிவர்ந்து ❋
திருவருளென்னு மொருமுடிகவித்துப் ❋
பண்புடையபேத வெண்குடைநிழற்ற ❋
நிறைவுறுநிட்கள நேமியுருட்டிக் ❋
துறைவிற்பேரின்ப முறைபுரிகுரிசில் ❋
சந்திரிபாதஞ்சார்ந்த ❋
முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமாய்நவமே ❋

இவ்வுரைச் சிறப்புப்பாயிரம்
வித்வசிகாமணியாகிய-அஷ்டாவதானம்
☞ வீராசாமிசெட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது

கடவுள் வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினொடுயிர்பரமுடையவனெவனவன்
கலைபுகழுயர்கணமதுளனெவனவன்
நிலவியமுனிவருணிகழ்பவனெவனவன்
தல்நிறையிறையவனடிதொழுதனமே

அருளிறையடிகள் வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாம்வடிவுகொண்டெழுந்தருளு
நாட்டமூன்றுடையநாயகன்
மோனமாம்விழியையளித்தெமையாண்டு
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ
தானமார்மூலர்மரபுறுமுத்தி
ராமசற்குரவநின்சரண
மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப
ரடுத்துறவரமருள்குவையே

அவையடக்கம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருததம.

இச்சீர்மனதுளத்திலகுமுத்திராம
தேசிகனற்றிருவருளான்மாந்தர்சிந்தைத்
துகளறுக்குநிட்டாநுபூதிக்கென்றுட்
டோன்றியவாறுணர்செய்தேனதனைக்காணு
மகிமைகொள்பல்கலைதேர்ந்தோர்சூத்ரதாரி
மருவுநிலாமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டும்
வகைகொள்மரப்பாவைநடிப்பதனைக்கண்டு
மகிழுலகோர்போல்வியந்துமகிழ்வர்மாதோ

அ

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞானநிட்டாநுபூதியினற்.... *
பொருளையோர்தற் .... *
சூரியனலேனுயினுமென்புன்மதியாலச்சமகன்...... *
றுரைசெய்தேனல் .... *
அருமைபெறுமுத்தமிழை முறையாகத்தெரிந்திருக்கு
மறிவுசான்றோர் .... *
வருசூழவிசொலுமொழியான்மகிழ்வுறல்போ...... *
லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாரன்றே .... *

இந்நான்கும், இந்நூல்
☞ உரையாசிரியரால்
இயற்றப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாத்துகவிகள்.

இஃது.

புரசை - அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமிசைநான்முகப் புனிதனுதியருந்....................*
தோமறவுணர்ந்து சொலற்கருமாமறை............ *
முடிவுநூலின் முன்னிய துணிவும் .... *
வடிவுறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான ... .*
பூரணநிலையிற் பொருந்துபுயோக.....................*
காரணசமாதி நிட்டைகைகண்டருள்...................*
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழாது........................ *
திரமுறவுட்கொளீஇத் திகழ்முத்திராமப் ... .*
பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்... ......*
றிருநிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா......... ... *
லான்றாமுயற்சி யாவுமொழியாத் ... .*
தான்மாத்திரமாய்த் தருசுகாதீதத்.....................*
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து...... *
விட்டகேவல வீடிவர்ந்தெளிநி .... *
ணடைவுறச்சோபா னம்மெனுஞ்சாதனந் ... .*
திடனுறப்பயின்று சிரவணாதிகளிற் ....*
கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய ... .*
விம்மிதமில்லா விம்மிதமஃதெனப் ... .*
புலமையோர்க்கைக்கனி போனனிகாணக்...............*
கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம.....................*
மென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன்றல் ....*
புன்மையில்நிட்டாநு பூதியாநூற்குச் ....*
சிந்தாமணிமுதற் செப்புமிலக்கிய ....*
நந்தாவரும்பொரு ணவையிலவாக...... ....*
வகலநுட்ப மாதியவகையா ... .*
னிகலறப்புலப்படுத் தியமூதறிஞர் ....*
தாம்புரிந்திட்டவை தகுமவ்வவைக்குரித்............ *
தாம்பரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு................ *

நயனகோசரத்தா ஞருந்தன்னின் .... *
முயனுமநுபவ முறையஞ்சனங்கொ .... *
டெவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள .... *
வவ்வப்படியெலா மாராய்ந்தொருங்கினி .... *
தியற்றியவுளாயி னினிமையும்வண்மையு .... *
மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசானுட்பமு .... *
நோக்கிலந்நூலா நோன்மைசான்மதியின் .... *
றூக்கற்றெருளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின் .... *
பண்பிணைமானு மென்லாங் .... *
கன்கொடுதந்நிலைகாண்பவர்தமக்கே ....(௬)

இஃது - சிதம்பரம்

இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களா லியற்றப்பட்டது.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நலங்கொள்சிவயோகமணநாற்றிசையுமணக்கும் .... *
ஞானமணங்கந்திக்கு மோனமணநாறும் .... *
விலங்கலில்சித்தாந்தமணம்பரிமளிக்குமின்பா .... *
வேதாந்தமணங்கமழும் வேதமணம்வீசும் .... *
தலங்கொளுமெய்யத்துவிதத்திருமணமும்பரவும் .... *
தனிமுத்துக்கிருட்டினப்பேர் தங்கியநம்பிரமம் .... *
வலங்கொளுநன்னிட்டாநுபூதியெனுநாற்கே .... *
வாய்மலர்ந்தவுளாயெனுமோர் மாமலரினிடத்தே ......(௨)

இஃது - சேமங்கலம்வித்துவான்

நாராயணமுதலியார் பாடியது.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பரமசிவனுமையவளுக்குபதேசஞ்செய்யப் .... *
பரவியசீர்நிட்டாநுபூதிதனைப் பார்மேல் .... *
திரமருவுகுகைநமசிவாயருட்டொண்டர் .... *
திருக்கோவலாறுமுக தேசிகர்செந்தமிழால் .... *
வரமலிபாடலினெழுதத்திருமூலர்மரபில் .... *
வருமுத்திராமப்ரம்ம மருகரிளவரசாம் .... *
உரமிலகுமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமதற்கவதா .... *
ரிலகமுதலஃமுளையெழுதி யுலகிலச்சிட்டதுவே ....(௩)

இஃது - திருநீர்மலை

கோபாலகிருஷ்ண கவிராஜசேகரர்பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குருவடிவாயுமைமக்கரன்சொனிஷ்டா நுபூதிதனைக் கோவலூர் வாழ், தருஞான வாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழினிற்செய்தானதற்குத், தெருளுறநல் லுரைசெய்தான் திருமூலர்வழிவருமுத்திராமப்பிரம்மம், மருகனிளவரசாமேன் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனும் வள்ளியோனே ....(௪)

இஃது தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜ பண்டிதர்பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சத்திதனக்கிறையருளுநிட்டாநு பூதிதனைத்தமிழ்ப்பாவாக, எத்திசையும்புகழ்கோவ லாறுமுகதேசிகனுரியம்பினாச், சுத்தமிகுஞ்செய்யுளுக்குத் திருமூலர்மரபிலிள வரசாய்த்தோன்றும், முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முரைவகுத்துரைத்தான் றனையறியு முறையிற்றுனே ....(௫)

இவை - நரசிங்கபுரம்

தமிழ்ப்புலமை-வீராசாமிமுதலியாரவர்களால் இயற்றப்பட்டன.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருளுருவாமலைமகளே யரனேக்கியருளியநிட்டாநுபூதிக்,கொருகுவலயத்துள்ளோ ரஞ்ஞானமொழித்துய்யவுரை செய்தானல்திருகுமலமறவேதற் சேர்ந்தோர்க்குச்சிவானுபவந் தெளியக்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர் மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமாதோ... (௬)

மட்டாருங்கனிநுகர்வார் சுவைத்திறத்தைத் தாமறிதன் மட்டேயன்றி, நட்டாருமுணரவெளிப் படுக்குநர்மற்றில்லையிந்த ஞாலத்தோர்க்கு, நிட்டாநுபூதியெனுங்கனிச்சுவை தானறிந்ததனை நியதியர்க, உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனும் யோகிதானே ....(௭)

இஃது - தாயுமானசுவாமிகள்மரபிலெழுந்தருளிய
எடுத்துக்கூட்டி - அருணாசலசுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரனுமையாட்குபதேசித்தருளியநன்னிட்டாநுபூதிநூலுக், கிரவிநிலத்திருணீக்கிப்பொருள் விளக்கலெனத் தெளிவாயுரையிட் டானல், திரிமலமுஞ்சரேசட்பாவமு மொழித்ததிருமூலநாயனரீ தம், மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனத்திசை புகழ்மாத வத்தினனே.. (அ)

இஃது - திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதீனம்
ஒன்பதாவதுபட்டம்
முத்துக்குமாரசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருமலிந்தகொன்றையணி பானுமையாண்மகிழவருள் வா துளத்திற், பொருண்மலிந்தநிஷ்டானு பூதிதனக்கோருரையைப் புகன்றிட்டானல், இருண்மலிந்த பவப்புணரி தினக்குமானவரின் பச்சலதிதோயத், தெருண்மூலர்மரபில்வரு முத்துகிருஷ்ணப்பிர மமெனுந்தேவன்மாதோ.. ... (கூ)

இஃது - குளத்தூர் கரதலமூர்த்தியாகிய
சட்டநாதசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்நிறைந்தவண்டமெல்லா நின்றபரிபூரணத்தினிலைமைநோ க்கி, ஆர்நிறைந்தசிவனுமையாட் கருளியநன்னிட்டாநுபூதிநூலுக், கேர்நிறைந்தமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனுமெம்பெருமா னிரங் கியன்பாய்ப், பார்நிறைந்தவடியார்களுளங்களித்துப்பரவவுரைப கர்ந்தான்மன்னே.. ....(௧0)

இஃது-திருவாரூர்ச்சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில்
ஒருவராகிய சேங்காலிபுரம்
கோயிற்பத்து குழந்தைவேலு ஓதுவாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நிட்டாநுபூதியுரைமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமநிகழ்த்தமோன * மெட்டாததேவர்முதன் முனிவர்சித்தர்மானிடர் மற்றேனையோர்

க்குஞ், சுட்டாமற்றுன்னுதற்குச் சமரசவானந்தவெள்ளந் தொட ர்ந்ததோங்கிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங் கரைந்தத்துவித நிலையு ங்கலந்ததம்மா ....(கக)

இஃது-தி-இ-சுரபாத்திரசுவாமிகள் ஆதீனத்திற்குரிய
பிறைசை-அருணசலசுவாமிகள் மாணக்கராகிய
கா-முருகேசநாயகரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

பதினன்குசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்மருவுவேணிதிக ழெந்தையாருமையம்மை நெஞ்சமகிழ் வுறவு ணாத்த, நிட்டாநுபூதிநல் விளக்கமெனுமெய்ஞ்ஞான நெறிநூற்ப யன்றெரிந்திப், பார்மருவுமறிவினரு மறியாருமெளிதினிற்பகர்க ராமலகமானப், பரிவினிலுணர்ந்துவாய் ஞானநீக்கிப்பெரும்பா நிட்டையடையவெண்ணிப், பேர்மருவுமேற்கோளிளுேடுளவரு த்ததாற் பெருமைபெறுமுத்திராமப், பிரமமாமொருகுருவினடி நீழலனுதினம் பிரியாதுநின்றிலங்கும், சீர்மருவுதக்ஷணமூர்த்தம றைமுனிவர்புகழ் திருமூலர்மரபில்வந்த, திவ்யமுத்துக்கிருஷ்ண பிரமமென்றெவர்களுஞ் சிந்திக்குமுயரடிகளே ....(கஉ)

இந்நூலுரையாசிரியரது

திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன.

இஃது-சென்னைமாநகரத்துள்ள
திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராகிய இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்
மயிலை-குருசாமிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

பதினன்குசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வாதவூரர்க்குப்பெருந் துறையினிற்குந் தமரவடியினிற்றேசிக, வ டிவாகிவந்தருளி மகிமைபெறுசிவஞானபோதமெனுமுறைவழங் கும், ஆதியேயருளொடிந்நாள்சென்னைமூத்து கிருஷ்ணப்பிரம மெனவவதரித், தவனிதனிலெவருங்கடைத்தேறும் வண்ணநிட்டா நுபூதிப் பெயர்பெறும், கோதிலாஞானநூற் குரையெழுதிமேற் கோளுடன் கொடுத்தருளியத்தன், குலவுநிதரிசனப்ரமாணமாயில குறங்குறைவிலாப் பெருமைதனையும், ஆதனேனையு முற்றுமுட் கொண்டுதனியத்வைதானந்தமேற்சேர்த்திடு, மதனிரக்கத்தையுஞ் சொல வுரகனுக்குமரிதாகில் யாமெனென்சொல்கேனே ....(கரு)

இஃது - தஞ்சைமாநகரத்துள்ள
திருக்கூட்டத்தில் இளவரசுபட்டம்பெற்ற
ஆறுமுகப்பிரமத்தினுலியற்றப்பட்டது.
பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அலகில்வேதாந்த சித்தாந்தநிலைகட்கெலா மமருநிலையீதென்
னவே யருளுமென் றுமைகேட்கவன்ன னுங்களிகொண்டறைந்தநி
ட்டாநுபூதிக், கிலகுஞ்சுவா னுபூதிக்கிசையவின்பவுரை யிட்டனன்
புலவரோத்த, வேமமுதன் மூவாசையும் மொழித்திவ் வடிவிலெனை
யாளவந்தபெருமான், நிலவுமேலோர்கள்புகழ்திருமூலர்மரபிலெ
ழுநிமலன்மன வாக்கினெட்டா, நிகரிலாச்சிவயோக நிட்டையைப்
புனிதர்க்கு நெறியோடுணர்ந்துபெரியோன், உலகினிலனைத்தையு
மகண்டபரிபூரண சொரூபமாயுன் னுகின்ற, வொப்பற்றமுத்துகி
ருஷ்ணப்பிரம குரவனுமுணர்வரிய மானுபவனே ... .(கச)

இஃது-ஷெ யூரில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய
இ-குப்புசாமிநாயகரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தனுர்தமைப்பணிந்து மலைமகள்கேட்கப்புகனிட்டாநுபூதிக் *
கித்தரணியோர்களடை யிருண்மயக்கமகலவவாக் கிரவிபோன்று
முத்திநிலையருண்மூலர்மரபிலெழு முத்துகிருஷ்ணப்பிரம வள்ள
ல், முத்தமிழ்தேர்மூதறிவோர்பரவவுரைப்பயனெடுத்து மொழிந்
தான்மன்னோ................... .... (கரு)

இஃது-கொங்குறைப்பட்டிலுள்ள திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்
அ-சேஷப்பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.
பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தனடியிற்றொழுது முத்திபெறுநெறிவினவு மம்பிகைக்ககமகி
ழ்ந்தே, யவனருளுநிட்டையைக் குகைநமசிவாயருக் கன்பனென்
றலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுக தேசிகன்செந்தமிழ்ப் பாவினாலரு
ருள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரியை மதித்தமு தாகன்னன் பகிர்ந்த
தெனவிந்நாளிலே, இத்தலத்தியாவர்க்கு மந்நூலினுரையமுத மி
ன்புறமதித்தளித்தா, னெழின்மூலர்மரபினுயர் தக்ஷணாமூர்த்தமெ
னவெனுசற்குருவாகியே, நித்தநிட்களசகளரகித சிற்பரவமலநி
லையருள்புரிந்தமோன, நிமலநிர்க்குணவகண்டாகாரமுத்து கிருஷ்
ணப்பிரமமென் றுதிதியே.................. ....(கசு)

இஃது-ஷெயூரில் திருக்கூட்டத்திலொருவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடம்
கோவிந்தஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
(எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

எட்டாதபேரின்ப வீட்டினுக்கேறுதுறை யிஃதென்றுபெரியோ ரொலாங், கட்டாகமொழிகின்ற நிட்டைநுபூதிக்கோர் கதிரவன்கங்கு லெல்லா, மட்டானெனப்புவியி லொப்பிலாமுத்து கிருஷ்ணப்பி ரமவன்ளல்வினவந், தொட்டாமலென்னையாண்ட சின்மயதயாநிதி யுரைத்தவுரையுரைகளாமே.......................................(கஎ)

இஃது-ஷெயூரில் திருக்கூட்டத்திலொருவராகிய
தானப்பகவுண ரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
கட்டளைக் கலித்துறை.

அருளானவீசனுமம்பிகைக்கோதுமரியநிட்டை ... .*
பரிவாகலாறுமுகதேவன்செந்தமிழ்ப்பாவிற்செய்தான் ....*
குருவாயெழுந்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோதில்குணன் ... *
விரிவாயதற்குரையிட்டானெவரும்வியப்புறவே ....(கஅ)

இஃது-சாரத்திலுள்ள திருக்கூட்டத்துத் தலைவராயும்
பொதியநாயகர்சபையின் பூசாவிதியை நடாத்துகின்றவராயும்
விளங்கிய-சின்னப்பாவுமூர்த்தியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.
எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நண்ணலருங்கயிலையுறைபரமனந்நாணகமகட்குத்தானருணிட்டா னுபூதித், தண்ணளிபாட் டயர்வாவிகுழுங் கோவலாறுமுகத்தக் கோனென்றியற்பேர்தாங்கிக், கண்ணியவான்றமிழ்க்கவியாற் கரைத்திந்நாளிற் கைக்கனிபோற்சிவநிட்டை கற்போர்காணப், புண்ணியஞ்சேர்சென்னைவளர் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனப்போந்து ரையியற்றுகன்றுனம்மா...(கக)

இஃது-ஷெயூரில் பொதியநாயகர்சபைக்குத் தருமகர்த்தா
நாராயணப்பிரமத்தினாலியற்றப்பட்டது.
நேரிசைவெண்பா.

இத்தரணியோரெல்லா மின்பவீடெய்துவான்...... *
முத்துக்கிருஷ்ணப்பிரம முன்னோனே - சத்தான...*
நிட்டாநுபூதியெனு நேரினூலுரைக்குரையைத்......*
திட்டாந்தத்தோடுரைத்தான் றேர்ந்து..........(உ0)

சாத்துகவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

உதாரணசாத்திரங்களின் பெயரகராதி.

அகஸ்தியமுனிவர் *	சிவப்பிரகாசம் ... *	தேவிகாலோத்திரம் *
அதிரகசியம்... ... *	சிவபோகசாரம் ...*	நாலடியார் ... ...*
அத்துவிதக் கலிவெண்பா...... *	சிவவாக்கியர் ......*	நிகழ்காலத்திரங்கல் *
அத்துவிதானுபவம்.	சிவானந்தமாலை ...*	நெஞ்சொடுமகிழ்தல்
அத்துவிதவுண்மை. *	சிற்றம்பல நாடிகளனுபூதிவிளக்கம்.	பகவற்கீதை ... ...*
அமுதசாரம் ......*	சிற்றம்பல நாடிகள் கலித்துறை *	பசுபதிபாசவிளக்கம்
அருட்பிரகாசம் ...*	செல்காலத்திரங்கல் *	பஞ்சாக்ஷரப்பதி பசுபாசவிளக்கம்..
அருணகிரியந்தாதி *	சைவசமயநெறி ..*	பட்டணத்துப் பிள்ளையார் ... ...*
அவிரோத வுந்தியார்.	சொரூபசாரம் ... *	பதார்த்ததீபிகை...*
இருபாவிருபது ...*	சொரூபத்தந்தாதி *	பத்திரகிரியார் ... *
உடலறிவிளக்கம் ...*	சௌந்தரியந்தாதி *	பரணதேவரந்தாதி *
உண்மைநெறி விளக்கம் ....*	சௌந்தரியலகிரி *	பாடுதுறை ... ...*
உண்மைவிளக்கஞ் சிந்தனை...... ...*	ஞானசுகாதீத வெண்பா ... .*	பாரதம்.............*
உபநிடதம் ... ...*	ஞானவாசிட்டம் *	பாலையானந்த சுவாமிகள் ... ...*
ஒழிவிலொடுக்கம் *	ஞானிகள்நிலைமை *	பிரமகீதை.........*
ஔவைக்குறள் ... *	தத்துவராய சுவாமிகள் ... .*	பெரியபுராணம்...*
கடவுளந்தாதி ......*	தத்துவாமிர்தம் ...*	போற்றிப் பஃறொடைவெண்பா
கண்ணுடைவள்ளல் *	தாயுமான சுவாமிகள்.	பிரபுலிங்கலீலை... *
கந்தரலங்காரம் ...*	திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி..	பிரம்மோத்திர காண்டம்...... ...*
கந்தரனுபூதி... ...*	திருக்களிற்றுப்படியார் ... ...*	மஹாவாக்கியம்...*
கலிமடல்... ... ...*	திருநாவுக்கரையர் *	மவுனதரிசனம் ... *
காரைக்காலம்மையந்தாதி........*	திருப்புகழ் ... ... *	மோகவதைப்பரணி
குகைநமசிவாயர் *	திருமந்திரம் ..... *	ரிபுகீதை ... .*
குருநமசிவாயர் ...*	திருவம்மானை......*	வருங்காலத்திரங்கல் *
கைவல்யநவநீதம் *	திருவருட்பயன் ...*	வாதவூரர்புராணம் *
சசிவன்னபோதம். *	திருவள்ளுவர்......*	வீராகமம்........*
சச்சிதானந்த விளக்கம்....... ...*	திருவாசகம்... ... *	வைராக்கியசதகம் *
சந்நிதிமுறை...... *	திருவாய்மொழி ...*	வைராக்கியதீபம் *
சிவஞானசித்தியார் *	திருவிளையாடல்... *	வைராக்கிய தோத்திரம்... ....*
சிவஞானதீபம் ... *	தேவாரம்... .. ...*	
சிவநெறிப்பிரகாசம் *		ஆக - கூ0.

உ

ஸ்ரீஸற்குருவேநம:

நிஷ்டாநுபூதி

மூலமும் - உரையும்.

காப்பு.

அவதாரிகை.

சிவஞான நிஷ்டையில் வல்லமையுடைய இந்நூலாசிரியர் தத்வமஸி என்னும் - சாமவேத மகாவாக்கியார்த்தமாகிய- உத்தரவாதுளம் என்கின்ற ஆகமத்திலுள்ள- நிஷ்டானுபூதியினால் தாமடைந்த சுவானுபவத்தை ஆத்மகோடிகள் எளிதில் உணர்ந்தடைந்து - ஆனந்தாதீதமாகும்பொருட்டு - அருளினால் தமிழ்ச்செய்யுளில் சொல்லப்புகுந்து இதுநிறைவேறும்படி எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயுள்ள பிரணவசொரூபத்தைச் சகுணமாகவும்- நிர்க்குணமாகவும் - துதிசெய்கின்றார் ....*

அத்திமுகனடி நித்தநினைபவர் ....*
சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவரோ ....*

(இதன்பொருள்.)

யானைமுகத்தையுடைய விநாயக மூர்த்தியினது பாதத்தைத் தினந்தோறும் (திரிகரண சுத்தியாய்) அகத்தின்கண்ணே தியானிக்கின்றவர்கள் - இலக்ஷ்மீகரத்துடன் விளங்கிய சித்திகளும் - (ஞானவாழ்வாகிய) மோக்ஷசெல்வமும்- அடைவார்கள்.—என்றவாறு. ஏகாரம். ஈற்றசை.

நிஷ்டானுபூதி

(பதசாரம்.)

எதிரில்லாமல் சகலமுந் தன்மயமாக விளங்கும்-பிரணவசொரூபத்தை மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆனையானையென்பார். அத்திமுகனென்றும், அப்பிரணவ சொரூபத்தின் தாளைச் சதாநிஷ்டராகக்கூடி விளங்கும் மஹத்துக்களென்பார். — அடிநித்த நினைபவனென்றும், சகலசாம்பிராஜ்யத்தோடும் விளங்கிய அஷ்டமாசித்திகளென்பார்.— சித்திதிருவொடு என்றும், இரண்டறக்கலக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார். —முத்திபெறுவ னென்றுங் கூறினர்.

(இதுவுமது.)

சகலமுந் தானாகிய பிரணவசொரூபம்- பரிபாகருடைய குறிப்பின்வழியே செல்லத்தக்கதாகையால் - பாகருடைய குறிப்பின்வழிச் செல்லும்யானையென்பார்.—அத்திமுகனென்றார் எனவும், ஆணவாதி மதங்களைப் பொழியும் கஜமுகாசுரனை அழிப்பதற்கு வேழவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணேசனென்பார்.—அத்திமுகனென்றார் எனவும், சித்திமுத்திகள் விளைகின்ற சிவானந்தபூமியாகிய பிரணவ சொரூபத்தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதி குருசுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்ற மேலான சத்துக்களென்பார்.—சித்தி திருவொடுமுத்தி பெறுவனென்றார், எனவும் கூறுவாருமுளர்.

[இதன்தாத்பரியம்.]

அக்ஷர சொரூபங்களில் முதலெழுத் தென்றும், சர்வ ஆன்மாக்களுக்கும் பிரகாசிக்கின்ற சித்ரூபமென்றும், சுஷீம்னையென்றும், பிரம்மரந்திரமென்றும், திர்க்ரூபமென்றும், பஞ்சவர்னத்தழகுள்ள தென்றும், மாணிக்கவொளிபோன்ற தென்றும், சின்மாத்திர சொரூபமென்றும், ஞானசூரிய னுதிப்பதற்குமேருவென்றும், பிரம்ம சந்நிதானத்தில் தோன்றிய மாயாவினோதமான சகத்விளையாட்டைப் பார்ப்பதற்கும், அவ்விளையாட்டொடுங் கினவிடத்தில் கேவலநிலையைப் பார்ப்பதற்கும், புருஷாகாரியையப்போலநின்ற் ரூபாரூபமென்றும், சத்துச் சித்து ஆனந்தமென்றும், இன்னும் பலவாறாக வேதாகமங்களினாற் கூறப்பட்ட தென்றும், சொல்ல விளங்கிய பிரணவ சொரூபத்தை ஞானாசிரியரால் விசாரித் தடைந்தவர்கள் சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற்றுச் சாக்ஷாத்கார மாவதென்பதாம்.

(அஷ்டமாசித்தியும், அவற்றின் விபரமுமாவன) அணிமா, மிகவுஞ்சிறிய வுயிர்தோறும் பரமகாஷ்டையாய்ச்சென்றிருத்தல். மகிமா, மிகவும் உயர்ந்த மகமேருவைப்போல ஆகவேண்டுமெ

னல் ஆதல். இலகிமா, மேருபாரத்தை யொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசாயிருத்தல். கரிமா, அணுப்போ லிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபாரமா யிருத்தல். பிராப்தி, எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச் சஞ்சரித்தல். பிராகாமியம், பரகாயப் பிரவேசம்பண்ணுதலும் - அந்தரசஞ்சாரஞ்செய்தலும் - இச்சித்தபோகம்அனுபவித்தலும்- மண்ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களையும் முக்காலங்களையுந் தனது தேககாந்தியால் அறிதலுமாம். ஈசத்துவம், ஸர்வேசுவரனைப் போலத் தன்னிச்சைவழியில் முத்தொழிலுஞ் செய்து - சூரியன்முதலிய கோள்கள் தன் ஏவல்கேட்கவிளங்குதல். வசித்துவம், தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லாவுலகங்களையும் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

இரண்டறக் கலத்தலாவது, சுருதிகுருசத்யுக்திகளால் தன்னைச்சாக்ஷிமாத்திரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமான தன்சொரூபத்தைச் சுத்தபிரம்மமாகச் சுவானுபவத்தாற்கண்டு தனக்கு அன்னியமாய்த் தோற்றியதேகாதிகளைத் தன்னைவிட வேறே இல்லையென்றும், அப்படித்தோற்றுகிறது பொய்யென்றும், அறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத்திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்கியமென்கிற கிஞ்சித் இருப்பாகிய அறிவுந்தானே என்றுஅறிந்து கேவலரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்துவிளங்குவதாம்.

அஷ்டமாசித்தியென்பதற்குப்பிரமாணம்.

(திருவிளையாடல்.)

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்ச்சென் *
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென் ......*
றறையுஞ்சிவாந்தமாருறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே... ....*
நிறையும்பெருமைதனையன்றேமகிமாவென்னுநிரம்பியநூல் ()
இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால் ... ...*
இலகுவான தூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்.................*
இலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால் ... *
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றேகரிமாவாம் .... ()
பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டுபிலமடைதல் ... *
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான் ...*
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந் ... ...*
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிரகாமியமாந்தவக்கொடியீர் ......()
விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின்வெயிலாலனைத்தும்விளங்குதல்போ
மண்ணினுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமூன்றும்வானத்தில் ... [ல்
கண்ணினுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறிதல் *
எண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால் ()

ஈசனெனமுத்தொழிலுந்தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுறவித் ...*
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும் ......*
பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்... ... .*
வாசவாதியெண்மருந்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்......()

என்று வரும் - மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

இரண்டறக்கலத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(மஹாவாக்கியம்.)

இவையுணருமிடத் தைக்கியமூன்றுவிதமுறைப்ப, ரோதென்று லவ்வழிவேபூரணமாயிருத்தல், அவையவமாங் கடபடவுபாதிகளை நீக்கு, மாகாயமெனவறித லப்பொருளைத்தானே, சுவைபடவேதி யானித்தலிவைமூன்றுவிதமாந், துவந்துவங்கள் பலவுமற்றுச் சுய ம்பிரகாசமதாய், நவையிறந்து சொல்லிறந்து நானுமிறந்திறவா, ஞானமிறந்திராசியமாய் நவின்றதத்துவிதமே........... (எ-ம்)

(திருவாய்மொழி.)

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீத் ... [ந்து
தொன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்
சென்றுங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்......*
அன்றேயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே...............(எ-ம்)

(சசிவர்ன போதம்.)

செறிந்தகாரணகாரியங்கள் சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்........*
அறிந்தவாதனைதானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே ...(எ-ம்)

(தாயுமானசுவாமிகள்.)

எனதென்பதுன்போயானெனல் போயெல்லாமிறந்தவிடங்காட்
டுதினதென்பதும்போய்நீயெனல்போய்நிற்குநிலை;...........*

(அன்றியும்.)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்......................*
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ ....*
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ...........*
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ (எ-ம்)

(கந்தரனுபூதி.)

ஆனலமுதே யயில்வேலரசே.......................*
ஞானகரனே நவிலத்தகுமோ.......................*
யானகியவென்னை விழுங்குவெறுந் ....*
தானாய்நிலைநின்றது தற்பரமே .... ()

(அன்றியும்.)

வானோபுனல்பார் கனல்மாருதமோ.............. ...*
ஞானோதயமோ நவிலும்மறையோ................ *
யானோமனமோ வெனையாண்டவிடந்..............*
தானோபொருளா வதுசண்முகனே............ (எ-ம்)

(பகவற்கீதை.)

யாதொன்றிந்தப்புலனறியாவளவிலின்பமாயிருக்கும்........[சீ
யாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள் பின்னையதனினிரண்டாகா
யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்ககோப்புள்ளதென்றார்கள் *
யாதொன்றிந்தவறிவிற்கேயறிவாய்நிற்குமதினின்றோர் ... (எ-ம்)

(கைவல்ய நவநீதம்.)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்........... *
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்............. *
கொஞ்சமாவிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தபிரமமென்னு............*
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்......()

(அன்றியும்.)

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்............ *
தனுகரணங்களாடிச் சகலமுமிறந்துசித்தாய் .... *
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண... .... *
நனவினிற்சுழுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான்............(எ-ம்)

(ஞானவாசிட்டம்.)

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு........................... *
மதுவிடில்வீடுறுமந்தவறிவுதன்னைச் ....*
செவ்விதினீயறிந்தனையாற்போகத்திச்சை........................*
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்தீர்தியானாய் ....()
எவ்வமறுநிறைமனத்தாலடையற்பால...........................*
யாவுமடைந்தாய்காக்ஷிக்கெட்டாதொன்றிற்..................*
கவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தனானாய்..........................*
கருத்தினுறுமயக்கமெனுங்கவலைதீர்வாய் .... (எ-ம்)

(ஞானசுகாதீதவெண்பா.)

உற்றுணர்ந்ததெல்லா முணர்வாகுமுன்மைதனிற்...*
பெற்றிருப்பதற்றவிடம் பேறாகுங்......... கற்றநூல்
பேசவினிவேண்டாம் பிறிதில்லையத்துவிதம் ...... *
ஆசையறநின்ற விடமாம் .... (எ-ம்)

(திருவாசகம்.)

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகதே .... *
சாதிவிடாதகுணங்கணமோமிசலித்திடுமாகாதே ....*

அங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயையடங்கிடுமோகாதே............ *
ஆசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே .... *
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே ... *
சீரடியார்கள்சிவாநுபவங்கடெரிந்திடுமோகாதே .... *
எங்குநிறைந்தமுதூறுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே .... *
ஈறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே... (எ-ம்)

(சிவானந்தமாலை.)

பித்தையுடல்கட்டறுத்துமெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந் *
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச் .... சுத்தத்
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற் .... *
சனியானிதுசத்தியம்.. (எ-ம்)

(ஒழிவிலொடுக்கம்.)

என்னுணையென்னுணையென்னுணையேகமிரண் ...... *
டென்னுமற்சும்மாவிருவென்று .... சொன்னான்
திருஞானசம்பந்தன்சீகாழிநாடன் .... *
அருளாளன்ஞானவிநோதன் ....(எ-ம்.)

(சொரூபசாரம்.)

ஞானநூல்கற்றலுநற்றுறவுபூண்டாலு .... *
மோனசமாதிமுயன்றாலுந் .... தானாகி
எல்லாக்கவலையுமற்றின்புற்றிருப்பதுவே........... *
சொல்லாருமுத்திச்சுகம் ....(எ-ம்)

(சிவஞானசித்தியார்.)

அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே, யறிவுதனையருளினா லறியாதேயறிந்து, குறியாதேகுறித்தந்தக் கரணங்களோடுங், கூடாதே வாடாதேகுழைந்திருப்பையாகிற், பிறியாதசிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப், பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலேயவையெல்லாமல்லவாகி, நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதாரனாயே..(எ-ம்)

(கண்ணுடையவள்ளல்.)

தம்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றறிந்து .... *
மும்மாயைமும்மலமுக்குணநீங்கிமுழுதறிவாற்........ ...... *
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்................ *
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான்றடங்கச்சியேகம்பனே...... (எ-ம்)

(அகஸ்தியமுனிவர்.)

முடிந்திடம்பேச்சற்றமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வநின்னைப் ... *
படிந்திடமேபதிபாசம்பசுவிருப்பற்றற்றதும்..................... *

விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயையும்விட்டெவையும் *
கடிந்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தாநந்தங்காணுமதே .... (எ-ம்)

(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.)

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும்பொருளேயோ ....*
வூன்றேடுமுயிரோயோ வுயிர்தேடுமுணர்வேயோ ....*
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்தனைத்தேட.....................*
நான்றேடிநான்காண நானோநானோ ....(எ-ம்)

(பத்திரகிரியார்.)

என்னையென்னிலேமறந்தே, யிருந்தபதியும்மறந்து.............*
தன்னையுந்தானேமறந்து, தனித்திருப்பதெக்காலம் ...... (எ-ம்)

(உண்மைவிளக்கஞ்சியதனை.)

முத்திதனையடைந்தோர்முந்துபழம்போதங்கி...... *
வித்தகமாம்வீணையிவையிற்றி.................. ஞைத்த
விரதமணம்வெம்மையெழினுதம்போல............ *
விரவுவனொன்றேனும் விதி..............................()

(அன்றியும்.)

தத்துவங்களெல்லாஞ்சகசமாயான்மாவிற் .... *
பெற்றதனினிற்கின்றபெற்றிபோல்...... மூத்திதனில்
சித்தமலமற்றார்செறிந்திடுவனொன்றுமறை............*
சத்தியமாயோதியிடுந் தான்........................(எ-ம்)

(அத்துவிதவுண்மை.)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடுந்...... *
தன்னையறிந்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகந்... ... *
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிட்வேறிலையெனவே........ *
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில் (எ-ம்)

வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

அத்துவித அபரோக்ஷானுபவத்தில் வேறுதோன்றாமல் பரிபூரணாநந்தபோதமுறச் சகலமுந் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ளுஞ் சுயஞ்சைதன்யத்தை அடைந்தவர்கள் சித்திமுத்திகள் பெறுவவொன்றமையால் யாமும் நிர்விக்கினமாய் இந்நூல்நிறைவேறப்பெறுவோமென்றதாயிற்று.

காப்பு-முற்றிற்று.

பாயிரம்.

(பரசிவவணக்கம்.)

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற்சுரநதியுங்கரமதியுஞ்செறிந்திலங்க ......*
வார்பூத்தகுயவனிதையொருபுறத்திற்பசந்தொளிரவாரியுண்ட *
கார்பூத்தமணிவண்ணன்கட்கமலமிணைக்கமலக்கழலின்மேவ ...*
ஏர்பூத்தகோவலில்வாழ்வீரட்டத்தொருமுதலையிறைஞ்சுவோமே

(இ-ள்.) சிறப்புப் பொருந்திய செவந்தசடையில் தெய்வகங்கையும் - அமுதகிரணங்களையுடைய இளம்பிறையும் - நெருங்கிப் பிரகாசிக்கவுங் - கச்சுப்பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தேவியார் இடப்பாகத்தில் (மரகதரத்தினம்போலப்) பசுமையாய் விளங்கவும் - நீருண்டமேகத்தையொத்த மகாவிஷ்ணுவின் கண்ணாகிய தாமரைப்புஷ்பம் - இரண்டாகிய பங்கஜத்தைப் போன்ற திருவடிகளிற் பிரகாசிக்கவும் - அழகுபொருந்திய திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேசுவரனை வணங்குவாம்.—எ-று. ஏ-அசை. (௧)

(பரதேவதைவணக்கம்.)

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருகுமுடியரன்புக் ......*
குரியநாயகியெங்குந்தானாகிநீங்காமலொளிராநின்ற ....*
கரியநாயகிகோவற்பிரானிடத்திலெப்போதுங்கலந்துவாழும்...*
பெரியநாயகியுபயபதமலரையனுதினமும்பேணுவோமே ...()

(இ-ள்.) மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் நினைத்தலுஞ் - சொல்லுமாகிய அளவுக்கடங்காத ஈசுவரியாயுந் தினந்தோறும் மனம் நெக்குவிட்டுருகும் அடியார்களுடைய அன்புக்குச் சுதந்தரமான பரதேவதையாயும்.- எவ்விடத்திலுந்தானே (அகண்டாகார)மாய் நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷிக்குரிய உமையாயுந்- திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவீரட்டேசுவரருடைய இடப்பாகத்தில் அனவரதமுஞ் சேர்ந்து வாழ்கின்றவராயும் (விளங்குகின்ற) பெரியநாயகி யம்மனது உபயசரணாரவிந்தங்களைத் தினந்தோறுந்தியானிப்பாம்.—(எ-று.)-அகரம் - சாரியை-ஏ-அசை.

(கணபதிவணக்கம் - வேறு.)

அரியானையயன்மாலுக்ககண்டபேரொளியானைத்.................*
தெரியானையன்பிலர்தந்தேகமனவாக்கதனுக் ....*
குரியானையன்பர்தமக்குயர்பெரியாளீன்றெடுத்த.................*
பெரியானுக்கணபதியின்பிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம் ......()

(இ-ள்.) பிரம்மா விஷ்ணுக்களாலுங் காண அரியவராயும் - அகண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும் - அன்பில்லாதவர்களுடைய மனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும் அளவுதெரியக்கூடாதவராயும்-அடியார்களுக் குரியவராயும்-உயர்ந்த பெரிய நாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த (மூத்தபுத்திரராயுமிராநின்ற) ※ பெரியானைக் கணபதியினுடைய-விளங்குகின்ற அழகிய திருவடிகளை வணங்குவாம்—(எ-று.) (௩)

(சுப்பிரமணியர்வணக்கம்-வேறு.)

கடல்சுவறநெடுமாயக்கிரிவீழச்சூரனுரங்கலங்கச்செம்பொன்மடலவிழ்கற்பகநிழலில்வலாரியும்வந்தரசிருப்பமகங்களோங்க, விடலரியவிபுதர்சிறைவிடமுனிவர்செய்தவங்கண்மேலுமோங்க,அடல்கெழுவேலேவியவோராறுமுகனடியிணையையகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) சமுத்திரஜலஞ் சோஷித்துப்போகவும் - உயர்ந்தவஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்துவிழவுஞ் - சூரபன்மனுடைய மார்புகலங்கவுந் - தேவேந்திரனுஞ் செம்பொனிறமாகிய இதழ்விரிந்த (புஷ்பங்கள்நிறைந்த) கற்பகவிருக்ஷத்தின் நிழலில்வந்து கொலுவீற்றிருக்கவும் - யாகங்கள் விர்த்திக்கவும் - விட்டுநீங்குதற்கரிய சிறையினின்றுந் தேவர்கள் நீங்கவும் - ரிஷிகள்செய்யுந்தவங்கள் மேன்மேலும் வளரவும் - வெற்றிமிகுந்த வேலாயுதத்தைப்பிரயோகித்த - ஒப்பற்ற சண்முகக்கடவுளினுடைய உபய திருவடிகளை உள்ளத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம்—(எ-று) மடலவிழென்றதனால் புஷ்பங்களென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஒருகாலத்தில் - சூரபன்மனுக்குத் தோல்வியடைந்து சீகாழியிற்சென்று ஒளித்துப் பரமசிவனைப்பூசித்துக்கொண்டிருந்த தேவேந்திரன் மறுபடியும்வந்து அரசுசெலுத்தவுமென்பார்.—வலாரியும்வந்தரசிருப்பவெனக்கூறினர். (௪)

(திருநந்திதேவர்வணக்கம்-வேறு.)

முந்துசஞ்சிதங்கடாமும்மலக்கங்குல்பாற.................... ※
அந்தியும்பகலுமில்லா வாதித்தனகத்திற்றோன்ற .... ※
இந்திரியம்புலன்கண்மாய வின்பவாரிதியின்மூழ்க .... ※
நந்தியெம்பெருமான்பாத நளினமென்சிரமேல்வைப்பாம்... ()

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய சஞ்சிதவினைகள்அழியவும்-மும்மலமாகிய இருள்நீங்கவும்-இரவும் பகலுமற்ற ஞானசூரியன் உளத்திலுதிக்கவும் - பஞ்சேந்திரியங்களும் அதன்விஷயங்களுங்கெடவும்-

※ பெரியானைக்கணபதி-என்பது-திருக்கோவலூரிலிருக்கும் விநாயகருக்குப்பெயராம்.

பிரம்மானந்தக்கடலுள் மூழ்கவும் - எம்பெருமானாகிய திருநந்தி தேவருடைய பாதாம்புயத்தை எனது முடியின்கண்வைத்து வாழ்வாம்.—(எ-று.)

(ப-ம்.) பிரகிருதியின்தோற்றமாகியபகலும் - அதன் ஒடுக்கமாகிய இருளும் - இறந்து சதோதயமாய்ப்பிரகாசிக்கின்ற சர்வசாக்ஷியாகிய பேரறிவென்பார்.—அந்தியும் பகலுமில்லா வாதித்தனென்றார். சஞ்சிதமாவது, அனந்தபவங்களுண்டாவதற்குக்காரணமாகிய வினைகள் கட்டுப்பட்டிருப்பதாம். மும்மலங்களாவன, ஆணவம்-மாயை-கன்மமாம். இவற்றுள் - தண்டுலத்தைப்பற்றிய தவிடுபோல ஆத்மாவை ஆணவமலம் பற்றியிருக்கும், தண்டுலத்தைப்பற்றிய உமியைப்போல் ஆத்மாவை மாயாமலம்பற்றியிருக்கும், தண்டுலத்தைப்பற்றிய முளையைப்போல ஆத்மாவைக் கன்மமலம்பற்றியிருக்கும். (ரு)

(நால்வர்வணக்கம்-வேறு.)

அடிபணிவேனுமைசொர்க்கத்தமுதையயின்றினியகவியமுதந் தந்தோன், அடிபணிவேன்பவக்கடலுமுவர்க்கடலுங்கடந்தவாக்கரசின்செங்கேழ், அடிபணிவேன்பரவையாற்பரசிவனைத்தூதாகவனுப்புவித்தோன், அடிபணிவேன்றிருவாதவூரடிகள்புகழேத்தியன்பிற்றனே .... *

(இ-ள்.) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்துப் பார்வதியாருடைய ஸ்தனத்தின் பாலையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய அமுதத்தைத் தந்தருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்குவேன்.—பிறவிக்கடலையும் - உப்புக்கடலையும் நீந்திய அப்பர்சுவாமிகளுடைய சிவந்தநிறம்பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குவேன்.—பரவைநாச்சியாரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாகஅனுப்புவித்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன்.—மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன்.—(எ-று.) தான்-சாரியை-ஏ-அசை- அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்து-என்றது-நால்வருக்குங்கூட்டுக. (சா)

(வசவேசர்-சென்னவசவேசர் வணக்கம்.)

சிவசமயப்பயிர்தழையப்பரசமயக்களைநீங்கத்திகழ்வேதத்தோ *
டுவமையிலாகமநீதியோங்கவருவசவணர்தாளுவந்துபோற்றி *
அவமறுமாறங்கலிங்கங்கலைமுகஞ்சாதாக்கியம்பத்திபத்தஞ்சத்தி *
இவைகளொருவடிவாயசென்னவசவேசர்பதமிறைஞ்சுவோமே ()

(இ-ள்.) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும்- அன்னியசமயமாகிய களைகள்கெடவும்-பிரகாசமுள்ள வேதங்களுடனே

ஒப்பில்லாத வீரசைவாகமஒழுங்கு பிரபலத்தையடையவும்- அவதாரஞ்செய்து வசவண்ணனென்னுந் திருநாமத்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திருவடியைக் களிப்புடனேவணங்கிக் குற்றமற்றிராநின்ற-பீடம்-படி-நிதம்பம்-கோமுகம்-மேல்வட்டம்-நாவத்தடி- என்னும்-ஆறங்கத்தினையுமுடைய லிங்கமூர்த்தியும் - சாந்தியாதீதகலை-சாந்திகலை-வித்யாகலை-பிரதிஷ்டாகலை-நிவர்த்திகலை - என்னும் ஐந்துகலைகளும், ஈசானம்-தற்புருஷம்-அகோரம்-வாமதேவம்-சத்தியோஜாதம்-என்னும் ஐந்துமுகங்களும், சிவசாதாக்கியம்-அமூர்த்திசாதாக்கியம்-மூர்த்திசாதாக்கியம்- கத்துருசாதாக்கியம்-கர்மசாதாக்கியம்-என்னும் ஐந்து சாதாக்கியங்களும், சத்தி-மௌநாங்கம்-அத்தி-தலம்-கந்தம்-சுவை-என்னும்-ஆறுபத்திகளும், கரதலகமலமென்னும் அஸ்தமும், பராசத்தி-ஆதிசத்தி-இச்சாசத்தி-ஞானசத்தி-கிரியாசத்தி என்னும் ஐந்துசத்திகளும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஏகரூபமாய்விளங்கிய சென்னவசவேசர் என்னும் அங்கித்தையுடைய எமதுசுவாமிகளுடைய உபயசரணங்களை -வணங்குவாம்.—(எ-று.) ஏ-அசை.

இலிங்கமாவது-இஷ்டலிங்கம் - பிராணலிங்கம் - பாவலிங்கம்-ஆசாரலிங்கம்-குருலிங்கம்- சிவலிங்கம்-சரலிங்கம்-பிரசாதலிங்கம்-மகாலிங்கம்-என-வீராகம சித்தாந்தப்படி ஒன்பதுவகையாமெனக்கொள்க.

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன, சிவத்தின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும்,அவ்விச்சாசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று ஞானசத்தியும், அந்த ஞானசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமாமென்பது சைவாகமசித்தாந்தமெனக்காண்க. (எ)

(குகைநமசிவாயர்வணக்கம்-வேறு.)

அன்னமயம்பிராணமயமனோமயம்விஞ்ஞானமானந்தமயத்தி
னுடனைங்கோசமாய, இன்னல்மயனீங்கிய மெஞ்ஞானியுளங்குகை
யாமெப்போதுநீங்காமலிசைந்துமிகவாழ்வோன், பன்னரியவிரிவு
வரஞ்சமனதிகமிவைகள்பகர்வரிதாய்ப்பிரமன்முதற்பண்ணவர்தம்
முளத்தில், உன்னரியவோநமசிவாயகுருராயனுபயசரணமதுள
த்துமுச்சியினும்வைப்பாம் .... ()

(இ-ள்.) அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம் - விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்தமயம்-என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன்பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மை ஞானியின் இருதயத்தையே கு

கையாகக்கொண்டு அனவரதமும் நீங்காமல் ஒத்து வாழ்கின்றவரா யும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும்-உயர்வும்-சமமும் - விசேஷ மும்-ஆகிய இவைகளில் வேறுசொல்வதற் கில்லாதவராயும்-பிரமன் முதலிய தேவராலும்-மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும், பிர ணவசொரூபராயும், (விளங்குகின்ற) குகைநமசிவாய குருராயரு டைய உபயசரணங்களை எமது அகத்திலுஞ் சிரத்திலும் வைத்து வாழ்வாம்.—(எ-று.) ‍தய்-சாரியை.

அன்னமயமாவது, தோலும்-இரத்தமும்-தசையும்-நரம்பும்-எலும்பும்-மூளையும்-ஆகிய ஷட்பாவ விகாரமாகத்தோற்றுகின்ற - ஸ்தூலதேகமாயிருத்தல். பிராணமயமாவது, பிராணாதியாகிய-சமஷ்டிவாயு ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல். மனோமயமாவது,புத்திநீங்கலாய்-மனமாதியாகிய சமஷ்டி-அந்தக்கரணம்-ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங்கூடியிருத்தல். விஞ்ஞானமயமாவது, புத்திஒன்றுடனே ச்ரோத்திராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்துங்கூடியிருத்தல். ஆனந்தமயமாவது, மனோ மயமும் - விஞ்ஞானமயமும் - அஞ்ஞானத்தி லழுந்திய காரண தேகமாயிருத்தல். (அ)

(குருநமசிவாயர்வணக்கம்-வேறு.)

சீலமிகுங்குகைநமசிவாயர்கரசாதனராய்த் திகழுமன்பாற் ...... *
பாலினுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீதுமம் பலவர்மீதுங் ...... *
கோலமுடனேசெப்புங்குருநமசிவாயர்பதங் குழைந்துபோற்றித்
தாலமிசைநிலவவருசிவசரணரனைவரையுந் தாழ்ந்துய்வாமே ... ()

(இ-ள்.) (ஞானமாகிய) நல்லொழுக்க மிகுந்திருக்கின்ற குகை நமசிவாயர் கையினாற்காட்டிய (சின்முத்திரையைச்) சாதனமாகக் கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினாலே அவ்வாசிரியர்மீது ம்-சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளின்மீதும்-பாலினு ள்ள சுவையைப்போலும் (இனிமைதங்கிய) தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்த குருநமசிவாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகி த் துதிசெய்து பூமியின்கண்ணே ஒளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரண ர்கள் யாவரையும் வணங்கிவாழ்வாம்.—(எ-று.) ஏ-ஏ-அசைகள். (௯)

(அவையடக்கம்.)

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும்பூசனையுமறையாதிபகரும்வண்ணம் *
இத்தரணிமிசைசெய்யும்பூசனையும்யானைமுதலிசைக்குமைந்து *
சுத்தியின்றிச்செயும்பூசையலதறியாநீதான்சுழற்றிவீசும் ...... *
அத்தனிக்கூவிளப்பூசைக்கிரங்கலினால்யான்பாடவகமுற்றேனே ()

(இ-ள்.) பரமசிவனார்இப்பூமியினிடத்தில் பக்தியாகிய அங்கத் தைக்கொண்டு செய்த பூசைக்கும்-வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும்

விதியின்படிசெய்த பூசைக்கும்-சொல்லுகின்ற யானைமுதலாகப் பாம்பு-சிலந்தி-எறும்பு-நண்டு-ஆகிய ஐந்தும்-பஞ்சசுத்தியில்லாமல் செய்தபூசைக்கும் (அநுக்கிரகித்த) தல்லாமல் - மூடத்தன்மையையுடைய-சண்டாள ஸ்திரீயானவள் சுழற்றியெறிந்த வில்வந் (தன்மேற்பட-அதையும்) பூசையாகக்கொண்டுகிருபை செய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லையும் அங்கீகரிப்பாரென்று இந் நூல்செய்ய நான்மனதில் துணிவுகொண்டேன்.—(எ-று) தான்-இ-சாரியைகள்-ஏ-அசை. ❋

பஞ்சசுத்தியான, ஆத்வமசுத்தி - பூசுத்தி - திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி-இலிங்கசுத்தி என்பனவாம். ❋

(நீசிக்குஅருள்செய்தவரலாறு.)

பிரமோத்ரகாண்டம்.

கேகயதேசத்தில் ஒருபிராமணனுடைய புதல்விசௌமினியென்பவள்-தன்பிதாவினால் வேதவிதியின்படிமற்றொருபிராமணனுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுக்கப்பட்டவளாய்ப் புருஷனுடனே இஷ்டத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறநாளில்-அந்தப்புருஷன் - தான்செய்த தீவினையினால் பலவியாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக - அந்தச்சௌமினியானவள் அதிக துக்கமுடையவளாகிப் பின்னர் அதிகவிரகத்தை யடைந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத்தனமாய்ப் பலபுருஷரைச்சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்னியர்களுமாகிய பெரியோர்களும் - வாசித்தவர்களுஞ் சொல்லிய நன்மையைக் கேளாமல் காமசுகத்தை யனுபவித்துக் கர்ப்பமடைந்தாள் - அதையறிந்த தாய்தந்தை முதலானவர்கள் - இவளை வைத்துக்கொண் டிருப்பது இனிநமக்குத் தகாதென்று ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள். அப்போது சௌமினியானவள் - அதிகதுக்கத்தோடுங் காட்டிற்போக—ஒரு வேளாளன்கண்டு - அழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில் வைத்திருந்தான். அவனைச்சேர்ந்து - மாம்சபக்ஷமும் - மத்தியபானம்பண்ணிப் பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் அந்தவேளாளன் அசலூருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினியென்பவள் மாம்சந்தின்ன ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற் புகுந்து கள்ளுண்ட மயக்கத்தினாலே பசுவின் கன்றைப்பிடித்து வெள்ளாடென்று நினைத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அரியும்போது பசுவின் கன்றென்று அறிந்து சிவசிவா கள்ளின் மயக்கத்தினாலல்லவா இப்படி நேரிட்டதென்று இரண்டுநாழிகை வரையிலுந் துக்கித்திருந்து பின்புமாம்ச அபேக்ஷையினாலே அந்தப்பசுவின்கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்ணிப் புசித்துத் தோல் எலும்புகளைத் தெரி

விற்போட்டுப் புலிவந்து கொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொ
ண்டிருந்தாள் - பொழுதுவிடிந்தவுடனே புருஷனாகிய வேளாள
ன்வந்து பசுவின்கன்று இறந்துபோனதைக் கேள்விப்பட்டுவியச
னமுற்றுச் சௌமினியுடன் சேர்ந்து இருக்கிறநாளில் சௌமினி
யானவள் வாழ்நாள்கழிந்திறந்து இரண்டுகண்ணும் பார்வையில்
லாமற் புலைமகளாய்ப் பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையும் - மிகுதி
யாகிய பசுவிறைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உ
ண்பித்து வளர்த்துத் தாய்தந்தைகள் இறந்துபோக— இப்புலைம
கள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும் - தேகமுழுதும் புழுநெ
ளிய அதிகரித்தரணமும் அதிகமான குஷ்டமும் - புண்வழியில்
அதிகநாற்றமும்-சுரமும்- சூலையும் - க்ஷயமும் - இன்னும்பலவித
வியாதிகளுங் கொண்டிருந்ததால் ஒருவரும் விவாகஞ் செய்யாம
ற்போனார்கள். இவள்பசிமுதலாகிய நோய்களைத் தாங்கமாட்டா
மல் புலைச்சேரிதோறும் பிச்சையெடுத்துண்டு இருக்கும் நாளையி
ல் தேகமெலிந்து மூப்படைந்து அதிகதுன்பமுற்றுப் பசிவருத்த
ம்மேலிட நடைதளர்ந்து சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்தில் கோகர்
ணத்துக்குப் போவார்களுடன் சென்று ஒருவீதியிற்போய்க்கண்
ணில்லாதவளுக்குப் பிச்சை போடுங்களெனக்கூவித் திரிவதைக்க
ண்டு ஒருசிறுவன் - தன்கையிற்போட்ட வில்வத்தை உணவென்று
வாயிலிட — உண்ணத்தகாததா யிருந்தபடியால் அதைச்சுற்றி வீ
சினாள். அவ்வில்வங் காளிக்குச் சமீபத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்
கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது.— அன்றுஇரவுநீங்கிச் சூரியோதய
மானபின்பு வருத்தத்தோடும் ஒருபுலைமகள் கையைப் பிடித்துத்
தடியை யூன்றிக்கொண்டு கால்சோர அவ்வூரைவிட்டுப் போகும்
போது பாலைநிலத்தில் இருமலினால் தவறிவிழுந்து மரணத்தை
அடைந்தனள். சிவராத்திரிமுழுதும் ஆகாரமில்லாம லிருந்ததே
விரதம் - பசியினால் துயில்நீங்கியதே சாகரம் - அப்பொழுது தங்
கவிடமில்லாமல் பனியில்நனைந்ததே ஸ்நானம் - வில்வம்- எண்ணா
தெறிந்த தாயினுந் தன்மேற் பட்டபடியால் அதுவே அர்ச்சனை
யெனத் திருவுளங்கொண்டு பரமசிவனாரருள்செய்ய - நவரத்தின
கசிதாலங்கார விமானத்துடன் பலசிவகணநாதர்கள் பூமியினிடத்
துவந்து இவள்உயிரைத் திவ்வியரூபத்திற் சேர்த்துவிமானத்திலே
ற்றி வித்தியாதரர்பாடவும் அரம்பையராடவுங்கொண்டுபோய் மூ
க்குணவசத்தராய் அஞ்ஞானவிருளிற் புக்கவர் பொருந்துதற்கு
அரிதாயுஞ் சூரியனொளியை மின்மினிபோலச் செய்யுங் காந்தி
யையுடையதாயும் - வேதவித்தாயும் - அரியேன்பெறுதற்கு அரி
தாயும் - அடைந்தவர் மீளக்கூடாததாயும் - யாவர்க்குஞ் சேர்தற்

கரிதாயும் விளங்குகின்ற - மோக்ஷத்தின்கண்ணே சுவாமியுந் தே
வியுங்காண விட்டார்கள்-என்பதாம். (௰)

(இதுவுமது.)

வாருங்கோள்வையகத்தீர்யான்கிரவாரிதியைவள்ளத்தாலே, பாருங்
கோளளந்தீவேனீங்களுநன்றாயருந்திப்பாலினாசை, தீருங்கோளெ
ன்றொருவன்செப்புதல்போற்சிவயோகநிட்டைதன்னை, நீருங்கோ
ளரவணியுமண்ணன்மொழிப்படியேயாநிகழ்த்தனனே........ *

(இ-ள்) கங்கையையுந் - தீமையைச்செய்கின்ற சர்ப்பத்தையுந் தரித்த பரமசிவனார் - உமைக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே - சிவயோகநிஷ்டையை (நிஷ்டானுபூதியென்னும் பெயரையுடைய நூலாக) யாம் தமிழினாற்செய்வது (எதுபோலுமெனில்) உலகத்தாரோவாருங்கள் நான்பாற்கடலைக் கின்னத்தினாலே யளந்துதருவேன் பாருங்கள் நீங்களுஞ் செவ்வையாகவுண்டு பாலினாசையைத் தீர்த்துவிடுங்களென்று ஒருவன்சொல்வதை யொக்கும்.—எ-று. தான்-சாரியை - ஏ - ஏ - அசைகள். *

(எனவே) பூலோகத்தார் - நூலாசையை விட்டொழிந்து அந்நூற்பயனாகிய பிரமநிஷ்டையை அடையும்பொருட்டு உமைக்குப் பரமசிவனார் அனுக்கிரகித்த தென்பதுதோன்ற அண்ணன் மொழிப்படி யெனவும், இந்நூல் பார்க்கத்தக்க நுட்பபுத்தியையுடைய புண்ணியோத்தமர்களாகிய இவ்வுலகத்தாரோ வரக்கடவீர்களென்பதுதோன்ற வாருங்கோள் வையகத்தீரெனவும், ஆத்மகோடிகளுக்கு பிரமநிஷ்டையை யெடுத்துப்போதிக்கின்ற நாலுவேதங்களிலுண்டாகிய அஷ்டோத்தரசதவுபநிஷத்துகளும் அவற்றை மென்மேலும் தெளிவாகச்சொல்லுகின்ற பலநூல்களும் அளவிலென்பது தோன்ற கிரவாரிதியையெனவும், அவ்வளவிறந்த சுருதிகளாகிய - பாற்கடலையறிந்து-அவற்றின் பொருளாகிய - பால்குடித்தற்கு ஆயுளின்மையால் - வரிசைக் கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்துப் போதிப்போமென்பது தோன்ற—யான் கிண்ணத்தா லளந்தீவேனெனவும், உங்களுடைய அறிவின் கண்ணைக் கொண்டு அந்தநிஷ்டையைச் சாதித்துப்பரிபூரணமான அரூபபதத்தை - விரவிலடைந்து - நூலாசையையொழித்து விடுங்களென்பதுதோன்ற — பாருங்கோள் நீங்களுநன்றா யருந்திப் பாலினாசை தீருங்கோளெனவும், சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்நூலாசிரியர் - தாம் நிர்வாணசுகத்தை - நிஷ்டானுபூதியென்னும் - பெயரையுடைய தமிழ்நூலாகச் செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சான்றோர் முன்பற்றாதவனெனத் தாழ்ந்து கூறுதல் - முறைமை யென்பது

தோன்ற - என்றொருவன் செப்புதல்போற் சிவயோக நிஷ்டை தன்னை யாநிகழ்த்தருள்ன. எனவுங் கூறினானெனப்பெறும். (௰௧)

(நூல்வரலாறு.)

அத்தனார்தமைக்கயிலை யிடத்துமையாள் வணங்கிமகிழ்ந் தன்பிற்
கேட்ப,உத்தரவாதுளந்தன்னிலேழாம்படலத்திலுண்மைஞான,
முத்திதனையுதவுநிட்டானுபூதியையெடுத்துமொழிந்தானத்தை, இ
த்தலனியான்றமிழாற்புல்லறிவுகொடுபுகலவிசைந்துளேனால்... ()

(இ-ள்.) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவுளைத் தேவியானவர் வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே (ஆத்மஞான நிஷ்டையை அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று) கேட்ப-அக்கடவுள் வாதுளமென்னும் ஆகமத்தில் உத்தரபாகத்தில் இருபத்தெட்டாம் படலத்தில் (தாம்சொல்லியிருக்கின்ற) மெய்யறிவாலடைகின்ற மோக்ஷத்தைத் தருகின்ற நிஷ்டானுபூதியை - யெடுத்து வுபதேசித்தார். அதனை யிப்பூமியின்கண் நான் என்னுடைய சிற்றறிவைக்கொண்டு (நிஷ்டானு பூதியென்னும் பெயரையுடைய நூலாகத்) தமிழினாற்பாடமனமிசைந்தேன்.—(எ-று.) ஆல் அசை. (௰௨)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௰௨.

நூல்.

(அவதாரிகை.)

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞானநிஷ்டாசாதனையை
அடியேற்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென,
அக்கடவுளுஞ் சொல்லுவோங்
கேட்கக்கடவாயெனல்.

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிகழ்த்தெ
னவே, அத்தனுமகிழ்ந்தே நீவினவிடுதலாருயிர்த்தொகைகள்மெ
ய்புணர்வான், முத்தியையடையுங் காரணமாமான் மொய்குழற்
செய்யவாய்பசுந்தோள், வித்தகிசாவதானமாய்க்கேட்டியென் றி
றைவிளம்பிடுமன்றே *

(இ-ள்.) என்றைக்கும் அழியாத நித்யராகிய பரமசிவத்தை(நோக்கிப்) பார்வதியார் திருவடிகளிற் பணிந்துநின்று - அடியேனுக்குத்தேவரீர்பிரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தைஅநுக்கிரகஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று கேட்க—சகத்துக்கெல்லாம் பிதாவாய் விளங்குகின்ற அப்பரமசிவமும்-அதற்கு ஆனந்தத்தையடைந்து - நெருங்கியகூந்தலையுஞ் சிவந்தவாயையும் - பசுமைபொருந்திய தோள்க

ளையும் - கியானத்தையுமுடைய உமையவளே, நீ கேட்டது வுலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்மகோடிகள் (பழிசேர்முத்திகளை நீக்கி) உண்மையறிவால மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக் காரணமாகயிருக்கின்றது, (ஆகையால்) நீ சாவதானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்றார் சுவாமி (எ-று.) ஏ-ஏ-ஆல்-அன்று-ஏ-இவ்வைந்தும் அசைகள். மெய்யுணர்வாலென்றதனால் பழிசேர்முத்தி வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) அண்டசராசரங்களெல்லாந் தம்மிடத்தில் தோன்றித் தோன்றி அழிந்தாலுந் தாமெப்பொழுதும் அழியாமல் சமஸ்தமுந் தாமாயுந் தாமல்லவராயும் விளங்குகின்ற கடவுளென்பார். நித்தனெனவும். மெழுக்குண்டையில் மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆணவத்தால் மறைப்புண்டுகிடந்த சர்வாத்மாக்களுக்குந் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து அவற்றின்கண்ணே முன்னர் வினைகளை யூட்டுவித்துப் பின்னர் சுருதிகுரு சுவானுபவங்களினால் ஆத்மஞானத்தைவிளைவித்துப் பாதுகாக்குந்தந்தையென்பார். அத்தனெனவும், பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்கின்ற ஒப்பற்ற தேவநாயகனென்பார். இறையெனவும், எவ்வண்டங்களும் அவைகளுள் உள்ளவுயிர்த்தொகைகளும் உண்டாவதற்கு விதையாகவும் அகமாகவு மிருக்கின்ற சிற்சத்தியென்பார். வித்தகியெனவுங் கூறினர்.

(இ-ள்.) தேவியானவர்-லோகநாயகனைப்பார்த்து ஆத்மகோடிகளின்பொருட்டு பிரம்மநிஷ்டாசாதனத்தை வினவினதாம்.

(பழிசேர்முத்திகளாவன.) உலகாயுதன், மகளிரிடத்துண்டான போகமே முத்தியென்பான். புத்தனாகிய சவுந்தராந்திகன், உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்கின்ற பஞ்சகந்தங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அமணனாகிய நிகண்டாவாதி, முக்குணங்களுங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். பிரபாகரன், எங்கும் விரிந்த காமியகன்மங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில்பேதவாதி, ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமாயாசரீரமழியாது நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி, சரீரதொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற சீவாத்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன், ஆத்மாகெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி, பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான். இதற்கு அஷ்டமாசித்தியுமென்பான். பாஷாண்வாதி, ஆத்மாகேவலத்திற் கிடக்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றுமறியாமல் பாஷாணம்போலக் கிடக்கிறதே

முத்தியென்பான். இவைபத்துமாம். இவையன்றி இன்னுமனந்தமுள, அவை பலநூலாலறிக. மெய்யுணர்வால் முத்தியை அடைவதாவது-ஆணவம்-மாயை - காமியம்-ஆகிய மும்மலங்களும் நீங்கி - ஆத்மா அருளோடுகூடி நிற்பதேயாம். இருவகை முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிவப்பிரகாசம்) அரிவையரின்புறுமுத்திகந்தமைந்து மறுமுத்திதிரிகுணமு மடங்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கிரகநித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பாவமுயிர்கெடுமுத்தி சித்திமுத்திபாடாண முத்தியிவைப்பிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயிரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியிதுமுத்தித்திறத்ததாமே. என்பதனாற்காண்க. (௧)

(அ-கை.) சிவஞானதேசிகரால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட மஹாவாக்கியத்தாலன்றி ஏனையவற்றால் முத்திகிடையாதென்று கூறுவான். தொடங்கி ஓர் மொழியினால் சர்வமுமொழிந்து விடடையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலேசுருதியாகமநூலுபபுராணமுமெலாமொழியும், ஒருமொழியாலேசரிதைநற்கிரியா யோகபாவனையெலாமொழியும், ஒருமொழியாலேயண்டபூதங்களொடுங்கிடுந்தன்னிலை தோன்றும், ஒருமொழிசும்மாவிருத்தலாமதனாலொப்பிலாச்சிவபதமடைவார்.. *

(இ-ள்.) (சற்குருவருளால் பெறப்பட்ட) ஒருசொல்லினால், நான்கு வேதங்களும்-நான்கு உபவேதங்களும்-ஆறங்கங்களும்-முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும்-இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் ஒன்பது உபாகமங்களும்-சப்தகோடி மஹா மந்திரங்களும்-ஆறுசாஸ்திரங்களும்-பதினெண்புராணங்களும்-பதினெட்டு உபபுராணங்களும்-இரண்டு இதிகாசங்களும் என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம் - ஒருசொல்லினால், சரிதையாகிய தொழிலும் - கிரியையாகிய பூசையும் - அஷ்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துப்போம் ஒருசொல்லினால், அண்டங்களும் - பிருதுவி முதலாகிய பஞ்சபூதங்களும் ஒடுங்கிப்போம் - (பின்னர்) தமது ஆத்மசொரூபமான உண்மைநிலை உதயமாம்-ஒருசொல்லானது அசைவற நிருத்துந் தன்மையை யுடையதாம்- அந்த ஒருசொல்லினால் எவையாலும் ஒப்பிட்டுக்கூறப்படாத சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடைவார்கள். (எ-று.) ஏ-ஏ-ஏ அசைகள்-ஒருமொழி சும்மாவிருத்தலா மென்றது, ஒருசொல்லினால் அசைவறநிற்குந் தன்மையாமெனப் பொருள்கூறினும் அமையும் - சுருதியென்றமையால், உபவேதங்களும் - ஆறங்கங்களும் - உபநிஷத்துகளும் - ஆகமமெ

ன்றதனுல், உபாகமங்களும் - சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களும் உ பார்புராண மென்றதனுல், உபபுராணங்களும் - எல்லாமென்றதனு ல், இதிகாசங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்.) அகண்ட-பரமானந்த-சின்மய-சிவா- அனன்னியவிசுத் த-விக்கியான-கன-சச்சிதானந்த-பிரம்மத்தினிட்த்தில்-சமஸ்தமும் உற்பவித்த கிரமத்தையும்-லயத்தையும் விதித்துரைக்கின்ற-அறுப த்துநாலு கலைக்கியாலங்களுக்கும்-மூலகாரணமாயுள்ளதாயும்-ஞா ஞசிரியரால் சர்வமும் ஒழித்துவந்த அதிதீவரபக்குவராகு * அத் துவாக்களை நியதிகளைந்து நீயே அது - அதுவே நீயென்று-காட்ட ப்பட்டதாயும் விளங்குகின்ற பொருளென்பார். ஒருமொழியெ னவும், பிருதுவி தத்துவமுதல் - நாததத்துவம் ஈறுகச்சொல்லப் பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தானல்லவென்றும், அகர்த்த ன்-அபோக்தன்- அபரிச்சின்னன்-அவிகாரன் - அமலன்-அசடன்-அ சரீரன்-அசலன்-அநாதியன்-அனந்தன்-அதுலன்-அவிநாசன்-அத்து விதன்-அநாமயன்-அரூபன்-அசங்கன்-அகண்டன் என்றும்-இன்னு ம் பலவாறுகவுஞ் சொல்லப்படுகின்ற சொற்சொரூபமே தானெ ன்றுமறிந்த சித்தவிர்த்தியான கிஞ்சித் நினைவையும் அறவேவிட்டு நிற்றலென்பார். சும்மாவிருத்தலாமெனவுங் கூறினர்.

(இ-ஆ.) ஏகமான மஹாவாக்கியமே பிரம்மசொரூபமென்பா ர். ஒருமொழியென்றுரெனவும், ஒப்பற்ற பிரணவசொரூபமாகி ய மூலமந்திரமென்பார். ஒருமொழியென்று ரெனவும், பேசுதற் கரிய வாசியினுற்காட்டுதலே பேரின்பவுண்மையென்பார். ஒரு மொழியென்றுரெனவும், சமான ரகிதமாகிய சின்முத்திரையாற் காட்டுகின்ற அர்த்தமென்பார். ஒருமொழியென்றுரெனவுங் கூறு வாருமுளர். சிவஞானதேசிகரானவர் தமது திருக்கண்ணேக்கத்தி னுல் நிகரற்ற மோனமாய்க்காட்டுவதே சொல்லாமற்சொன்னதெ ன்பார். ஒருமொழியென்றுரெனப் பொருள்கூறுதலே சிறப்பு டைத்தாம். தற்போதமிழந்து அறிவுமயமாகிய ததாகாரமாவதெ ன்பார். சும்மாவிருத்தலாமென்று ரென்பாருமுளர், தேகேந்திரி யங்களுடைய பேதரூபங்களான வியவகார விருத்திகளுக்கும், அ வ்விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவலரூப சமாதிக்குஞ் சர்வசாக்ஷியாய் விளங்குதலென்பார். சும்மாவிருத்தலாமென்றுரெனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

---

* அத்துவாக்களென்பன - மந்திரம் - கக - பதம் - அக - வர்னம் - ருக - புவனம் - உஉச - தத்துவம் - ஙசு - கலை - ரு- ஆம் - இவைகட்கு ஷடத்துவாக் களென்றும்பெயர்.

(இ-ம்.) பிரம்மசொரூபமாகிய ஞானதேசிகராலே அநுக்கிரகிக்கின்ற பிரக்கியானம்-பிரம்ம-அகம்பிரம்மாஸ்மி-தத்வமஸி-அயமாத்மா-பிரம்ம என்னும்-சதுர்வேதாந்தரங்க மஹாவாக்கியமாகிய ஓர்மொழியினால் சற்சொரூபமாயிராநின்ற அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களும்-பிரத்தியக்ஷசொரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற-சரியை-கிரியைகளும் - தியானசொரூபமாகிய யோகமும் - பூதபௌதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அண்டபூதங்களுமாகிய இவைகளெல்லாந் தனது வடிவமேயன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத்திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்கியமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிரதிசயானந்தமுந் தானேயென்றறிந்தது நழுவிக் கேவலரூபமாய் விளங்குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) புற்றுமாய்மரமாய்ப் புனல்காலேயுண்டியா யண்டவாணரும் பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடி காணாமன்னவென்னையோர் வார்த்தையுட்படுத்துப், பற்றினாய்பதையேன் மனமிகவுருகேன் பரிகிலேன் பரியாவுடறன்னைச், செற்றிலேனின்னுந் திரிதருகின்றேன் திருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே. எ - ம்.— (திருமந்திரம்.) ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளேயொருமொழி, ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளேயுளபேதம், ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளேயுருவரு, ஓமென்னுமோங்காரமொண்முத்திசித்தியே - எ - ம்.— (கடவுளந்தாதி.) பாதத்திலேமனம் பற்றுவர்முற்றுவர் பாசமற்றோர், நீதத்திலேநிலை பேராமற்சாதிப்பர் சித்துவித்தை, வாதத்திலே பொருளொன் றாகக்காண்பர்மனதுநெறி, நீதத்திலேகுரு சொல்லாமற்சொன்ன நிறையிதுவே-எ-ம்.— (பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்.) தாரணியவர்க்குநாலாஞ் சத்திநிபாதமெய்த, ஊருணிபோலத்தோன்றி யொருமொழியாலெனக்குக், கோரணி காட்டுமாறு சமயத்தின்கோளைநீக்கிப், பூரணசொரூபங்காட்டும் புண்ணியன்பொலன்றாள்போற்றி-எ-ம்.— (நிகழ்காலத்திரங்கல்.) சீராமறையுஞ்சிவாகமமுஞ் செய்நூலும், வோராவுணர்வுமொருமொழியாய்த்தந்தவா-எ-ம்.—(தத்துவராயசுவாமிகள்.) சொல்லுமெல்லைகண்முடிந்து துரிசொன்றுமிலதா, யெல்லையின்றிய வகண்டபரவின்பமிதென, வல்லவன்புதல்வன்வாழ வொருமோன மொழியா, லொல்லைகண்டு திளையாயெனவுவந்தருளினான்-எ-ம்.— (ஞானிகள்நிலைமை.) குருபதத்தஞ்சலி கூப்பியாதனத்தினுறைந்து கூறாமற்கூறிய வோர்மொழியுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலாமொழிந்துக் காண்பான்காட்சியொழிந்து காணாதுகண்டுகளியாது களித்துவப்பாற், பொருவருநிட்களசுத்தமேகமென விளங்கும்யோக்கு

வரவில்லாதபுனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனையுமிழந்திருக்கு ம
வன்ஞானியவற்குப் பிறவியுமுண்டென விளம்பலாமோ-எ-ம்.—
(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) வெட்டாதசக்கரம் பேசாத மந்திர
மேலொருவர்க், கெட்டாதபுஷ்ப மிறையாததீர்த்தமினிமுடித்து,
கட்டாதலிங்கங்கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே,முட்டாதபூசை
யன்றோகுருநாதன் மொழிந்ததுவே-எ-ம்.(தாயுமானசுவாமிகள்.)
அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப வன்பினா லுருகிவிழிநீ,
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச வாசைக்கடற்குண் மூழ்கிச், ச
ங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழிதழுதழுத்திடவணங்குஞ்,
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந் தன்னருள் கொடு
த்தாள்வையோ, துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க
டொழுதருகில் வீற்றிருப்பச், சொல்லரிய நெறியையொரு சொ
ல்லாலுணர்த்தியே சொருபானுபூதிகாட்டிச், செங்கமலபீடமேற்
கல்லாலடிக்குள்வளர் சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரிவிளங்கவருத
க்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே-எ-ம். வரும்-மற்றும்வரு
வன வற்றுற் காண்க.

சும்மா விருத்தலா மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கந்தரனு
பூதி.) செம்மான்மகளைத் திருடுந்திருடன், பெம்மான்முருகன் பி
றவானிறவான், சும்மாவிரு சொல்லறவென்றலுமே, யம்மாபொ
ருளொன்றுமறிந்திலனே-எ-ம்.—(அத்துவிதக்கலிவெண்பா.) மு
ம்மாயைக்கப்பாலாமுப்பாழுங்கண்டுநீ, சும்மாவிருவென்று சொ
ன்ன-னம்மானை, வேறுபொருளில்லையென்றான்-எ-ம். — (ஒழிவி
லொடுக்கம்.) சும்மாவிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ் சாத்திரத்தை, வி
ம்மாக்கதறுவதும் வேலைகளும்-தம்மறிவா, லீட்டிப்பிடித்திருக்கு
நிட்டைகளு ஞானிகள்முன், காட்டும் பரியாசகம். — (சந்நிதிமு
றை.) சும்மாவிருவென நீ சொல்லப்பொருளொன்றும், அம்மாவ
றிந்திலமென்றன்றுரைத்த - எம்மான், அருணகிரிநாதனனுபவநா
யேற்குக், கருணைபொழிபோரூராகாட்டு-எ-ம்.— (ஞானசுகாதீத
வெண்பா.) உன்னாதே யோடாதே யூன்றியொருமந்திரத்தைப், ப
ன்னாதே சாத்திரங்கள் பாடாதே - என்னனே, அப்பாலுமொப்பு
வமையற்ற சுகாதீதத்தில், எப்போதுஞ் சும்மாவிரு-எ-ம்.—(பட்
டணத்துப்பிள்ளையார்.) சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநா
னறியேன், அம்மா பொருளிதெனவடைய விழுங்கினன்டி-எ-ம்.
(தாயுமானஸ்வாமிகள்.) நானெனவுநீயெனவு மிருதன்மைநாடா
மனடுவேசும்மா, தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியம்.—(அ
ல்றியுப்.) சும்மாவிருக்கஞ் சுகஞ்சுகமென்றசுருதியெல்லாம், அம்
மாநிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டு மறிவின்றியே, பெம்மான்மவு

ணிமொழியையுந் தப்பியென்பேதைமையால், வெம்மாயக்காட்டி
லலைந்தேனந்தோவென் விதிவசமே-எ-ம்.— வரும்-மற்றும் வருவ
னவற்றாற் காண்க.

ஞானாசிரியரால் பக்குவரது அத்துவாக்களைநீக்கி அதுவே
நீயென்று காட்டுவதென்பதற்கும் பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமி
கள்.) வந்தெனுடல்பொருளாவியுமொன்றுந் தன்கைவசமெனவே ய
த்துவாமார்க்கநோக்கி,ஐந்துபுலனைம்பூதங் கரணமாதியடுத்தகுண
மத்தனையுமல்லையல்லை, இந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை யாமெ
ன்றுபற்றினதனியல்பாய் நின்று, பந்தமறும்பளிங்கனைய சித்துநீ
யும் பக்குவங்கண்டறிவிக்கும் பான்மையேயாம் - எம்பதனாற்கா
ண்க.— முப்பத்தாறு தத்துவங்களுங் கடந்துபோய்த்தான்சும்மா
விருத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம் - அன்றியும் - ஐந்துவகையாகி
ன்ற பூதமுதலனைத்து மடங்கவெளியாக வெளிசெய்,தறியாமை யறி
வாதி பிரிவாகவறிவாக ளறிவாக நின்றநிலையிற், சிந்தையற நில்லெ
ன்று சும்மாவிருத்தி - என்பதனாற்காண்க-சிவஞானதேசிகர் தமது
திருநோக்கத்தாற் காட்டுவதென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிற்றம்ப
லநாடிகள்.) மொழியாலுரைக்கிற் குறிக்கப்படுமென் றுமேதறிவா
ன், ஒழிபாநிறைவையு மானந்தவாழ்வையு மொண்புகலின், அழியா
விரதஞ் சிற்றம்பலநாடி யகமகிழ்ந்து, விழியாலெனக் களித்தான்
விழித்தேனின்ப மேலிட்டதே-எ-ம்.— (சசிவர்ணபோதம்.) உவ
மைப்பில் ஞானிவிழிபட்டு முன்னைவினைவிட்டெழுத்தியுலகிற், றவ
மற்றுவெய்ய வினையேபுரிந்த சசிவண்ண னெய்துகதையே-எ-ம்.
— (மஹாவாக்கியம்.) இருவிழிகளுலகறிந்துந் தனையறியாதது
போல, யானறியும் பொருளலதிங்கெனை யறியாமையினால், கருவி
டைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடையேசுழன்று கண்கலக்கப்படுமெ
னைக்கருணைவிழிபதனால், அருவினைகளறநோக்கி யாணவமேபோ
க்கி யகமகமென் றிருந்ததெலா மறிவுகொண்டே நீக்கிப்,பருவமறி
ந்பதந்தாக்கிக் கற்பனைகளியாவும் பாழாக்கித்தாளுக்கும் பரகுரு
வைப்பணிவாம்-எ-று.— (சிவானந்தமாலை.) வீமொழியப்பேறில்
லையென்றென்றும்வேதங்கள், நாடியறையும்பொருளைஞானகுரு-
நீறெருட், கண்ணாலேகாட்டுங் கருணைப்பிரான்றனைநா, னெண்ணு
தே புண்டிருப்பதென்-எ-ம்.— (தேவாரம்.) அத்தாவுன்னடியே
னையன் பாலார்த்தாயருநோக்கித் தீர்த்தநீராட்டிக்கொண்டாய்,எ
த்தனையுமரியை நீயெளியையானு யெனையாண்டுகொண்ட டிரங்கி
யென்றுகொண்டாய், பித்தனென்பேதையேன் பேயேனாயேன்
பிழைத்தனகளத்தனையும் பொறுத்தாயன்றே,இத்தனையு மெம்பர
மோ லையோவையோ வெம்பெருமான் திருக்கருணையிருந்தவா

றே-எ-ம். (தத்துவராயசுவாமிகள்.) பிள்ளைதனக்கொருவர் பேதி
த்தும்பேதியா, வுள்ளபொருளெல்லா முணர்த்துவிக்கத் - தெள்
ளும், விழியைக்கொடுத்தருளி வேதாந்தந்தன்னை, மொழியப்புகு
ந்தான் முனி-எ-ம். வருப்-மற்றும் வருவனவ ற்றாற்காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கேவல சமாதிக்குஞ் சாட்சி
தானே யென்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்.) செய்
கையுஞ் செய்விக்கையுமற் றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன் னிரும்
புகள் சேட்டிக்குமாபோற், செய்கையுஞ் செய்விக்கையுமற்றிருக்
குமெய்முன் சடமானவுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யு, மெய்கல
ந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிவகார விருத்திக்குவிருத்திதானு, மெய்கல
ந்தசமாதிக்குஞ் சாட்சியேதான் வெயில்போலென்றுரைத்தவனே
விபுமாகர்த்தன். - என்பதனாற்காண்க.

நான்கு வேதங்களாவன, இருக்கு - தைத்திரியம் - சாமம்-
அதரவணமாம். நான்கு உபவேதங்களாவன, ஆயுள் - அர்த்தம்-த
னூர் - காந்தர்வமாம். ஆறங்கங்களாவன, மந்திரம் - வியாகரணம்-
நிகண்டு - சந்தோபிசிதம் - நிருத்தம் - சோதிஷமாம். முப்பத்திர
ண்டுஉபநிஷத்துக்களாவன, ஸ்ரீருத்திரம் - பிரகதாரண்ணியம் - சு
வேதாசுவதரம் - கைவல்யம்-காலாக்கினி - கடவல்லி-காத்திவாயன
ம்-பிரமம் - நாராயணம் - அங்கிசம்-பரமாங்கிசம்-பாற்கரம்- பிர
மபிந்து-ஆருணி-அமிர்தபிந்து - பகுவபஞ்சம் - பிரமசாபாலம்-
தேஜோபிந்து - வார்ச்சியாநீயம்-போதாயநீயம்-ஆசுவலாயநீயம்-
சாங்கியாயநீயம் - வாஷிராயநீயம்-சௌனகீயம்- சிவசங்கற்பம்-
சிரவணம்-பாராகம் - கிம்புரோடியம் - மாண்டூகம் - மூண்டிரம்-
மௌண்டிரம்-ஜாபாலோபநிஷத்து - ஆம். இருபத்தெட் டாகம
ங்களாவன, காமிகம் - யோகஜம்-சிந்தியம்-காரணம்-அஜிதம்- தீப்
தம் - சூக்ஷ்மம்-ஸகஸ்திரம் - அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதகம்- வி
ஜயம்-நிசுவாசம்-சுயம்புவம்-அனல்- டவீரம்-இரௌரவம்-மகுட
ம்-விமலம்-சந்திரஞானம் - பிம்பம்- புரோற்கீதம்-இலளிதம்-சித்
தம்-சந்தானஸர்வோத்தம்-பாரமேச்சுரம் - கிரணம்-பேதம் - வா
துளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன, பாதற்பாரகம்-பரம்-சிவம்-சத்
தி-கலை-பிரகாசம்-பாரதந்திரம்-சிவாக்கியம்-சொற்பிரகாசமாம். ஸ
ப்தகோடி மஹாமந்திரங்களின் பெயர்களைக் கற்றுவல்ல சான்றோ
ர்களாலும், நூலாந்திரங்களாலும் உணர்க. ஆறுசாஸ்திரங்களாவன,
வேதாந்தம்- வைசேஷிகம்-பாட்டம்-பிரபாகரம்-பூர்வமீமாம்ஸை
உத்தரமீமாம்ஸையாம். பதினெண்புராணங்களாவன, சைவம்-ஸ்கா

த்தம்-இலிங்கம்-கூர்மம்-வாமனம்-வராகம்-பௌஷிகம்-மச்சியம்-மார்க்கண்டேயம் - பிரமாண்டம்- இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம். நாரதீயம், - பாகவதம்-காருடம்-வைணவம்-இவைநான்கும் விஷ்ணுபுராணமாம். பிரமம்-பதுமம் - இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் - சூரியபுராணமாம் - ஆக்கினேயம்-அக்கினி புராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன, உசனம்-கபிலம்-காளி - சநற்குமாரம் - சாம்பவம்-சிவதர்மம் - சௌரவம்-தூருவாசம் - நந்தி-நாரசிங்கம் - நாரதீயம்-பராசரம்-பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்-மாரீசம் - மானவம் - வாசிட்டலிங்கம்-வாருணமாம். இதிகாசங்களாவன பாரதம் - இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல்-திருமெழுக்கால் மெழுகல்-திருவிளக்கிடல் - சுத்தனாகநந்தவனத்திற்சென்றுதெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல் - தேமாலையாதிகட்டி ஈசன் திருமேனியிலணிவித்தல், தேவாரம் - திருவாசகம்-பக்தவிலாசம்-ஆகமம்-புராணம்ஆகிய இவைமுதலானவைகளைப் பாராயணஞ்செய்தல். வில்வம்முதலான புஷ்பச்செடிகளை வைத்துப்பரிபாலனஞ்செய்தல். விபூதிருத்திராக்ஷம் - காஷாயம்-இலிங்கம்- பஞ்சாக்ஷரம் - என்னும் இப்பஞ்சமுத்திரையில் ஒருமுத்திரையையாவது தரித்தசிவனடியார்களைக் கண்டால் பரமசிவத்தைவழிபடுதல்போல் வணங்கிவந்தன வழிபாடுசெய்தல், சிவாலயம்- விஷ்ணுவாலயம்-பிரம்மாலயம் - சாவடி-சத்திரம்-ஆகிய-இவைகளை நூதனமாகச்செய்வித்தல். தினந்தோறுங் கங்கைமுதலாகிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தல். ஆலயங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் - அடியளந்துநடத்தல் - நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டென்னுந்தொகைப்படி பிரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

கிரியையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம் - தூபம்-தீபம்-நைவேத்தியம்-ஆகிய-ரு-ம்-கோசலம் - கோமயம் - பால்-தயிர் - நெய்ஆகிய-ரு-ம்-வாழைப்பழம் - எலுமிச்சம்பழம்-நாரத்தம்பழம்-நெல்லிப்பருப்பு-இளநீர்-ஆகிய-ரு-ம்-மற்றும் உபகாரணமானபூசாதிரவியங்களும்சேர்த்து-ஆத்மசுத்தி-பூசுத்தி-திரவியசுத்தி - மந்திரசுத்தி-இலிங்கசுத்தி-ஆகிய பஞ்சசுத்தியும்- சவுரபூசையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப் பட்சபிரம்ம ஷடங்க பஞ்சாக்ஷரமந்திர உச்சாடனத்தால் ஆவாகன-ஆஸ்தாபன-சந்நிதாபன-சந்நிரோதன-சகளீகரண-பரிமீகரண-அவகுண்டன்-தேனு-யோனி - அமுர்திகரண-லிங்கமுத்திராம்பரதரிஸ்-என்று திக்குபந்தனாதி - மந்திரகிரியாபாவனைகளைக் குறைவில்லாமற்செய்து ஆதனமூர்த்தியை மூலத்திறனும் - அஷ்டபுஷ்பத்திறனும் - அர்ச்சித்துப் பீடத்துவார

குருபூஜைகளும்-ஈசானாதிமுதலாவரணமும்-அனந்தாதி இரண்டா
மாவரணமும் - நந்தியாதிமூன்றுமாவரணமும் இந்திராதிநான்கா
மாவரணமும் - வஜ்ராதி ஐந்தாமாவரணமும் - அந்தந்ததேவதா
பாவனையுஞ்செய்து - வில்வத்தினால் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டுள
ன்னும் நாமங்களை உச்சரித்து - அர்ச்சித்து - ஆனந்தத்துடனே
தோத்திரமும் இன்பமாக ஓமமுஞ்செய்து முறைப்படிசெய்தபூ
சையில் தனக்கொரு போகத்தையுங் குறியாமல்நிஷ்காமமாகச் சி
வார்ப்பிதஞ்செய்து சண்டேஸ்வர பூசையுஞ்செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாவன, இயமம் - நியமம் - ஆதனம்-பிரா
ணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை-தியானம்-சமாதி-ஆம். இவ
ற்றுள். (இயமம்.) பத்துவகைப்படும்-அவையாவன, அஹிம்ஸை
சத்தியம் - அஸ்தேயம் - பிரம்மசரியம்-தயை-ஆர்ஜவம்-க்ஷமை -
திரிதி - மிதாஹாரம் - சவுசம்-ஆம் அஹிம்ஸையாவது. (யோகா
ர்த்தம்.) திரிகரணத்தாலும் அன்னியபிராணிகளுக்குத் துக்கத்தை
ச்செய்யாமலிருத்தல். (ஞானார்த்தம்.) ஆத்மா அறுக்கப்படாதது -
தகிக்கப்படாதது-நனைக்கப்படாதது - உலத்தப்படாதது - எனவ
றிதல். சத்தியமாவது. (யோ-ம்.) எதார்த்த கேள்வியினாலும் பிரத்
தியக்ஷப் பார்வையினாலும் - அறிந்ததைச்சொல்லுதல். (ஞா-ம்.)
எவற்றையும் சத்தியபிரம்மமயமாய்ப் பார்த்தல். அஸ்தேயமாவ
து. (யோ-ம்.) அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்கவேண்டு
மென்று மனத்தாலும் நினையாதிருத்தல். (ஞா-ம்.) ஆத்மாவை அ
னாத்மாவாக உச்சரியாமலிருத்தல். பிரம்மசரியமாவது, (யோ-ம்.)
ருதுகாலமன்றி மற்றகாலத்தில் சுவஸ்திரீயையும் - விரும்பா திருத்த
ல். (ஞா-ம்.) மனத்தினால் தன்னை பிரம்ம சொரூபமாகத் தானே
எண்ணிக்கொள்ளுதல். தயையாவது, தன்னைப்போல் யாவரும்
மோக்ஷத்தைஅடைய மனத்திற்கொள்ளுதல். ஆர்ஜவமாவது, பெ
ண்டீர்முதல் - சத்துருவளாயினுஞ் சமமாயிருத்தல். க்ஷமையாவ
து, சத்துருக்கள்தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ்செய்யாநின்ற துக்க
ங்களை மனத்தில்தரியாமலுங் கலங்காமலுமிருத்தல். திரிதியாவது,
(யோ-ம்.) வேதவிசாரணையினால் சமுசாரத்திலிருந்துவிடுபடுதலே
சுகமன்றிவேறில்லையென்றறிதல். (ஞா-ம்.) நான்பிரம்மமேயன்றி
த்தேகமல்லன் என்று நிச்சயித்தறிதல். மிதாஹாரமாவது, அதிகமுங்
கொஞ்சமுமில்லாமல் சமமாகப்புசித்தல். சவுசமாவது, (யோ-ம்.)
காயத்தை மண்ணினாலும் - சலத்தினாலுங் கழுவுதல். இது பயகி
ஸ்ஸவுசம். (ஞா-ம்) சொரூபத்தை மனனஞ்செய்தல், இது அந்த
ஸ்ஸவுசம். (நியமம்.) பத்துவகைப்படும். அவையாவன, தபசு-சந்
தோஷம்-ஆஸ்திக்கியம்-தானம் - ஈஸ்வரபூஜை - சித்தாந்த - சிரவ

ணம்-லஜ்ஜை - மதி-செபம்-விரதம்-ஆம். தபசாவது, (யோ-ம்.) உபாசனத்தினல் தேகத்தை சுஷ்கிப்பண்ணுதல் (ஞா-ம்.) ஆத்மவிசாரம்பண்ணுதல் - சந்தோஷமாவது, (யோ-ம்.) அற்பசிரமையினுலாவது - பரவிச்சையினுலாவது கிடைக்கின்ற புசிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திருப்தியடைதல். (ஞா-ம்.) இகத்திலும்பரத்திலும் அடையாநின்ற போகங்களில் உபேக்ஷைபண்ணி ஆத்மாவினிடத்தில் பிரீதிவைத்திருத்தல் இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும் பெயர். ஆஸ்திக்கியமாவது, சுருதி - ஸ்மிருதி- வாக்கியார்த்தத்தில் விசுவாசம்வைத்தல். தானமாவது, நீதியிலநின்று - சம்பாதிக்கின்ற தனதுபொருளைப் பிரமநிஷ்டர்களுக்குங் கர்மிகளுக்குங்கொடுத்தல். ஈஸ்வரபூசையாவது, திரிமூர்த்திகளையும் வர்ணத்திரயத்தாரும் - தங்கள்சக்திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல் சித்தாந்தசிரவணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக் குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல். லஜ்ஜையாவது, லவுகிகத்திலாவது - வைதிகத்திலாவது - பொல்லாங்கான காரியத்தில் வெட்கமடைதல். மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசத்தில். வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை உருவேற்றுதல். இதைப்பாசுபத விரதமென்றும் - சிரோவிரதமென்றும்-அத்தியாசிரதமென்றுஞ் - சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, காயத்தால்அன்னியனை அடித்தல். அன்னியருடைய ஸ்திரீயைப்பிடித்தல். அன்னியருடைய சொத்தைப் பலவத்காரமாக எடுத்தல்-ஆகிய இம்மூன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல் - வாக்கினல் கடூரமாகப்பேசுதல்-பொய்சொல்லுதல் - கோள்சொல்லுதல்-உளறல். ஆகியஇவைநான்கையும் விட்டிருத்தல் - மனசு அரிஷ்டவர்க்கத்தை விட்டிருத்தல்-தேகமுழுதும் - விபூதிதூளிதம் பண்ணுதல். (ஆசனம்.) ஒன்பது வகைப்படும். அவையாவன, ஸ்வஸ்திகம் - கோமுகம்-பதுமம்-வீரம்-கேசரி-பத்திரம் - முத்தம்-மயூரம் சுகம்-ஆம். இவற்றுள்- ஸ்வஸ்திகமாவது, துடைக்கும் முழங்காற்கும் நடுவே-இரண்டு உள்ளங்காலையும் - செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல். கோமுகமாவது, ஜகனபக்கத்தில் இருகாற்பாட்டையும் - மாறவைத்து- அவ்விருகாற்பெருவிரலைக் கைப்பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடை மேலும் - இரண்டுஉள்ளங்காலையும் மாறித்தோன்றவைத்தல். வீரமாவது, வலத்தொடையில் - இடக்காற் பாட்டைச்சேர்த்து இறுமாப்புற்றிருத்தல். கேசரியாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்துப் பாட்டைவைத்து - இடமுழங்கையை முழந்தாளில்வைத்து - அங்குலியைவிரித்து - நாசியைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரமாவது, பீஜத்தின்கீழ் - ஜீவனியிடத்து இருகாற்பாட்டையும்வைத்து - அவ்விருப

தத்தையும் - இருகையால் இறுகப்பிடித்து-அசையாதிருத்தல். மூர்த்தமாவது, இடக்காற்புரட்டால் ஜீவனியைஅழுத்தி - வலக்கால்பரடு - அப்புரட்டின்மேல் - உந்தவிருத்தல். மயூரமாவது, முழங்கை இரண்டும் உந்திப்புறத்தில் அழுந்தப் - புலியிற்கையூன்றிக் கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமாவது, சுகமுந்திடமும்- எவ்வாறிருக்கின் எய்துமோ - அவ்வாறிருத்தல். இவ்வொன்பதும் முக்கியாசனமாம். இவைமுக்கியாசன மெனவே இருகுதிகாலுஞ்-ஜீவனியிடத்திற்பொருந்த - இருபுறவடியின்மீதிலும் இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து மார்புநெறித்துத் தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்குடாசனமுதலிய சிலவாசனங்களும் உளவெனக்கொள்க. (பிராணயாமம்.) இரண்டு வகைப்படும். அவையாவன, சகர்ப்பம்-அகர்ப்பம்-ஆம். சகர்ப்பமாவது, தியானத்துடன் - மூச்சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தியானமில்லாமல் - மூச்சைப்பிடிப்பது. இந்தஇருவகையும் - இரேசக-பூரக - கும்பகமாயிருக்கும். ரேசகமாவது, மூச்சைவிடுதல். பூரகமாவது, மூச்சையேற்றுதல். கும்பகமாவது, மூச்சைநிறுத்தல். இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும். (பிரத்தியாகாரமாவது.) (யோ-ம்.) மனத்தை இந்திரியவிஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் லக்ஷியத்தில் நிறுத்தல். (ஞா-ம்.) சர்வம் பிரம்மமயமாய்ப் பார்ப்பதெனப் பிரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல். வேதத்திற்சொல்லிய நித்தியநைமித்திய காமியகர்மங்களை பிரமாராதனமென்று செய்யுதல். தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத்தள்ளிச்சித் ஆத்மாவே நானென்று நினைத்திருத்தல். (தாரணையாவது.) (யோ-ம்.) தேகாகாசத்தை வெளிஆகாசமாகவும்-தேகவாயுவைவெளிவாயுவாகவும் - தேகத்தீயை வெளித்தீயாகவும் - தேகநீரை வெளிநீராகவும், தேகமண்ணை வெளிமண்ணாகவும் நினைத்திருத்தலும், பாதமுதல் முழங்கால்வரையில் பிருதிவிபாகம் பிரமனாகவும், முழங்கால்முதல் தொப்புள்வரையில் சலபாகம் விஷ்ணுவாகவும், நாபிமுதல் மார்புவரையில் அக்கினிபாகம் ருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புருவம்வரையில் வாயுபாகம் ஈஸ்வரனாகவும், புருவமுதல் சிரசுவரையில் ஆகாசபாகம் சதாசிவமாகவும், நினைத்திருத்தலும். மனத்திற்குச்சந்திரன் - காதிற்குத்திக்கு தோளுக்குவிஷ்ணு - புயத்திற்கு ஹரி - வாக்குக்கு-அக்கினி-குதத்திற்கு-மிருத்தியுவு- உபஸ்தத்துக்குப்பிரஜாபதி - தொக்குக்குவாயு - கண்ணுக்குச்சூரியன் - நாவுக்கு வருணன் - மூக்குக்குப் பூமிதேவி - புருஷனுக்கு அந்தரியாமி-அதிஷ்டான தேவதையென்றுபுத்தியில் தரித்தலும்ஆம். (ஞா-ம்.) தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சபூதங்களை மஹாபூதங்களில்ஒடுக்கி - மஹாபூதங்களை மாயையில்ஒடுக்கி - மாயையை ஆத்

மசொரூபத்திலொடுக்கித் தான் சின்மாத்திரனென்று மனதில் தரிப்பதுவும் நான் தேகாதிகளுமன்று அதற்குரித்தாகிய மாயையுமன்று. நான் சின்மாத்திரனென்று ஒடுங்கிநிற்பதுவும், பரமதாரணையாம். தியானமாவது. (யோ-ம்.) மனதை மூர்த்திவடிவமாக்கி மற்றொன்றிலும் பொருந்தாமற் செலுத்தல். (ஞா-ம்.) தேயாதீதமாயும் திருக்குரூபமாயும் இருக்கிற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பது பரமதியானமாம். இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாக்ஷாத் பரமசிவனெனப்படும்.

(சமாதியாவது.) (யோ-ம்.) ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்கிய அபேதக்யானம் பிறக்கின்றதேயாம். (ஞா-ம்.) நான் சாக்ஷிஸ்வரூபனாகையினாலே நான் தேகாதிகளல்லன். நான்பரமசிவனென்ற புத்தியும் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களை ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களிலொடுக்கி அந்தப்பூதங்களை அபஞ்சீகிருத பூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாதியாகிய தன்மாத்திரைகளை மாயையிலொடுக்கி அம்மாயையைப்பிரத்தியே காத்மாவிலொடுக்கி - அவ்வாத்மாவாகிய நானே பிரமம் - நான்சமுசாரியல்லன். என்னைவிட வேறேயில்லையென்று அறிவதும் பிரணவஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வர்ன்னங்களாகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் இருக்கு-தைத்திரிய - சாமரூபங்களாக பாவித்து நாகத்தை அதர்வண வேதமாகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் - பிரம்மா-விஷ்ணு-ருத்திரர்களாகப்பாவித்து - அந்த வர்னத்தினுடைய நாதத்தைக் காரண ஈசுவரராகப்பாவித்து - அம்மூன்று வர்னங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும் - மூன்றுலோகமாகவும் - மூன்று அவஸ்தையாகவும்- மூன்று ஸ்தானங்களாகவும் - மூன்றுஸ்வரங்களாகவும்-மூன்றுகாலங்களாகவும் - பாவித்து-அகாரத்தை உகாரத்திலொடுக்கி - உகாரத்தை மகாரத்திலொடுக்கி - மகாரத்தை நாதத்திலொடுக்கி - நாதத்தை மாயையிலொடுக்கி - மாயையை ஜீவனிலொடுக்கி - ஜீவனே ஈஸ்வரன்-அவனே நானென்று பாவிப்பதும்பரமசமாதியாம். (௨)

(அ-கை.) ஆப்தரா லடையும் மஹா வாக்கியமாகிய - ஆத்மஞானத்தாலன்றிச் - சரிதையாதி தொழிலினால் முத்தி கிடையாதெனல்.

(வேறு.)

சரிதையின்றொழிலினாலுஞ் சற்கிரியையினும்யோகம் ....*
புரிதருமுயற்சியாலும் பொருந்தொணாதென்பர்மேலோர் ...*
உரியதேசிகனுரைக்கு மொருமொழியுண்மையாலே............*
அரியமெய்ஞ்ஞானவீடிங் கடைவதுதிண்ணமாமே...... ......*

(இ-ள்.) அருமையாகிய உண்மைஞானத்திற்குரிய சீவன்முத்தியைச் சரிதைத்தொழிலினாலும் - நல்லகிரியையினாலும்-அஷ்டாங்கயோகஞ் செய்தலாகிய முயற்சியினாலும் - அடையக்கூடாதென்று - மேலாகிய ஞானவான்கள் சொல்லுவார்கள். (மற்றையாதினால் அடையலாமெனில்.) உரிமையாகிய ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மைபொருந்திய ஒரு மஹாவாக்கியத்தினால் அடைவது நிச்சயமாம்-எ-று. இன்சாரியை - ஏ-ஏ-அசைகள்.

[ப-ம்.] நிஷ்காமபூசை யென்பார். சற்கிரியையென்றார், சச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அருளுக்குச் சுதந்தரப்பட்டவரென்றும், மாணாக்கனது உடல்பொருளாவி யென்னு மூன்றிற்கும் அதிகாரியென்றும், ஆத்மகோடிகள் சநநமரணஅவஸ்தையிலுழலாமல் நிலைபெற்ற நற்கதியைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தாமே தேடி ஞானபோதகஞ் செய்யுங் கருணைக்குரியவ ரென்றும், தன் சொரூபமாய் விளங்குகிற உலகத்தின்கண் - தன துலீலைக்குரித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயிர்த்தொகைகளில் இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சதுர்த்தாசத்தினி பாதத்தன்மைபெற்றவர்களைப்பார்த்துத் தன்மயமாகச்செய்யும்அருளிறைவடிவமென்றுங் கூறுவார். உரியதேசிகனென்று.

(இ-ம்.) ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் சநநமரணம் ஒழியாவென்பதாம்.

சரிதையாதி தொழிலாற் பயனின்று ஞானமொன்றினாலேயே முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம். (பிரமகீதை.) சரிதையாதியொருமூன்றுஞ் சவுபாணங்கள் பயனில்லை, அரியும்பிரமனுமாலுமறிதற்கறிய தாரணங்கள், உரையுமில்லை முடிவரியாவொன்றாய்நின்றதனிஞானப், பொருளையிருளும் வெளியுமில்லாப் போதமருவிக்களியென்றான் - எ - ம். (சிவஞானதீபம்.) சாத்திரம்புத்தகம்பூசைசமயமதந் தருக்கம் தந்திரமந்திரயோகந் தவவிரதஞ் சீல, மைத்ரியபாவனையெண் சித்திகளேமுதலா மெய்ப்பயனு முத்திவிலக்கெனவொருசொல்லதனால், தீர்த்தவன்மெய்த்தேசிகனுமவனருளாலகலாச் சித்தமல மறுத்துலகிற்றீமை நன்மைசெயினும், வாய்த்த கதிரன்செயல்போ லிசைந்திசையா தொழுகும் வண்மையரோ மெய்ஞ்ஞானவுண்மை நிலையினரோ-எ-ம். (பிரபுலிங்கலீலை.) உரைசெயிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது, சரியை நற்கிரியையோகந் தாமொருமூன்றுஞான, மருவுதற் கேதுவென்றே மறைபுகன் றுனாக்குமிந்தக் கருவியைப் பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே. எ-ம். (திருமந்திரம்.) ஞானத்தின்மிக்க தவநெறிநாட்டில்லை, ஞானத்தின்மிக்க சமயமு நன்றன்று, ஞா

ளத்தின்மிக்கவை நல்முத்திநல்காவால், ஞானத்தின்மிக்கார் நற்றின் மிக்காரே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) பத்திநெறி நிலைநின்றி நவகண்டபூமிப் பரப்பைவலமாகவந்தும் பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும் பசிதாகமின்றியெழுநா, மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சுருபுனல்வாயுவினை வன்பசிதனக் கடைத்து மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ், சுத்திசெய்தும் மூலப்பிராணன்றுடங்கியைச் சோம வட்டத்தடைத்து சொல்லரிய வமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க டோறுநிலைநிற்கவிறு, சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ சித்தாந்தமுத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்த குருவே-எ-ம், (ஒழிவிலொடுக்கம்.) சரிதைகிரியைகளைச் சற்றுக்கிச்சாகாக், கருமயோகத்தைக்கழற்ற-வரிதவர்க்குத், தோன்றியதுபொய்யாகக் காலனைப் பிலேதோன்றுத, ஞான்றியபோதங் கழலுமோ-எ-ம், (சசிவண்ண போதம்.) ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர்களேனும், மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடதுபெறுரே-எ-ம், வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க.

ஆசிரியர்-உடல்-பொரு-ளாவி - மூன்றிற்கும் உரியவரென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) அன்றேயென்றனாவியுமுடலுமுட்டைமையெல்லாமுங், குன்றே யனையாயென்னை யாட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, வின்றோரிடையூ றெனக்குண்டோவெண்டோளென் முக்கணெம்மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோவிதற்குநாயகமே. என்பதனாற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்வரென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ, வேண்டமுழுதுந் தருவோய்நீ, வேண்டுமயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டியென்னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டிநீயாதருள்செய்தா யானுமதுவேவேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசொன்றுண்டென்னி லதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே-என்பதனாற்காண்க. கூ

(அ-கை.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா ஞானநூலுணர்வினாலும் முத்தியின்றெனல்.

கட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட்சார்பைக் கருதிடும் வாசனையனைத்தும், ஒட்டறவிடுத்து ஞானநூலனைத்து மோர்ந்திடினென்பயனுதவும், எட்டுதற்கரிய சற்குருவருளாலியம்புமோர் மொழியினைப்பெற்றே, நிட்டைசாதித்தேசகலகேவலங்க ணீங்கிடிற்பிறப்பிறப்பதுமே .... ※

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும் - உயிர்ச்சார்பு பொருட் சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனைகளெல்லாவற்றையும் பற்றறவிட்டாலும்-ஞான சாஸ்திரங்களை ஒருங்கே வாசித்தறிந்தாலும் என்ன பிரயோசனத்தைத்தரும். (ஆதலின்.) அவாங் மனோகோசரமாகிய அருளிறை வடிவமாய்வந்த ஞானதேசிகர் கிருபையினால்-அநுக்கிரகிக்கத்தக்க-ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டாசாதனஞ்செய்து தோற்ற வொடுக்கங்களாகிய * சகல கேவலங்களினின்றும் நீங்கினால் சநநமரணமொழித்து (முத்தியைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.) (எ-று.) ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள் பிறப்பிறப்பறு மென்றதனால் முத்தி வருவிக்கப்பட்டது.

(பு-ம்.) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை - அநாத்மாவாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனதுதேகத்துக்குப் புறம்பாயிராநின்ற பெண்டீர்முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய க்ஷேத்திர தனதானியங்களாகிய பொருட்சார்பும், ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் மூடியதைப் பொய்யென்றறிந்து அவைகளில்தோன்றும் வாசனையாகிய-அகப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமான்னியத்தில் அடையக்கூடாமையான துறவைப் பெறுவானாயின் அவன் அந்தச் சரீராந்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடிவத்தை அறிகின்ற சொந்தலாபமான முத்தியை அற்பமும் பெறமாட்டானென்பார். கட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும்வாசனையனைத்து, மொட்டறவிடுத்து மென்பயனுதவுமென்றும், வேதம் முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்த்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற்றென்று அதையேவிரித்துத் தெளிவாகச்சொல்லுகின்ற பலஆத்ம ஞான சாத்திரங்களைக் கிரமமாகவாசித்தும் அவற்றின் அர்த்தங்களைப் பூரணமாகக் கிராகியம்பண்ணியும் அவற்றின் நுட்பங்களை யுத்தியாலும் பிரமாணங்களாலும் அறிந்தும் தன்னிலை அஃதே என்று நிச்சயத்தாலும் சம்பிரதாயத்தில்வந்த சதாசாரியரால் தனதுவடிவமான அருட்கண்சோதி லீலையைப் போதிக்கப்பெற்று அவரதுதிருக்கண்ணோக்கத்தினால் அருளும்கிருபையின் வழித்தாய்நின்று பி

---

* சகல கேவலமாவன - குடிலையினின்றும் நீங்கிப் பராசத்திவடிவமா யிருக்கின்றோமென நினைத்தலும் - அந்நிலையைமறைத்தலும், அஷ்டநீம் பூதனை தன்னிடத்தில் ஒன்றுமிலாததை நினைத்தலும் மறந்தலுமா மெனக்கொள்க. ஆணவமாயையின் காரியமாகும். நினைத்தலும் மறைத்தலுமெனக் கூறுவாருமுளர்.

ரமசாதனஞ்செய்து சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தால
ன்றி முத்திப்பிரயோசனத்தை ஒருகாலும் அடையக்கூடா தென்
பார். ஞான நூலனைத்து மோர்ந்திடி னென்பய னுதவுமென்றும்,
காயத்தினால் வணங்கியும், வாக்கினால் தோத்திரஞ் செய்தும், மன
த்தினால் தியானித்தும், அறிதல் கூடாமையான ஞானாசிரியனது தி
ருவருளெனவும், எப்பொழுதும் உளத்தின்கண் நெக்குநெக்கேங்
கிக் கரக்கம்பஞ் சிரக்கம்ப முதலானவைகளும் உண்டாகக் கண்க
ள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியத் தேம்பிமெய்சோர்ந்து அவசப்ப
ட்டிருக்குங்காலத்தில் உதயமாகின்ற சச்சிதாநந்த சொரூபமாகி
ய மௌனகுருவினது அருட்பார்வையென்னுஞ் சுவானுபூதி பிர
த்தியக்ஷமெனவுங் கூறுவார். எட்டுதற்கரிய சற்குருவருளென்றும்,
இத்தன்மைப்பட்ட சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்த்தத்தக்
க ஞானாசிரியரிடத்திற் சற்சீடன் அடுத்து அவர் மனங் களிகூர நட
ந்து ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றுக்குருகுலவாசமாயிருந்து ச
தாநிஷ்டை செய்துவருங்காலையில் சுவானுபூதியின்கண் ணடை
யாநின்ற சம்சயங்களனைத்தையும் அவ்வாசிரியரிடத்தில்தீர்தலடை
யும்பொருட்டு விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டு அவைநீங்கினபி
ன்னர் சீவேசுவரசகத்பேதமாகிய நினைப்புமறப்பையும் விட்டுத்த
ன்னை எதிரிட்டறிய உதயமாகின்ற கிஞ்சித் அறிவான இருப்பையு
ம்விட்டுத் ததாகாரமாய் நின்றவிடத்திலேயே நிரதிசயானந்தமா
கியமுத்தி தடஸ்தமாக விளங்குமென்பார். நிஷ்டைசாதித்தே ச
கலகேவலங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறுமென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சிவஞானதேசிகர் அநுக்கிரகிக்கின்ற நிலையின்வழிநி
ன்று சாதனஞ்செய்கின்ற அனுபவிக்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு மு
த்தியின்றென்பதாம்.

துறவடைந்ததனால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.
(பட்டணத்துப் பிள்ளையார்.) காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்
தென்ன கந்தைசுற்றி, யோடே யெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவ
ரோங்குவினைனோர், நாடேயிடைமரு தீசர்க்குமெய்யன்பர் நாரி
யர்பால், வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.
(அன்றியும்.) மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு, நீத்
தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு, வேர்த்
தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிதுயின்று, பார்த்தாலுலகத்
தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே. எனவருதலாற் காண்க.

ஞானநூலுணர்வினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாண
ம். (திருவாசகம்.) நூலுணர்வுணரா நுண்ணியோன்காண்க- எ-ம்,
(தாயுமானசுவாமிகள்.) கற்றதுங் கேட்டதுந்தானே யேதுக்காக்

கடபடமென் றுருட்டுதற்கோ கல்லாலெம்மான், குற்றமறக்கைகாட்டுங் கருத்தைக்கண்டு குணங்குறியற் றின்பநிட்டை கூடவன்றோ. (அன்றியும்.) சின்னஞ் சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றை யொக்கும், மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம் பராபரமே-எ-ம், (அருணகிரியந்தாதி.) கற்றதஞ்சற்றேல்லவினை கட்டறுமோதல்லகுலம், பெற்றதனாற்போமோ பிறவிநோய் - உற்றகடல், நஞ்சுகந்துகொண்டருணை நாதரடித்தாமரையை, நெஞ்சுகந்து கொள்ளாநெறி-எ-ம், வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சதாநிஷ்டையாலேயே முத்திஅடையலா மென்பதற்குப் பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) கேட்ட லுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால், வாட்டமுறுவுற்பவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று, மெய்யானநிஷ்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான், பொய்யாம்பிறப்பிறப்பும்போம், எ-ம், (சிவபோகசாரம்.) தன்னையிழந்திடத்தே தானேசுகவடிவா, யின்னபடி யென்றுணராவெங்கோனுட் - பின்னமற, நின்றநிலைதானுந் தெரியாதே நின்றவர்கட், கன்றோபிறப்பறுக்கலாம்-எ-ம், வரும் - மற்றும் - வருவனவற்றாற்காண்க.

துறவினாற்புகழும் - ஞானமொன்றினால் முத்தியுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (உபநிடதம்.) தோற்றுமுப ரதிவைராக்கியஞானமூன்றிவைகடொழிற்பட்டாரு, மேற்றுமுப ரதியுடையார்பிரமாதி பதமடைவரிகலோகத்திற், போற்றும் வைராக்கியருக்கு மப்பதமுண்டாஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராந்தத்தெனவுரைப்பர் தகமையோரே - என்பதனாற்காண்க. (சு)

(அ-கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவசோதனையினாலும், முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப்பலகலைபயின்றுமேவுநற் பயன்களையறிந்துந்......*
தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற்கரிதாம் *
சுத்தமெய்ஞ்ஞானதேசிகன்மகிழ்ந்து சொல்லாமற்சொல்லுமோர்மொழியாம், முத்திமோன நிலையினாலன்றி முத்தியி னிலைகிடையாதே...*

(இ-ள்.) (ஒருவன்.) ஞானமுண்டாகப் பலநூல்களை வாசித்தாலும் - அந்நூல்களிலுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத் தெரிந்தாலுங் குற்றமறத்தத்துவங்க ளெல்லாவற்றையும் அறிந்தாலும் தனது ஆத்மசொரூபநிலையை அறிவதற்குஅரியதாகும். (ஆதலால்) பரிசுத்தமான உண்மைபொருந்திய ஞானாசிரியர் உள்ளக்களிப்பு

டன் சொல்லாமற்சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய-தின்முத்திரையினாலாகும் மவுனநிலையினாலன்றி மற்றொன்றினாலும் மோக்ஷநிலைகிடையாது-எ-று, வ-அசை.

(ப-ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்களென்பார்.—பலகலையென்றார். பரமசிவனுடைய பராசத்தி அருளினாலே குடிலையில் நாதமும், நாதத்தில்விந்துவும், விந்துவில்சாதாக்கியமுஞ் சாதாக்கியத்தில் மஹேசுவரமும், மஹேசுவரத்தில் சுத்தவித்தையுந்தோன்றும். இவ்வைந்தினுள் விந்துவிலே நாலுவாக்கும், ஐம்பத்தோரக்ஷரமும், எண்பத்தொருபதமும் இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனமும், சப்தகோடி மஹாமந்திரமும், சகலசாஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலருக்குத்தனுகரண புவனபோகங்களும், சரியை-கிரியை-யோகங்களில் - நின்றோர்க்குச் - சாலோக-சாமீப்பிய- சாரூப்பிய-மென்னும் பதமுத்திகளும், பஞ்சகலைகளுந்தோன்றும். இவைசுத்தமாயையின் தோற்றமாம். அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றுங்காலமும், நியதியும், கலையுந்தோன்றும். கலையில்வித்தையும், வித்தையில் இராகமுந்தோன்றும். உருத்திரதேவனருளினாலே முன்சொன்னகலையிலே மூலப்பிரகிருதிதோன்றும் முக்குணங்களுந்தோன்றாது நின்றவிடம் அவ்வியக்தம், இந்தஅவ்வியக்தத்திலே சித்தமும், புத்தியுந்தோன்றும் புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும். அதுதான் யானெனதென்று விகற்பித்துவரும். அதுதான் அகந்தைக்கு வித்தாகும் அதுதான் தைசசாங்காரமென்றும், வைகாரிகாங்காரமென்றும், பௌதாதிகாங்காரமென்றும், மூன்றுவிதமாயிருக்கும். தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினுடையமனமும், புத்தியும், சுரோத்திராதிகளைந்துந்தோன்றும். வைகாரிகாங்காரத்திலே இரஜோகுணத்தினலே வாக்காதிகளைந்துந்தோன்றும். பௌதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்தினுடைய தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளைந்துந் தோன்றும். சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசத்திலேவாயுவும், ரூபத்திலேதேயுவும், இரதத்திலேஅப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவியுந் தோன்றும். ஒடுங்குங்காலத்துத் தோன்றினவடைவே ஒடுங்கும். உள்நிலைக்கருவிகள் முப்பத்தாறு - புறநிலைக்கருவிகள் அறுபது - ஆகதத்துவம் தொண்ணூற்றாறுமாகிய தேகத்துடனே கூடிநின்று ஆத்மாபுசிக்கும். அவசாத்தி லுணர்த்துமுறைமை எங்ஙனமெனில், கீழாலவஸ்தைக்கு நிற்குங்கருவிகள்-தத்துவம்-௩௫-ம்-மேலாலவஸ்தைக்குத்தத்துவம்-௩௰௬-ம்-ஆம். இனிச்சுத்தாவஸ்தை என்பது-பூதங்களைத் தரிசிக்கில் தூலதேக மிலதென்பதும், இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கில் பூதங்களிலவென்பதும் - அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கில் இந்திரியங்க

ளிலவெஃபதாம், கலாதிகளைத்தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்களில்வெ ஃபதும், சுத்ததத்துவங்களைத் தரிசிக்கில் கலாதிகளிலவெஃபதும், அருளைத்தரிசிக்கில் சுத்த தத்துவங்களிலவென்பதுமாம். இதற்குப் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருத்தலே நின்மலசாக்கிரமெனவும், கண்டு - கேட்டு - உண்டு - உயிர்த்து-உற்றுப் பொருந்துவனவெல்லாம் மனதிற்கோசரியாம லிருத்தலே நின்மல சொப்பனமெனவும், இந்தப்பேறு பெற்றேமென்னும் நிராசையால் பரிணமத்தை அடைதலே நின்மல சுழுத்தியெனவும், தனக்கு இன்பம்பிறந்து சம்பூரணதிசை அடைதலே நின்மலதுரிய மெனவும், நீரிலே முழுகிவிட்டவனைப்போ லிருத்தலே நின்மல துரியாதீதமெனவுந், தத்துவரூபம் - தத்துவதரிசனம் - தத்துவசுத்தி-ஆத்மரூபம்-ஆத்மதரிசனம் - ஆத்மசுத்தி - சிவரூபம்-சிவதரிசனம்-சிவயோகம் - சிவபோகம்-என்னுந் தசகாரியங்களெனவுங் கூறுநின்ற சைவாகமசித்தாந்த முறைப்படியே - ஒருவன்பகிர்முகத்தில் அதிநுட்பமாக உணரப்பெற்றாலுஞ் சிவஞான தேசிகரால் அந்தர்முகத்திற் பெறுகின்ற ஞானநிஷ்டையின் வழித்தாய்நின்று ஆணவாதிமலங்களில் நின்றுநீங்கி ஆன்மாஅருளோடுங் கலந்துநிற்கின்ற காலவரையிலுஞ் சாதிக்கப்பெறானாயின் சிவசொரூபமான தனது உண்மைநிலையை ஒருகாலு முணரமாட்டானெனவும். சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியினிடத்தில் சூரியனிற்சூடுபோல அபின்னசத்திஒன்றுண்டு. அந்தச்சத்தி அவ்வதீதப் பிரமத்தினிடத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச் சுத்தப்பிரமமென்றும், சூரியனது கிரணமெங்குமாய்ப் பிரகாசிக்கும்பொழுது அச்சூரியன் அதிலடங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பனா வியாபகத்துக்குளிருந்தபடியால் அதற்குப்பரப்பிரம மென்றும்பெயராம். அந்தச்சத்தியினிடத்தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிர்ச்சலம்போல - அவிகிருத சத்துவமாகிய ஆனந்தரூபசத்தியும் சலனம்போல இராஜஸாகிய சித்ரூபசத்தியும், மக்கினம்போலத் தமசாகிய- சத்ரூபசத்தியுந் தோன்றின. அத்திரிவித சத்திகளுடன்கூடிய பரப்பிரமத்துக்குப் பரமானந்தன் - பரிபூரணன் - பரனென்னும்பெயராம். இந்த அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரம்மத்தினிடத்தில் கானற்சலத்தைப்போல மூலப்பிரகிருதியென்று ஒரு சத்திஉண்டாயிற்று. அந்தமூலப்பிரகிருதி அக்கானற் சலத்தினது நிர்ச்சலம் - சலனம்- மக்கினம்போல - விகிர்தசத்துவ - ரஜசு - தமசென்னும்- மூன்று குணங்களுடனே கூடியிருக்கும். அவற்றுள் - சத்துவ குணத்திற்கு மாயையென்றும், சர்வக்ஞ வுபாதியென்றும், ஈசுவரன் காரண

சரீரமென்றும்பெயர். அந்தமாயையினிடத்தில் - நிர்மல சலப்பிரிதி பிம்பம்போலப் பிரமம்சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும்- அதற்கு சர்வக்ஞனாகிய ஈசுவரனென்று பெயர். அந்தச்சத்துவகுண மாயையினிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம்பிரதான மாகும்போது விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில்- ரஜசுபிரதான மாகும்போது பிரமனென்றும், சத்துவத்தில் தமசுபிரதான மாகும்போது ருத்திரனென்றும், முத்தொழிலுக்குரிய நாமங்களாம். இரஜோகுணத்திற்கு அவித்தைகளென்றும், சீவகாரண சரீரங்களென்றும்பெயர். அந்த அவித்தைகளிடத்தில் மலினசலப்பிரதி பிம்பப்போலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும். அவைகட்குக் கிஞ்சிக்ஞரென்றும், சிதாபாச ஜீவனென்றும்பெயர். இந்த அவித்தைகளிடத்தில் ரஜசில்சத்துவம் பிரதானமாகும்போது தத்துவ ஞானிகளென்றும், ரஜசில்ரஜசுபிரதான மாகும்போது காமக்குரோத கர்ம்மநிஷ்டர்களென்றும், ரஜசில்தமசு பிரதானமாகும்போது சோம்பல்நித்திரா மயக்கங்களை யுடையவர்களென்றுமாம். தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விக்ஷேபமென இரண்டுசத்திகள் தோன்றின. அவ்விரண்டில் விக்ஷேப சத்தியினிடத்தில் சத்ததன்மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசனதன்மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் கந்ததன் மாத்திரையான பிருதுவியுந்தோன்றின. இச்சூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்களுக்கு மூன்று குணங்களுண்டு. அவையாவன, தமசில் சத்துவத்தினாலுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில் ராசதத்திலுண்டான சமஷ்டிமுற்பாதியில் சமானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம், ஆகிய (உ௰-ம்.) இலிங்கசரீரமாம். அஃதெங்ஙனமெனில்.

(பிண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற்சொல்லிய பூதபஞ்சீகரணம்.)

சத்ததன் மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்டி (௨) மாத்திரை-ஞாதா-அதில், பரிசதன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம் - சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரைகூடினது-சமானவாயு, ரூபதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம் - வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது - சுத்ரோரோத்திரியம், ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரைகூடினது - சுரோத்ரோந்திரியம், சத்தவிஷியம், கந்தத

ன்மாத்திரை - ரஜோஅம்சம்-வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரைகூடினது வாக்கிந்திரியம்.

பரிசதன்மாத்திரை- ரஜோ அம்சம் - சமஷ்டி (உ) மாத்திரை-வியானவாயு-அதில், சத்ததன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-மனம், ரூபதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரைகூடினது-தொக்கிந்திரியம், ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-பரிசவிஷயம், கந்ததன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம்-வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரைகூடினது-பாணீந்திரியம்.

ரூபதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்டி (உ) மாத்திரை-நேத்ரேந்திரியம்-அதில், சத்ததன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-புத்தி, பரிசதன்மாத்திரை-ரஜோஅம்சம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-உதானவாயு, ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம் வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரைகூடினது-ரூபவிஷயம், கந்ததன்மாத்திரை-ரஜோஅம்சம் - வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-பாதேந்திரியம்.

ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம் - வியஷ்டி (உ) மாத்திரை-ரசவிஷயம்-அதில், சத்ததன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-சித்தம், பரிசதன்மாத்திரை- ரஜோ அம்சம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-அபானவாயு, ரூபதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-ஜிக்விந்திரியம், கந்ததன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம் - வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-குய்யேந்திரியம்.

கந்ததன்மாத்திரை- ரஜோ அம்சம்-வியஷ்டி(உ) மாத்திரை குதேந்திரியம்-அதில், சத்ததன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரைகூடினது ஆங்காரம், பரிசதன்மாத்திரை - ரஜோ அம்சம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-பிராணவாயு-ரூபதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம் - வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-கிராணேந்திரியம், ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம், வியஷ்டி (ஹ) மாத்திரை கூடினது-கந்தவிஷயம்-ஆம்.

இதிற்கூறிய எதிர்விஷயங்களைந்தும் நீங்கலாக மற்ற விருபதுஞ் சூட்சும சரீரகற்பனையாம். இதன்கிரியை எங்ஙனமெனில், ஞாதா சமானவாயுவுடனேசேர்ந்து சுரோத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி சத்தவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் - வாக்குவசனித்தலும், மனம் வியானவாயுவுடனேசேர்ந்து தொக்கேந்திரியத்தைப்பற்றிப் பரிசவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் - பாணியிடுதலும் ஏற்றலுஞ்செய்தலும், புத்தி உதானவாயுவுடனேசேர்ந்து நேத்திரேந்திரியத்தைப்ப

ற்றி ரூபவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் - பாதஞ்சஞ்சரித்தலும், சித்தம் அபானவாயுவுடனேசேர்ந்து ஜிக் விந்திரியத்தைப்பற்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால்-குய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், ஆங்காரம் பிராணவாயுவுடனேசேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப்பற்றிக் கந்தவிஷயத்தைக்கிரகித்தால்-குதம் மலவிசர்க்கஞ்செய்தலுமாம். தமசில் தாமதத்தினுலுண்டான தூலபஞ்சீகரணம் எங்ஙனமெனில், பிருதுவி தன்னம் சம்பாதி அஸ்தி, பிருதுவியில் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது மாம்சம் பிருதுவியில் அக்கினி (ஹ) பங்குகூடினது சர்மம், பிருதுவியில் வாயு (ஹ) பங்குகூடினது நரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடினது ரோமம். அப்பு தன்னம் சம்பாதி மூத்திரம், அப்புவில் பிருதுவி (ஹ) பங்குகூடினது வாய்நீர், அப்புவுவில் அக்கினி (ஹ) பங்குகூடினது வியர்வை, அப்புவில் வாயு (ஹ) பங்குகூடினது இரத்தம், அப்புவில் ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடினது சுக்கிலம். தேயு தன்னம்சம்பாதி பசி, தேயுவில் பிருதுவி (ஹ) பங்குகூடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது தாகம், தேயுவில் வாயு (ஹ) பங்குகூடினது சோம்பல், தேயுவில் ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடினது மைதுனம். வாயு தன்னம் சம்பாதி ஓடல், வாயுவில் பிருதுவி (ஹ) பங்குகூடினது படுத்தல், வாயுவில் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது நடத்தல், வாயுவில் அக்கினி (ஹ) பங்குகூடினது இருத்தல், வாயுவில் ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடினது தாண்டல். ஆகாசம் தன்னம் சம்பாதி-மோகம் ஆகாசத்தில் பிருதுவி (ஹ) பங்கு கூடினது. இராகம், ஆகாசத்தில் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில் அக்கினி (ஹ) பங்குகூடினது பயம், ஆகாசத்தில் வாயு (ஹ) பங்குகூடியது வெட்கம், ஆம். இவை யிருபத்தைந்தும் தூலசரீர கற்பனையாம். அவித்தையென்னும் இச்சாவசத்தாய் அஞ்ஞான சுழுத்தியிற் கட்டுண்ட சிதாபாசர்களை ஈசுவரன் தனது காருணியத்தால் பிரமதேவனைப் நின்று ஜீவாங்குரத்தால் அசைவித்து அந்தக்கரண மென்னுங் கண்ணாடியைக்காட்ட அதிற் பிரதிபலித்து தூலசரீரத்தைத் தாமென்றும் புவனபோகங்களைத் தமதென்றும் அபிமானித்துவந்த ஜீவர்களது சரீரத்திரயம் - சிதாபாசன்- சாக்ஷிசைதன்னியம் - என்பவைகளில் பேதந்தெரிகின்றதற்குரிய அறிவின்கண்ணை ஆவரணசத்தி மூடிவிட்டதென்றும், அம்மூடுதலில் நின்றும்நீங்குவதற்கு வேதாந்தக்கிரமப்படி பகிர்முக விசாரணைமுன்னிலையில் தேர்ந்து - பிரம்மமுதல் தோன்றின அடைவே ஒடுக்கிப்பார்க்கச் சேஷித்தது எதுவோ அதுவே நமது வடிவமென்றுந் திடபிரக்ஞையோடு அபரஞானியா யிருந்தாலும், ததாகா

ரமாகிய தேசிகரால் அந்தர்முக விசாரணையான சுவானுபூதியைக் கிரமமாகக்கொண்டு அச்சுவானுபூதியிலெழுகின்ற சங்கற்பம் நசிப்பதான திருவடிதீக்ஷையும் பெற்று அங்ஙனம், பெற்றோமென்றவுணர்வும் நழுவினவிடத் தூண்டாகிய தனது சிதாகாசநிலையை அறிந்து பரஞானியாதல், அற்பமுங் கூடாதெனவுங் கூறுவார். தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற் கரிதாமெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஒருவன் தத்துவசோதனையில் சுருதியுத்தி யனுபவப்பட ஐயமறத் தெளிந்தாலுஞ் சகசிவபரங்களின் அபேதங்களைப் பலநூலால் நன்றாயறிந்துதானே அதுவென்றிருந்தாலுஞ் சற்குருவால் சுவானுபூதியை உன்முகத்திற் பெற்றாலன்றி ஒருகாலும் நிஜபோத முதியாதென்பதாம்.

பலகலையினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) குடையுஞ் செருப்புங் கொடுநடப்பதல்லாற், படியும்விசும்பும்பாய்பி யிடையாடு, மாத்திரம்போலே சமயவாதமனம்போதாத, சாத்திரங்கற்றார் வீடுற்றார்-எ-ம். (சச்சிதானந்த விளக்கம்.) கோடிபலநூலறிவு வேதமுறைபேசினுங் குருபாதம்வெளியாகுமோ-எ-ம், (ஞானசுகாதீதவெண்பா.) நூறுகோடிநாளிருந்து நூல்கள்பலகற்றாலு, மாறுகோடி சித்தியடைந்தாலும்-பேறில்லை, நித்தன்மலரடிக்கே நீக்கமறவேநின்று, அத்துவிதங்காணாதவர்-எ-று, (குறள்.) கற்றதனாலாய பயனென்கொல்வாலறிவ, னற்றாடொழாஅரெனின்-எ-ம், (அத்துவிதக்கலிவெண்பா.) நன்றாகச், சாத்திரத்தையோதி மதந்தற்கியாதென்றோர், வார்த்தையினைச்சொல்லி வழக்கறுத்தான்-எ-று, (ஔவைக்குறள்.) நல்லனநூல்பலகற்பினுங் காண்பரிதே, யெல்லையிலாதசிவம் - எ-ம், வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தத்துவமுதலிய விசாரத்தால் தன்னை அறியக்கூடாதென்பதற்குப்பிரமாணம். (சிற்றம்பலநாடிகள்.) தத்துவக்கற்றுஞ் சமயவிரோதமுஞ் சாத்திரஞ்சேர், புத்தகப்பித்தையும் புந்திமதத்தையும்போட்டிடென்று, வித்தகஞ்சிற்றம்பலநாடி வேணுபுரத்திறைவன், உத்தமமானசிவானந்த போகத்தை யூட்டினனே-எ-று, (தாயுமானசுவாமிகள்.) தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல், வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே - நித்தமன்பு, பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழும்புங், காணத்துடிக்குமிருகண் - எ-ம், (பதார்த்ததீபிகை.) திண்ணியவறிவதான சிவத்தினையடையவேண்டில், அண்ணியவசத்தனாத்மா வநிர்தமாயோகமான, மன்னமுதற்றத்துவங்கள் மறுவெனநேதிசெய்து, எண்ணெய்ப்போற்பி

ரிந்துநீயு மிருந்திடா இன்பமுற்றே-எ-ம், (பாலையானந்தசுவாமிகள்.) தத்துவக்குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேதசாத்திரப்பொத்தலைமூடுங்கடி, முத்திதருஞானவஸ்துவை வாவென்று மூடிக்கொம்மியடியுங்கடி-எ-ம், வரும் - மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

குருசொல்லாமற் சொல்லுவ ரென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவிளையாடல்) கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறை யாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி, வல்லார்கணால்வர்க்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப்பாலாய், எல்லாமாயல்லவுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமனினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்வாம் - என்பதனாற்காண்க.

ஞானகுரு அநுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி யேனையவற்றால் முத்தியின் றென்பதற்குப் பிரமாணம் (ஞானவாசிட்டம்.) பேசியதன்விசாரத்தாற் சனகர்பிரான் பெறும்பேறு பெற்றதல்லால், வாசியுளமற்றொன்றால் வந்ததல்ல வாரீசமலர்க்கண்மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தன்தான விசாரத்தா லடைவதல்லாற், றேசிகரில்லா வீனர்செய்தொழிலாற் பெறலாமோ சிற்சொரூபம். எ-ம், (ஒழிவிலொடுக்கம்.) தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான்சற்குருவா, மன்னுபெருஞ்சீயமதயானை - தன்னுடைமேற் சொற்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றக் கேவலீமாய், நிற்பதுபோற் பராவெனின்-எ-ம், (குகைநமசிவாயர்.) செப்பரியஞானச் செழுஞ்சுடரோசோணகிரி, யப்பனேநன்னூலறிந்தாலும் - இப்புவியிற், கொண்டகுருவைப் பொருளாக் கொள்ளார்பயனேது, கண்டவெலாம் வீணிலேகற்று-எ-ம், (குருநமசிவாயர்.) சற்குருவைப்போற்றாமற் சற்குருவைச்சாற்றாமற், சற்குருவைச் சந்ததமுஞ்சாராமற்-சற்குருவை, நின்றுதரியாமனீள்பிறவி நீங்கிடுமோ, மன்றுசிதம்பரதேவா-எ-ம், (திருமந்திரம்.) கருடனுருவைக் கருதுமளவிற், பருவிடந்தீர்ந்து பயங்கெடுமாபோற், குருவினுருவங்குறிக்கொண்டுநிற்கத், திரிமலந்தீர்ந்து சிவனவனாமே-எ-ம்,(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) குருமார்க்கமில்லாத குருடருடன்கூடிக், கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்து கெட்டேனே-எ-ம், (தாயுமானசுவாமிகள்.) குருமொழியே மலையிலக்குமற்ற மொழியெல்லாங் கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்-எ-ம், (ஔவைக்குறள்.) குருவினடிபணிந்து கூடுவதல்லார்க், கருவமாய் நிற்குஞ்சிவம். (அன்றியும்.) நெறிபட்டசற்குரு நேர்வழிகாட்டில். பிறிவற்றிருக்குஞ்சிவம்-எ-ம், (திருப்புகழ்.) ஐந்துபூதமு மாறுசமயமு மந்த்ரவேதபுராண கலைகளுமைம்பதோர் விதமானலிபிகளும்-வெகுரூப, வண்டராதி சராசரமும்முயர் புண்டரீகனுமேகநிற

வனு மந்திபோலுரு வானுநிலவொடு - வெயில்காயுஞ், சந்த்ரசூரியர் தாமுமசைவையும் விந்துநாதமு மேதுவடிவமோர் தன்சொரூபம தாகிநிகழ்வது - சிவயோகந், தங்களாணவ மாயைக்ரும மலங்கள்போயுப தேசபரகுரு சம்பிரதாயமோ டேயுநெறியது - பெறுவேனே-எ-ம், வரும்-மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (ரு)

ஒருமொழியாலே யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நான்கு செய்யுளாலும் ஒருமொழியாகிய சின்முத்திரை இத்தன்மைத்தென்றும், அது ஆத்மஞான குருவினால் அநுக்கிரகிக்கப் படுமென்றுங் கூறினார்.

இச்சின் முத்திரைக்குச் சௌபான முத்திரைகளை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

(அ-கை.) முத்திரை மூன்றெனல்.

(வேறு.)

முத்திரைகளோர்மூன்றுமொழிந்திடில்... ... .*
சுத்தசாம்பவிசொல்லும்பயிரவி.....................*
மெய்த்துகேசரியென்றுவிளங்கிடும்....................*
இத்தையார்க்குமியம்பவொண்ணாதரோ...... ......*

(இ-ள்.) (சின்முத்திரையைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாகிய) ஞானமுத்திரைகள் மூன்றுவகைப்படும். அவைசொல்லு மிடத்துப் பரிசுத்தமாகிய சாம்பவியென்றுந், துதிக்கத்தக்க பயிரவியென்றும், மெய்ம்மையையுடையதாகிய கேசரியென்றும், பெயர்பெற்று விளங்கும். இவற்றையாவருக்குஞ் சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது-எ-று, அரோ - அசை - இத்தையென்பது - மையிரெண்டுருமையாய்வந்த வழூவறவமதி.

[இ-ஃ.] அத்வைதாநுபவமான நிஷ்டைக்குரிய பிரதான முத்திரைகளை அறிவித்ததாம்.

இம்முத்திரைகளைக் குருசம்பிரதாயத்திலறிக. (கூ)

(அ-கை.) சின்முத்திரையாகிய மௌனநிலையை அபக்குவர்க்குப் போதிக்கப்படாதென்றும், அதுமேலோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக்கைவல்யப் படுத்துவதற் குரிய ஆசன முதலிய சாதனவிதிக ளிவையென்றும், மனமொடுங்கினவர்களே எவற்றிலும் பயன்படுவர்களென்றும், சாம்பவிமுத்திரையில் நின்று சதாநிஷ்டைசெய்யின் யாவுமொடுங்குமென்றும், அதுவேசிவயோகமென்றும், அதில்இராமல் இருக்கத்தக்கவனே அனுபவியென்றும், சாதகசாத்தியர் நெறியிதுவென்றும், அச்சாதகர் பெ

னும்நாதானந்த மித்துவென்றும், அந்நாதவசமுற்றால் மயக்கந்தோ ன்றுமென்றும், அதுநீங்கும் வகையில்நின்றால் அருட்டரிசனமுத யமாமென்றும், அதற்குமேலாகிய அனுபவப்பேற்றிலேறிநிற்கக் காண்பானாதிக ளிறக்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையா திருக் கிற்சத்தத்தில் பஞ்சாட்சர முதலியவைகள் தோன்றாது நின்றவிட த்தொடுங்குமென்றும், அவ்வுருதியோடிருந்து துவிதமறக்கலக்கி ன்ற அந்தமௌனநிலையை அடைந்து விளங்குவனென்றுங் கூறுவா ன் தொடங்கிவைத்த முறைப்படியே, சின்முத்திரையை அதிதீவிர பக்குவர்க்கு அருளப்படுமெனல்.

முத்திரையைமொழியப்போகாதுகாண்… ………*
உத்தமர்க்கேபுரைக்கும்பொருளது……………*
புத்தியீனர்புலம்பிமயங்கியே……………*
பித்துமேலாய்ப்பிதற்றுவர்பெயரோ…… … ……*

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய சோபான முத்திரைகளுக்கு அதீத மாகிய.) சின்முத்திரையின் பொருளை யாவருக்குஞ் சொல்லத்தக் கதன்று, அதுசற்கரும பரிபாகிகளுக்குச் சொல்லத்தக்க பொரு ளாம், விவேகசூனியர்களுக்குச் (சொன்னால் அவர்கள் மூடத்தன் மையால்) வாய்விட்டுளறி அறிவழிந்து பயித்தியகுண மேலிட்டுப் பேயராய்ப் பிதற்றுவார்கள்-எ-று, காண்- முன்னிலை-அசை-ஏ-ஏ- அசைகள்.

(ப-ம்.) ஈஷணாத்திரியமான துன்பங்களின் நின்றும்நீங்கி ஞா னாசிரியனை அடுத்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்மஞான த்தைப்பெற்று அதில் தாமாரூடராகு முன்னந்தேகவியோகத்தை யடைந்து அந்தஸம்ஸ்கார பலத்தினால் மீண்டுந்திருவவதாரஞ்செ ய்துவந்த அதிஞான பக்குவனென்பார். உத்தமனெனக் கூறினர்.

[இ-ம்.] ஞான ஸம்ஸ்கார முடையவர்களுக்கே சின்முத்தி ரையைக் காட்டவேண்டுமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) இனிப்பிறவாமுடி வான பிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞான மெளிதிலுண்டாம், பனிச்சுடர் வெண்ணித்திலங்க ளுத்தமமா மூங்கிலல்லாற்படுவதுண்டோ, செ னித்தவரின்மேலோராய் நல்லோராய் மித்திரராய்த் தெளிந்தோ ராகி, பனித்தமறுமுத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவரைச் சேரும்-எ-ம், (வாதவூரர்புராணம்.) வந்தநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென இலப்பாடென்று, சிந்தையாகுல முற்றான்கைச்செ யும்பொருளீதல் செய்வார்க், கெத்துணையளிக்கவேண்டு மெனவிதி யில்லையாமே, யத்தநாளிர்நாளாக வடிவமைகொண் டருளவெண்

ணி-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) அநிபக்குவத்தோர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்யும், புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள்போதா-வதுவென்றுப், பேறேயனந்த பிரகாரந்தானும், வேறேயனந்த விதம்-எ-ம், வரும்-மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (எ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையை அடைந்தோர் யாவரென்றுகேட்க அதற்குத்தரங் கூறல்.

(தேவ று.)

இந்தநன்னிலையிலிருந்துசாதித்தோ ரெவரெனவுடையவள்வினவச், சுந்தரவாமதேவமாமுனிவர் சுகர்முதன்முனிவரென்றறிநீ, கந்தடுகரியின்கையினைப்புறங்காண்க வானுடை மலைதருமயிலே,நிட்டையினிட்டைக்குரியவாதனமு நிகழ்த்துவனன்புடன்கேண்மோ

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்லநிலையிலிருந்து சாதனஞ் செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார்கேட்கப் (பரமசிவனார்) கட்டுத்தறியை முறிக்கும்மதயானையின் துதிக்கையைப் புறங்கண்ட தொடையினையுடைய இமயமலைபெற்ற உமையவளே, அழகிய பெருமைபொருந்திய வாமதேவர் - சுகயோகி-முதலாகிய முனிவர்கள் சாதனஞ் செய்தவர்களென்றறிவாய். (மேலும்.) துதிக்கப் படுகின்ற நிஷ்டைக்குரிய ஆசனத்தையுஞ் சொல்லுவேன் அன்போடும் நீகேட்பா (யென்றருளிச்செய்வார்.) - எ-று.

(ப-ம்.) அவ்வியக்த மஹதஹங்காரங்களும், அவ்வஹங்காரத்தில் முக்குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய சொரூபமே நாமரூபாத்மகப்பிரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்த காரணகாரிய உபாதி முதலியவைகளும், தோன்றியொடுங்குவதற்குரிய இரண்டறச்சேஷித்துநின்ற சுயஞ்சைதன்னியமாகிய பிரம்மானந்த போகபூமி யென்பார் - இந்த நன்னிலையெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] மூலஅடியார்களால் அனுபவித்த பிரம்மானுபவநிலை ஈதென்றுணர்த்தியதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) தன்னுள் விகற்பத்தெழுந்த விகற்பம்போகிற் றவிர்ந்திடுமாயையிற் பயனோர் சற்றுமில்லை, இன்னவகைத்தோருண்மை யியம்பவேண்டு மியாவருமயக்கமுமாற்று மிறைவவென்ன, மன்னனதற்குணா செய்வான் முனிவனீயே மதித்துணர்ந்தும் பிதாவுனக்க மறுத்துக்கேட்டாய், அந்நிலையே நிச்சயமிங்கண்ட ஞான வாகாயபுருடனுள னயலொன்றில்லை-எ-ம், (தாயுமானசுவாமிகள்.) முந்நிலைச்சுட்டொழியெனப்பலகாலு நெஞ்சேநான்மொழிந்தேனே நின், றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொன்றச் சூட்டாதேசரணேன்போந்த, அந்நிலையேநிலையந்தநிலையிலே சித்திமுத்தி யனைத்துந்தோன்றும், ந

ன்னிலையிதன்றி யிலைசுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினரோ-எ-ம், வரும்-மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அ)

(அ-கை.) ஆசனங்களிவையெனல்.

உத்தரதிசைபார்த்திருப்பதாங்கலையி னுரிவையோடுழுவையின தளுஞ், சித்திராதனம்வெண் டுகில்குசையைந்துந் திண்புவிமிசை விரிப்பதுவாம், பத்திரம்வீரங்குக் குடமரியபங்கயங்கோமுகமை ந்தும்,வித்தகமான வங்கவாதனமாம் விமலநீயறிகெனவிளம்பும்.

(இ-ள்.) உமையவளே (சாதகன் நிஷ்டைதொடங்கும்போது) பார்த்துக்கொண் டிருக்கவேண்டியது வடதிசைமுகமாகும். மான்தோல் - புலித்தோல் ✻ சித்திராசனம் - வெள்ளைவஸ்திரம்-தருப்பை - ஆகியஐந்தும் அழுத்தமாகிய பூமியின்பேரில் விரிக்கத் தக்க ஆசனமாகும். பத்திரம்-வீரம்-குக்குடம் - அருமையானபதுமம் - கோமுகம் - ஆகியஐந்தும் ஞான (சாதனத்துக்குரித்)தாகிய அங்காசனமாகும், நீயறிவாயாகவென்று சொல்லுவார்-பரமசிவனார் - எ - று, இவ்வங்காசனங்களுக்கு விபரம் - முன்வந்தன காண்க.

(ப-ம்.) தக்ஷணமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மஞானகுருவின் சந்நிதிக்கெதிராகச் சற்சீடன்வடதிசைநோக்கி இருக்கவேண்டுமென்பார். உத்தரதிசை பார்த்திருப்ப தாமென்றும், பெரும்பாலும் யோகீசுவரர்க ளிருப்பது பத்மாசனமென்பார். அரியபங்கயமென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] ஞானசாதகன் நிஷ்டைகூடி தந்திரமாக அப்பியாசித்தற்குரிய இருவகை ஆசனங்களையுங் கூறியதாம். (சு)

(அ-கை.) தேகத்தை அசைவறநிறுத்திச் சின்மயத்தில் நிற்றலே சமாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்க டம்மிலொன்றுறவே யிடைகளஞ்சிரங்கணானேராய், வயம்பெறத்தம்ப மெனநெறிந்திருந்தே மனமதுவடிவினையுறாமல், நயம்பெறவுன்ன துன்னியெப்போது நடுநிலைதன்னைநீங்காமல், தயங்கியசுத்த மசுத்தமல்லாத தனிநிலைபொருந்-துதல்சமாதி...✻

(இ-ள்.) (ஞானசாதகன்.) முன்சொல்லிய ஆசனங்களில் ஒன்றிற்சேர்ந்து - இடை-கண்டம்-தலை-கண் - ஆகியநான்கும் நூல்விதிவழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித்திருக்கவும்-மனமானது. (தனது சங்கற்பரூபமென்னும்.) விஷயகாரங்களைப் பற்றுமலிருக்கவும் (மோக்ஷ) இன்பத்தைப் பெறும்படி நினையாமல் நினைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சுத்தாசுத்தமில்லாத ஒப்பற்

✻ சித்திராசனமென்பது - இரத்தினகம்பளமாம்.

றநிலையிற் சதாகாலமுஞ் சாக்ஷித்தன்மையை நீங்காமற்பொருந்தி யிருத்தலே - சமாதியாம்-எ-று, ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பசுமரத்தாணியைப்போல நிலைபெறுதலென்பார். வயம்பெறவென்றார், தேகேந்திரிய கரணாதிகளின் விவகார அவஸ்தை யாவைக்குமுதற் காரணமாயுள்ள மனமானது தன்னிச்சை வடிவத்தின்கணின்று நீங்கிச் சும்மாவிளங்க வேண்டுமென்பார். மனமது வடிவினை யுருமலென்றானவும், குணத்திரயங்களில் உழலாநின்ற மனமானது தனக்குச் சேர்க்கை விவாகாரங்களில் அரசு செலுத்துவிக்கின்ற இராசத தாமதத்தை விட்டு நீங்கித் தன்சொந்த இடமான சத்துவத்திற் பொருந்தி இருக்கவேண்டுமென்றார். மனமது வடிவினையுருமலென்றானவுங் கூறுவாருமுளர். மனமானது சத்ததன்மாத்திரைச் சாத்விகஅம்சம் அரைக்கால் மாத்திரையாய்த்தோன்றிப் பரிசதன்மாத்திரை ரஜோஅம்சம் அரைமாத்திரையாகிய வியானவாயுவுடன் சேர்ந்துநின்றதால் சலனத்துவமடைந்து விஷயங்களைப் பற்றிக் கோடலே அதற்குச்சங்கற்பரூபம் ஆதலால் அம்மனம் அச்சலனம்சையைவிட்டு நீங்கித் தன்னிஜாம்சமான அருள்வடிவாய் நிற்க வேண்டுமென்பார். மனமதுவடிவினையுருமலென்றானப்பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம். இன்பசுகத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற கிஞ்சித்தினைவான முன்னிலைச்சுட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதாது கருதுவதென்பார். உன்னு துன்னி யெனவும், சகலகேவலமாகிய அறியாமையை அசுத்தமெனவும், அவைநீங்கித் தன்னையருளாற்கண்ட அறிவை சுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங்கழன்று ஞானாகாசமாகிய பரைநீக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றில்லாத நிகரற்ற துரியாதீதமாகிய சின்மாத்திரநிலையை அல்லாத தனிநிலையெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது - அந்நிலையில் இரண்டறக்கலந்திருத்தலை பொருந்துதல் சமாதியெனவுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞானசாதகன் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சித்திரதீபம் போலத் தேகத்தை அசைவறநிறுத்தி நிர்விகற்பசித்தனாய்த் தனதாத்ம சொரூபநிலையிற் பிரிவறத் ததாகாரமாக நிற்பதுவே சுகசமாதியென் றுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை நெறித்தென்பதற்குப்பிரமாணம்: (அமுதசாரம்.) செவ்வேயுடலுங் கழுத்துஞ்சிரமுமுற, வெவ்வாதனத்தே யிருந்தெவர்க்குங் - கைவந்தால், வாதமுதனோய்நலியா மதியுடையோ,ராதனமென்பததுது-எ-ம், (பகவற்கீதை.) தலையுங்கழுத்து முடம்புமிவை செவ்வேதளராதேயிருக்கு, நிலையிலிருந்து கல்களைத்தன் மூக்குநுனிமேலேநிறுத்தி, அலை

யுங்கடல்போற்காமமுமெய்ப் பயமுந்தன்னைவிட்டகல, உலையுமெ
னமுள்ளடங்கவெனை யுணர்ந்தேயிருக்கு மதுவேயோகம்-எ-ம், (பிர
மகீதை.) தக்கஞானத்தைத்தான் பெறற்பொருட்டுத் தனியிடந்த
னையடைந்திதய, துக்கமேவாமற் சுகாசனத்திருந்து தோடலைகழு
த்துடம்பிவைநே, ரொக்குமாறிருத்திப் பூதிகொண்டிருந்த வுடம்
பையுந்தூளனம்பண்ணி, மிக்கவாய்வருமித் திபங்களையெல்லாம்
விடையமே லெழாவகைமீட்டும்-எ-ம், (ஞானிகள்நிலைமை.) அத்
தனுமெய்ஞ்ஞானியரு முனைத்தவாறே யாகமுடியிடையசையா
த்தறிபோலாகிப், பத்திரங்கோமுகம்வீரம் பதுமத்தோடு பகர்கு
லவுமாதனத்திற் படிந்தேகாந்த, முத்திரைசாம்பவிவான நொக்க
தாகிமுயல்கருத்துநடு நிலையிலிருத்தினாளு, மித்தகையசிவயோக
த் திருப்பர்ஞானி யினியவற்குப்பிறவியு முண்டென்னலாமோ-
எ-று, வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்பமென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞான
வாசிட்டம்.) சடசூனியமாயெங்கணுஞ்சேர் தனிநெஞ்சுக்குப்போ
லொழிய, வுடனுங்ககனந்தனைப்போல வுள்ளும்புறம்புமுருவிலதா
மீ, படர்தீர்மெய்பொய்யெனும்பொருளிற் பயிறேற்றரவேமன
மாகுந், தொடர்சங்கற்பமெங்குளதாற் றோன்றுமனமுமங்குள
தே. (அன்றியும்.) மனத்தின்வடிவுசங்கற்ப மற்றிவ்விரண்டுமொன்
றாகு, மனர்த்தமோகமலபந்த மவித்தைமாயைதம்முதலா, மினத்
தபெயர்சங்கற்பத்துக் கேற்றபெயராமிதுநழுவிற், கனத்தசகக்கா
ட்சியும்போகுங் கதிர்விட்டெறிக்கும்பரவடிவம். என வருதலாற்
காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமான தன் எதார்த்தவடிவமாயிரு
ந்து அருள்நிலையைப்பற்றவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்.
(ஞானவாசிட்டம்.) உன்னுருவைநீகாணுஞானக்கண்ணில்லான்றலா
வாசையெனுங் காசமுறும், அன்னதுதீர்த்துளக்கமிலத் தூள்ளே
நோய்ய வறிவுடையவுன்மனத்தாலுன்னுலுன்னை, இன்னபடியென
நோக்கிமயக்கமெல்லா மிறையுமறவொழித்தின்பமெய்திநிற்பாய்,
என்னவனையென்முன்னோனுரைத்தானென்று பெருந்தகைக்குவ
சிட்டமுனிபேசினனே. என வருதலாற்காண்க.

உன்னுதலன்னியென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவருட்பயன்.)
ஓராதேயொன்றையுமுற் றுன்னாதேநீமுந்திப், பாராதேபார்த்தது
னைப்பார்-என்பதனாற்காண்க.

தனிநிலையைப்பெற்றிருத்தலே சமாதியென்பதற்குப் பிரமா
ணம். (ஞானவாசிட்டம்.) ஜனகனெனுமன்னவர்கோனிவ்வாறோத
த் தன்னிலையாம்பரம்பொருளிற்றளர்ச்சியாறி, அனகசுகன்பயநிம்

இச்சோகமாதி பயர்வகன்றுசெயலடங்கியையந்தீர்ந்து, கனகவரையேறிநிருவிகற்பமான கலங்காதசமாதியிற்சிற்ககனத்துற்றும், நினைவரனைச்செறிவருடமீளாஞ்ஞாற்றிற் றிரியொடுநெய்ம்மாண்டவிந்ததீபம்போன்றே-எ-ம். (சிவப்பிரகாசம்.) பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசுஞானத்தாலு, மீசனையறியவொண்ணு திறையருள்ஞான நன்னிற், தேசுறுமதனுன்முன்னைச் சிற்றறிவொழிந்துசேர்ந்து, நேசமோடியர்பரத்து ணிற்பதுஞானநிட்டை - எ-ம். (சந்திருமுறை.) அலையிலாத்சாகரம்போலனிலஞ்சேராவிளக்கதுபோ, லருங்கலிரும்பொன்சமமாகியயானதராசினுனியதுபோல், நிலையொன்றியநற்சமாதியுற்றுநின்முட்கமலத்தெழும்பிரச, நிறைவாரிதியிற்புகுந்ததனினைசித்தடியேனிருப்பேனோ, விலையின்மகுடத்திருமுடியாய் மிளிர்குண்டலங்கள்செறிகாதா, வியன்கேயூரத்திருத்தோளா விஞ்சுஞ்சதங்கைசூழ்தாளா, புலையுங்கொலையுங்களவுமில்லாப் புனிதத்தவத்தோர்தொழுதேத்தும், புராரிகுமாரவுமைசிறுவா போரூர்முருகப்பெருமாளே-எ-ம்.வரும்-மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க.

(அ-கை.) மனமடங்கில் வாயுவொடுங்குமெனல்.

(வேறு.)

விண்ணைமூடக்கவசனையை விரிக்குமொருவனுவிரகதெனப்.....❊
பண்ணும்யோகத்துறைநினைவோர் பவனத்தடக்குமதுவிடுத்தே ❊
எண்ணுங்கருத்தைமுன்னடக்க.வியங்கும்வளியும்பின்னடக்கும் ❊
கண்ணைமறைக்கவான்மறையுங் கணக்காம்படிநீகண்டுகொள்ளே ❊

(இ-ள்.) உலகத்திற்செய்கின்றயோகமார்க்கத்தைச்சாதிக்க நினைக்கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல். (எத்தன்மைத்தெனில்.) ஆகாயத்தைமறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒருவனது உபாயத்தைப்போலாம். (ஆனதால்.) அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப் பலவகைகளை நினைக்கத்தக்கமனதை முன்னர் அசைவற அடக்கினுல் சலிக்கின்ற வாயுவும் பின்னர் அடங்கிப்போம். (எங்ஙனமெனில்.) கண்களை மறைத்தமாத்திரத்தில் ஆகாசமறைகின்ற முறைமைபோல நீயறிந்துகொள்ளக்கடவாய்-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) கருவிகள் எவற்றிற்குங் காரணமாயுள்ள மனமானது ஒடுங்கில் யாவுமொடுங்குமென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) உபதேசப்பித்தோ வுபமானப்பித்தோ, விபரீதமோபழக்கோவேறு - தபசிநீ, கண்மூடாவிண்மூடத்தேடுங்கவசனைபோ, லெண்மூடாயோகமிது வென்-எ-ம். (திருமந்திரம்.) மனமடங்கிடில் வாயுவடங்கிடும். (அன்றியும்.) மனமனமங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு, மனமனமங்கில்லை வாயுவுமங்கில்லை - எ-ம். (சிவவாக்கியம்.) மனங்குவிந்துநின்றிடம்

வாயுபஞ்சபூதமாம், மனங்குவிந்துநின்றிடம் வாயுமன்னுயிரதா, மனங்குவிந்துநின்றிட மகாஸ்தலங்களாயிடும், மனங்குவிந்துநின் றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே. எ-ம். (பிரபுலிங்கலீலை.) இந்திய மோரொன்று விட்டிடின் மற்றையொன்றுசாரும், முந்தியமான மழிப்பமுற்றும்போமனியபாம்பி, னைந்தலைகளினுலொன்றை யரி ந்திடின்மற்றென்றுலஞ், சிந்திடுமிடறரிந்தாற் நீர்ந்திடுமொருங்கு மாதோ. எ-ம். (தேவிகாலோத்ரம்.) வாயுவெனமறுகுகின்ற மனம டங்கும்வகைதடுப்பா, னியாவனவனரிபிரமனிந்திரன் சண்முகன் குருவும், ஏயபலதேவதைகளியோகிதபோதனனறிஞன், ஆயினெ லாமுடையானு மவன்வணங்குறுணங்கிடையாய். எ-ம். வரும்-ம ற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க. (கக)

(அ-கை.) சரிதைமுதலாகிய நானகிற்குமுரிய அதிகாரிகள் மனோலயமடைதலால் அதி லதில் உயர்ந்தோர்களெனல்.

அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேசரிதைகடந்தோனும்...... *
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேகிரியைமுடிந்தோனும் ... *
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேயோகதற்பரனும்......... *
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேஞானியதிசூரன்...........*

(இ-ள்.) அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத் தக்கவனே சரிதை முழுதும் நிறைவேற்றினவனுவன். அலைகின்றமனதை உள்ளடக்க த்தக்கவனே கிரியைபூரணப்பட்டவனுவன். அலைகின்றமனதை உ ள்ளடக்கத்தக்கவனே யோகீசுவரனுவன். அலைகின்றமனதை உள்ள டக்கத்தக்கவனே ஞானிகளில் மிகுந்த தீரனுவான். (எ-று.)

(ப-ம்.) சரிதையை விதிப்படிசெய்கின்ற ஒருவன்தான் இயற் றுவதில் பலசங்கற்ப மனதுடையவனுயின் சரிதையை ஒருங்கே தெரிந்துசெய்யினுங் கடந்தவனன்று. எவன் தனக்குக்கிடைத்தம ட்டும் மனோதிருப்தியாய்ச்செய்து ஈஸ்வரார்ப்பணம் பண்ணினு னோ அவனே அச்சரிதைக் கதிகாரியாமென்பார். அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே சரிதைகடந்தோனுமென்றும்; கிரியையை முறைப்படி செய்கின்ற ஒருவன் தான்பூசிப்பதில் வருங்குறைவுநி றைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தையுடையவனுனும் அல்லது கிடைத்தமட்டும் பூசித்துத் திருப்தியடைந்து அப்பூசையினிடத் தில் காமிய மனதுடையவனுயினும் அக்கிரியா மார்க்கமூற்றுந் தெரிந்துபிறருக்கும் போதிக்கத்தக்கவனுயினும் அதற்குரியவன ன்று. எவன் நிஷ்காமியமனத்துடன் ஆராதனைபண்ணினுனோ அ வனே அந்தக் கிரியாபூசையிற் சிறந்தவனுமென்பார். அலையுமன த்தை யகத்தடக்குவவனே கிரியைமுடிந்தோனுமென்றும், துறவி ன்கணின்று அஷ்டாங்கயோகவிதிப்படி தேகத்தைச் சுத்திகெ்

பித்துக் கற்பகாலந்தியானஞ்செய்கின்ற யோகியானாலும், அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டு வந்தவாசனையிலொன்றையேனுங்கருதுமாகில் அவன் முடிந்த யோகியன்று. எவன் தனது தியானசமாதியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது திரியாமல் சுத்தமடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே சாக்ஷாத் பரமசிவமென்று நிற்பானோ அவனே பரமயோகிகட்கெல்லாங் கடவுளாமென்பார். அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனே யோகதற்பரனுமென்றும், சர்வம் பிரம்மமயமாகச் சுருதிகுரு ஸ்வானுபவத்தாற் பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதாகிதப் பிராரத்துவவசத்தில் அற்பமும் பேதமில்லாமல் சுயம்பிரகாசமாய் ஜொலிக்கின்ற பரிபூரணமானமனதுடன் விளங்கிடின் அவனே பரஞானிகளுக்குத் தலைவனுமென்பார். அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானி யதிசூரனென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] மனோலயமுற்ற நான்கதிகாரிகளே முறையே நான்குபதங்களினது சிறந்த பிரயோசன மடைவர்களென்பதாம்.

மனோலய மடையவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம் (தேவிகாலோத்திரம்.) அறிவுநிலை தவமடக்கம்புண்ணியந்தானங்குணங்க, ணெறியுடையமுத்திநெறிமுத்தியுபாயம்நினைக்கின், மறுகும்வழியனையமனமடங்குவதன்றியாததுவே, யறிவுடையோரிவையனைத்துமாமென்றேயறைகுவரால்-எ-ம். (திருமந்திரம்.) மனமாயைமாயைமாயைமயக்க, மனமாயைதான்மாயமற்றொன்றுமில்லை, பினைமாயவேண்டாம் பிதற்றவும்வேண்டாம், தனையாய்ந்திருப்பதுதத்துவந்தானே-எ-ம். (தேவாரம்.) வெள்ளத்தார்விஞ்சையார்கள்விரும்பவே, வெள்ளத்தைச்சடைவைத்த விகிர்தனார், கள்ளத்தைக்கழியமனமொன்றிநின், றுள்ளத்தின்னொளியைக்கண்டதுள்ளமே. (அன்றியும்.) பொறிபுலன்களைப்போக்கறுத்துள்ளத்தை, நெறிப்படுத்துநினைத்தவர்சிந்தையு, ளறிப்புறுமமுதாயவனேகம்பங், குறிப்பினாற்சென்றுகூடித்தொழுதுமே-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) பேதிக்குமனமென்னும்பெரும்பகையைமுழுவலியாற் பிளந்துவென்றேன், வாதித்ததுயரொல்லாமாற்றினேனுபசாந்தவாழ்வுபெற்றேன், சாதித்தவிவேகமேயுனைவணங்கினேனென்று சனகர்கோமான், சேதித்தமனவலைவெல்லாமொழித்துத்தானே சித்திரம்போனின்றான் - எ - ம். (பிரபுலிங்கலீலை.) விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம் விடயமுணரவிரியாம, லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாத் தனையுணரவொருங்காமல், விரிந்தநெஞ்சமுடையானை விடாதுபிறவியென்றுணர்க, வொருங்குநெஞ்சமுடையானை யுறுதுபிறப்பென்றுணர்கவே - எ-ம். (பரணதேவரந்தாதி.) நினையடைந்தேன்சித்த நிலையாகும்வண்ணம், நினையடைந்தேன்சித்த நிமலா - நி

னயடைந்தேன், கண்டத்தாய் காளத்தியானே கனலாருங், கண்டத்தாய் காபாலிகா - எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்.) மனதுசத்துவசொரூபமற்றிரண்டும்வந்து கலந்தனவற்றைமாற்றினுற்போற், தனதுசன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணமஞ்சலனம்போம்போனுக்காற்களங்கமற்றுநின்றவாகாயம்போலும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்பசமாதியிலேநிற்குந்தானே-எ-ம். (மோகவதைப்பரணி.) வீயுமோவினிவேரறுமல்விடஞ் செய்மோகன் விவேகனுன், மாயுமோவுயர் மாயையாரு மனத்திருளுருமிருக்கவே - எ-ம். (திருவாய்மொழி) பலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி, நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர், அலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான், பலமுந்துசீரிற் படிமின்னேவாதே எ-ம். (திருவாசகம்.) உத்தமனத்ததுடையானடியேநினைந்துருகி, மத்தமனத்தொடுமாலிவனென்ன மனநினைவி, லொத்தனவொத்தனசொல்லிட்டூரூர்திரிந்தெவருந், தத்தமனத்தனபேசவெஞ்ஞான்றுகொல் சாவதுவே - எ-ம். (திருக்களிற்றுப்படியார்.) அன்றிவருமைம்புலனுநீயுமனையாமனி, னின்றபடியேநிற்கமுன்னிற்குஞ் - சென்று, கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்பாயு, மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு - எ-ம். (கந்தரலங்காரம்.) தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று, மிடுங்கோளிருந்தபடியிருக்கோளெழு பாருமுய்யக், கொடுங்கோபச்சூருடன் குன்றந்திறக்கத் துளைக்கவைவேல், விடுங்கோனருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதியாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன் புனைகமர்த்தா, யென்னினேன் யான்பிழைப்பே னெனக்கினியாருன்போல்வாரில்லையில்லை, உன்னிலோ திருவருளுக்கொப்பாவாயென் னுயிர்க்கோருறவுமாவாய். (அன்றியும்.) சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு, மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவன வற்றாற்காண்க.

பேதரகிதமான மனத்துடன் விளங்குகின்றவனே ஞானியென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) சிந்தனையாங்களங்கமறச்சுத்தனாகித் திலாக்கடலிற்செறிந்தொன்றாந் திவலைபோல, வந்துறுவாதனைபோய்த்தற்பதத்தொன்றானுன் மாயாமோகந்தீர்ந்து வருத்தந்தீர்ந்தான், அந்தநெறியுனக்குமாமறிவதெல்லா மறிந்தமனத்திற்குரிய வடைவேதென்னிற், சந்ததமுமகிட்சிசெறி யோகமெல்லாந் தனதென்னுஞ்சுதந்தரத்தைத் தவிர்ந்துநிற்றல். என்பதனுற் காண்க. (௬௨.)

(அ-கை.) உள்ளத்தில் கண் எழுகின்ற சங்கற்பங்களை அழிக்கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல்.

அடக்கிக்கருத்தினை லைவறுப்போனவனே சகலதியாகியாம், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே பொன்றாப் பொருளுடையோன், அடக்கிக்கருத்தினை லைவறுப்போனவனேயின்பவனுபவியாம், அடக்கிக்கருத்தின லைவறுப்போனவன் வீட்டின்பமடையவனே.

(இ-ள்.) கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சர்வசங்கபரித்தியாகியாம். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாதபொருளையுடையவனும். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுகத்தையுடையவனும். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோட்சவின்பத்தை அடையத்தக்கவனும். ஏ - று ஏ - அசை.

(ப-ம்.) அந்தக்கரணத்திலெழும்விருத்திபேதங்களனைத்தையும் ஒழித்து விளங்குகின்றவனே துறவடைந்தவர்கட்கெல்லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே சகலதியாகியாமென்றும். அத்தியாகிகளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்மவிசாரம்பெற்றிருந்தாலும் கருத்தென்னும்பஞ்சை அலைவென்னுங் காற்றினிடமாகவிடாமல் உள்ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெவனோ அவனே நித்தியத்துவமான பொருளுக் குடையவனுமென்பார். அடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்போனவனே பொன்றாப் பொருளுடையோனென்றும், அப்பொருளுக்குடையவர்களுள்ளும் சுருதிகுரு ஸ்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்ட நிஷ்டாபரர்களானாலும், அவ்வனுபவத்தில் அற்பமும்பேதந்தோன்றாமல் திடப்பட்டிருப்பவனெவனோ அவனே சுகபோகியாமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனேயின்பவனுபவியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினைக்கின்றவைகளெவற்றையும் அநுவர்களைநினைந்து அவையுங் கைவிட்டு நிரதிசயானந்தியா யிருப்பவனெவனோ அவனே பேரின்பத்துக்குச் சுதந்தரனுமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவன்வீட்டின்ப மடையவனென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்] விஸ்ராந்தி அடைந்த கருத்துடையவனே சுகாதீதமாய்விளங்குவ னென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகாலோத்திரம்.) கருத்தடங்கின்முத்திய துணையாலிற்கட்டாகும், விரித்தபொருளிதுவென்னவறிவுடைய மேதக்கோர், இருத்தகுநல்லறிவாலே சித்தத்தைத்திறம்பாம, லருத்தியுடனிலைநிறுத்துமது வதிவின்பயனாமால். (அன்றியும்.)

மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரப்போற்சரித்துத், திரியுமச்சித்தந்தன்னைத்திரித்துச் சூனியத் நின்றால், மருவினோர்பிறிதவின்றி வானவரறிவுக்கெட்டாப், பொருவிலா நித்தசுத்தப்பொருளினையடைவரன்றே-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) சனனகருமங்களில்வித்தாய்த்தருவை யசைக்குங்காற்றேபோற், றினமு முடலையசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத்தீர்வதுவே, யனகசகலதியாகமதாமதுவே பரமவானந்தம், வினவுபிறவெல்லாமிகவும் வெருவுகின்றவெந்துயரே-எ-ம். (திருவாசகம்.) சித்தமுஞ்செல்லாச்சேட்சியன்காண்க-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

(அ-கை.) பலவாயுதிக்கின்ற மனதைத்தன்னிலையிற் சேர்த்தவருக்கே முத்தியெனல்.

வெறிகொள்குரங்குமயக்குஞ்சொல் விளம்பியருந்தினாலதுவும் *
நெறிதான்மயங்கிச்சுழல்வதுபோ னிமிடந்தானுநிலாமனத்தைக்*
குறியிற்சமாதியெனுங்கயிற்றாற் குறுகப்பிணிப்போரவரவர்தாம்
அறிவோடறியாமைகளிறந்த வரியமுத்திதனையடைவார்........*

(இ-ள்.) வெறியைக்கொண்ட குரங்கானது அறிவை மயக்குகின்ற கள்ளைக்குடித்தால் அக்குரங்கும் வழிகெட்டு அலைவதுபோல நிமிஷமாத்திரம் நிலைபடாது அலைகின்ற மனத்தைக்குறிக்கத்தக்க நிலையிற்சேரும்படி சமாதியென்னும் பாசத்தாற்கட்டத்தக்கவர்களெவர்களோ அவர்கள் அறிவும் அறியாமையுமாகிய இரண்டும் நீங்கிய அருமையாகிய மோட்சத்தைச் சேருவார்கள் - எ-று. தால்-தான்-தாம்-சாரியைகள்.

(ப-ம்.) ஒரு இமைப்பொழுதிற்குள்ளாக அளவின்றியபேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றைவிட்டொன்றுபற்றி ஒன்றிலும் இறையளவேனும் நிலைபடாது சஞ்சரிக்கும் மனமென்பார். வெறிகொண்ட கள்ளுண்ட வானரத்தைப்போல, நிமிடந்தானு நிலாமனமென்றும், மனமுற்பத்தி ஸ்தானமென்பார். குறியிலென்றும், ஜடத்துவம் - ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம்-ஆகிய விந்நான்குமென்பார். அறிவோடறியாமைகளென்றும், யாவராலும் அறிதற்கரிய நிரதிசயானந்த வீடென்பார். அரியமுத்தியென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்த மடைவர்களென்பதாம்.

மனங்குரங்கென்பதற்குப் பிரமாணம். (உபநிடதம்.) பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம். என்பதனாற்காண்க.

ஒரு நிமிஷத்தில் மனம் பலவாயுதிக்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்.) வஞ்சகமில்பரமார்த்த குருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தந் ததாகாரமாவதன்றே சமாதியாகப், உஞ்சலையொத்தலைவதுதன் சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகா யுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசைய நிவாததீப நிலையடைவதெப்படியோ நீர்சொல்வீர்-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) இமையளவும்போதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு மிவ்வுலக மெவ்வுலகமோ, வென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ வென்னின் மகமேருவாக்கிச், சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச் சுமையாளுமாக்கினானுந், துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ் சூறையிட்டிந்திரஜாலம், அமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை யம்மம்மவெல்லவெளிதோ, வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமே தருளோவலாதுமருளோ, சமயநெறிகாணாத சாக்ஷிநீசூக்ஷ்மமாத் தமியனேற்குளவுபுகல்வாய், சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

மனம் உதிக்குமிடத்திற்போயொடுங்க வேண்டு மென்பதற்குப்பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனை யொழிந்துதள்ளற், கறவுமறிதன்றே விகபரமுமுன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதிலுனையசத்தென்னல் வழக்கன்றுசத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென்,சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதேயத்தினினீ செல்லல்வேண்டும். என்பதனாற்காண்க.

மனது சமாதியின்கண் நிற்கப்பெற்றவனே முத்தி அடைவானென்பதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகாலோத்திரம்.) மந்திரஞ்செபந்தியானம் பூசனைவணக்கம்வேண்டாம், அந்தமிலாதமுத்திக் குபாயமெய்யறிதல்வேண்டுஞ், சிந்தனைபுரமேசெல்லிற் றுயரமேதிரிய்மீட்கிற், பந்தமாந்துன்பநீங்கிப் பரமான வின்பஞ்சேர்வாய். என்பதனாற்காண்க. (௧௪)

(அ-கை.) சாம்பவியின் விதியிதுவெனல்.

(வேறு.)

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து பரமசற்குருவினைத்தொழுதே, இங்கிருவிழியும் விசும்புறநிறுவி யெழுங்கருத்தினையகமாக்கி, அங்குறுநிலையா லடங்கிடாமனத்தி னலைவறுத்தறிவறியாமை, துங்கமாயொழியச் சாதனைபுரிந்தே தூங்காமற்றூங்குகமாதோ .... *

(இ-ள்.) பதுமபீடத்திற் பொருந்தும்படியாக இருந்து உயர்ந்த ஞானாசிரியனை வணங்கி இவ்வுலகத்திற் (விஷயங்களை நோக்குந்தன்மைக்குரிய) இரண்டுகண்களையும் சிதாகாயத்தில் (இமையாமல்) பொருந்தநிறுத்தி உதிக்கின்றகருத்தை உள்ளடக்கி அங்ஙனம் பொருந்திய நெறியாலே அடங்காதமனத்தின் அலைதலை அழித்து அறிவும் அறியாமையும் நீங்கச் சுத்தமாகச் சாதனஞ்செய்து நித்திரையைச் செய்யாமல் செய்யக்கடவர்கள்-எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-மாது-ஓ இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப-ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களென்னுங் காற்றில் மனமென்னுஞ் சூத்திரந்தாங்கி அலைகின்ற இரண்டுகண்களாகிய கறங்குகளை ஞானாசிரியரானற்பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட்பார்வையென்னுங் கையினாற் சேர்த்தி இதயாம்பரமென்னும் ஸ்தானத்தில் நிலைபெற நிறுத்திவைத்தென்பார். இங்கிருவிழியும் விசும்புற நிறுவியென்றும், பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் சம்பூரணமான இடத்தில் உதயமாகின்ற நலவிற்சுழுத்தியை அடையவேண்டுமென்பார். தூங்காமற்றூங்குகவென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞான அப்பியாசிக்குரிய பிரதானமுத்திரையின் சாதகபக்குவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையா நாட்டத்துடன் சிதாகாயம்பற்றவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) சுழுமுனைவட்டச்சுழுமுனையுச்சித் துவாரத்திலே, வழிபடுமென்று மலைப்பர்களோமடைக்கொக்கதுபோற், றெளிவுறுபார்வை யசையாதுசித்தமடி தூக்கிநின்று, விழிபிமையாதொளி பார்த்தூநிருவ வெளிப்படுமே-எ-ம். (திருவாசகம்.) பொய்யனேனகநெகப்புகுந்தமுதூறும் புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங், கையனேனின்னுஞ் செத்திலேனந்தோவிழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தே, னையனேயரசே யருட்பெருங்கடலேயத்தனேயயன் மாற்கறியொண்ணாச், செய்யமேனியனே செய்வகையறியேன் றிருப்பெருந்துறை மேவியசிவனே-எ-ம். (செல்காலத்திரங்கல்.) களித்திருந்தஞானங்கல் றலருந்தியளித்ததனையன்றேயருந்துதற்குப்பெற்றிலமே-எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்.) அசத்தினெம்மட்டென்டம்மட்டும் பராமுகமாகினைமட்டு, நிசத்தினின்விழிப்பார்வையாயிப்படி நிரந்தரப்பழக்கத்தால், வசத்தினின்மனநின்றசின்மாத்திரவடிவமாகிடின்மைந்தா, கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வடிவாவாயே-எ-ம். (சௌந்தரியந்தாதி.) உமையேமூலத்துறைந்தபொருளுணர்த்தேசுழியின் முனைதிறந்து விளைமயோர்நியவரிதாகுமெந்தாயுன் குபதங்கருதி, நிமையா நாட்டத்துடன்காலே நீட்டிமுடக்கிநிலைபுகுந்து, தனைமயேயுணரு

ந்தாமந்ருளுந் தாமேயமலமிறனிவாழ்வே-எ-ம்.(சௌந்தரியலகரி.) இணைவிழியிமையா நாட்டமெய்தியதலரத்தோன்றும், பணைநெடும்புவனமிந்தப்பார்வைசற்றிமைக்குமாயிற், றிணையிழந்தழிவதென்னணித்துணிந்தநின்கருணையென்முற், கணையினுங்கொடியதென்னக்கடவதோகடவுள்மாதே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) பொற்பிறெறிகைகாலில் வள்ளுகிரிபடைத்தலாற் பொற்றிடைபொலிக்கமுறலாற், பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு பூரித்தவெண்ணீர்மையால், ஏற்பட விளங்குககனத்தி லிமையாவிழியிலைந்துமேமேருக்கமுறலால்-எ-ம். (ஔவைக்குறள்.) இடையாதநாட்டத் திருந்தனர்வாருக்கமையாதவானந்தமாம். (அன்றியும்.) பன்னொழுறப்பார்த்துக் காதலாற்றுமேருக்கி, இன்னுமேயீசமென்றுவி - எ-ம். (பத்திரகிரியார்.) அசையாமனதமையுமானந்தவிடுபண்டால், இமையாமனேருக்கியிருப்பதினியெக்காலம்-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) தன்னையிழப்பார்க்கென்ன சார்வூழிச்சங்கார, பெண்ணிலெளித்தெங்கேயிருக்கலாமுன்னே, புலிபார்க்கப்பூணைகதை பொலிமையா நாட்டஞ், சலியாமல்மூடுந்தனே - எ-ம். (சொரூபத்தந்தாதி.) நயனமுமேவடிவாஞ்சொரூபத்தை நன்னணிதிம்முல், நயனஞ் செவிதொக்குழக்கெனுமிந்திய நாவிறெறு, நயநன்கருத்தியவத்தைகனவின னவினுடன், நயனம்பிறிவற் றிருக்குமெல்லாங்கண்டு நாட்டதிலே. எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

தூங்காமற்றூங்குகவென்பதற்குப் பிரமாணம்-(மோகவதைப்பரணி) ஆங்குணராமையுமுணர்வுமாகிய கோளறவிருந்துதூங்கினர்காண சுகமடைவார்சும்மேலோசும் முலக்காய்.எ-ம்.(கடவுளந்தாதி)கண்டுகொண்டானந்தக் கூத்தாட்டைநேசக் கருணையினுற்-கொண்டுநின்முன்பரவீதியிலேகுரு பாதமென்றுந்-தொண்டுசெய்தந்தத் திருவாடுமூசலிற் றூங்கிக்கொண்டாற் -பண்டுமுன்சோதிப் பழம்பொருடோன்றுபணிந்தவர்க்கே. எ-ம். (பத்திரகிரியார்) சுட்டறுக்கவொண்ணுக் கருவிகரணுதியெல்லாஞ், சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்(அன்றியும்)ஆங்காரமும்மடக்கியைம்புலனைச்சுட்டறுத்துத், தூங்காமற்றூங்கிச்சுகம்பெறுவதெக்காலம். அன்றியும் நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து,தேங்காக் கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம். எ-ம். (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) சிந்தனையற்றுப்பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சிந்தனுய்த்,தனந்தனியேயிருந்தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற, வனந்தனிலென் றிருப்பேனத்த்தேகயிலாயத்தனே. (அன்றியும்.) ஒத்தவிட நித்திரையென் றெத துமிருந்தேன்டி. எ-ம். (திருவருட்பயன். [illegible]

ங்கிவுள்ளத்திலின் பொங்கத் தூங்குவர்மற்றே தூண்டுசொல். எ-ம். (அவிரோதவுந்தியார்) ஆங்கறியாமையுஞ்சாராதறிவொடுந் தூங்குவாய்நாளுமென்றுந்தீபற, தோன்றும்பரம்பொருளுந்தீபற. எ-ம் (கந்தரலங்காரம்.) ஆங்காரமுமடங்கா ரொடுங்கார் பரமானந்தத்தே, தேங்கார்நினைப்புமறப்பு மறார்தினைப்போதளவு, மோங்காரத்துள்ளொளிக் குள்ளே முருகனுருவங்கண்டு, தூங்கார்தொழும்பு செய்யாரென் செய்வார்யமதூதருக்கே. எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்தசுக வறிவு மிகச் சிறந்ததாகும். தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்தமாகுந் தெரிபொருளை விட்டகன்றாற் றிடங்கொள்வீடாந், தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்தவனுபூதியிடர்தீர்ந்ததாகும், தெரிவுறவாங்கதுபற்றி நிற்பாய்நீநின்றிர நிலையான்சுழுத்திதனைச் சேருவாயே. எ-ம். (சௌந்தரியந்தாதி.) புரிந்தொழிலு மூலத்திற்பொங்குஞ்சலதிப் பெருங்கடலைக், கரிகொண்டரிய கனலெழுப்புங் காற்றும்புகுந்துகளங்கமல, மெரியுஞ்சுழினைத்தடமேறியீசன்றிருத்தாளிணையடைந்து, துரியங்கடந்த பெருவெளிக்கேதுஞ்சத்தருவாய்துணைமாதே. எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) தூங்கிவிழித்தென்ன பலன்றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும், பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன்பைங்கிளியே. (அன்றியும்) தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமா னின்னிறைவில், நீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங் காண்பேனோ, எ-ம். வரும்-மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (௰௫)

(அ-கை) *சதாநிஷ்டைசெய்யின் சர்வமும்ஒடுங்கி முத்தியுடையலாமெனல்.

ஆசனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தாலடங்கிடாப் பொறிபுலனடங்கும்,
ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலடங்கிடுமனோவிடயங்கள்... *
ஆசனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லறிவறியாமைகளொழியும்... *
ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தா லகண்டவீட்டைவதுநிசமே... *

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ்செய்தால்அடங்காதஇந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயேயிருந்துபிரமநிஷ்டாசாதனஞ்செய்தால்மனோவிஷயங்கள் ஒடுங்கும் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால்அறிவும் அறியாமையுமாகிய விரண்டுநீங்கும். அங்கா சனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் அகண்டாகாரசின்மயானந்தவீட்டைப்பெற்றுக்கொள்வதுசத்தியம். எ-று. ஏ-அசை.

எனவே சாயுச்சியபதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியபரிபாகிகள் சற்குருவை அடைந்துபிரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வா

ராயின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்நின்று அந்த நிஷ்டையை இடைவிடாமல் சாதனஞ்செய்து வந்தால் மாத்திரம் அருட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சந்தோதயமாய் மேன்மேலும்விளங்காநிற்கும் அதனாற் பொறிபுலனற்றுமனோலயமுற்றுஜடத்துவம்-ஜீவத்துவம் ஈசத்துவம்- சாக்ஷித்துவம்-ஆகியவிந்நான்குங்கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள். சாதனஞ் செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில்முத்தியை அடைய மாட்டார்களென்றதே துணிபெனப்பெறும்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை.

ஞான நிஷ்டாசாதனையினால் இந்திரியமுதலியவையொடுங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிவானந்தமாலை.) பூதஞ்சுழலும் பொறிபுலனுந்தக் கரணம், போதங் கழித்துநாள் போக்காதே-போதச், சிறையா நிறைவகலச் சின்மயநேயத்தே, நிறையா நிறைவாகிநில். எ-ம் (ஞானவாசிட்டம்.) மனமணிபேதச்சேற்றின் மறைந்தொருவருக்குந் தோன்று, கனமுறவிவேகநீராற் கழுவினாற்சித்திகாட்டும், வினவுறுவிவேகவன்பான் மெய்ம்மையை மதியாற்கண்டு, சினமுறுபொறியைவென்று தீர்வரும்பிறவிதீர்வாய்-எ-ம்.(மௌனதரிசனம்.) அருமையென்றமௌனத்தைமூட்டுமூட்டு வடங்காதகரணமைந்து மடங்கிப்போகும், இருமையென்ற விந்திரியமாண்டுபோகு மிருண்மலம்போந்திரோதையில்லை மயக்கநீங்கும், வெருவுபலகோடிகன்மங்கணத்தினீங்கும் வெளியினுள்ளே யொளிதோன்று நாதங்கேட்கும், உரிமையுடன் மௌனசித்தியாகவாக வுருவமூனக்கானந்த வுருவமாமே-எ-ம். வரும் - மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

சமாதிநிலை குலையாதிருப்பவன் 'முத்தியடைவனென்பதற்குப்பிரமாணம். (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.) அருந்தவ விலக்கிவ்வுடல் பரிப்பதுதானச் சமாதிகடருமூலர், திருந்துநஞ் சிந்தைசிவன் கணையாவர்வழினு மென்றமையிற் பேதிப்பான், பொருந்தினும் வானோமாதிர் ·மூதிர்கொலைவெம்பூத மாதியவளந்திடினு, ·மிருந்ததஞ்சமாதி நிலைகுலையாதோ ரெண்ணியவெண்ணியாங்கடைவர். என்பதனாற்காண்க. (௧௬)

(அ-கை.) சின்மயத்தில் அணாமாத்திரைப் போதேனும் நிலை பொருந்தினவர்களே முத்தரெனல்.

(வேறு.)

உலையாப்பொறியும் புலனடக்கியொன்று மனத்தினுன்றாதே...*
தலையாகியபேரானந்தந் தலைப்பட்டதனித்தான்மூழ்கி........*
அலையாயோகமம்புவிடு நேரமணாமாத்திரையேனும்..........*
நிலையாநிற்போர்வீடடைவர்நிலத்திற்பிறவாரிறவாரே..........*

(இ-ள்.) கெடாத இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் அடங்க
ச்செய்து மனதில்லொன்றையும் நினையாமல் சர்வானந்தத்துக்கும்
முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற் பொருந்தி அதில் மூழ்கி அ
லைவற்ற ஞானயோகநிலையில் (வில்லிற்றொடுத்த) பாணத்தை விடு
கின்ற நேரமாகிய அரை நிமிஷ மாத்திர மாகிலும் தடஸ்தமாய்
நிற்கத்தக்கவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். (அ
ன்னவர்கள்) இப்பூமியின்கண் சநநமரண துக்கத்தை அடையார்
கள். எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்) அலைநுரைகுமிழி திவலைகள் போற்றோன்றி அழியாநின்
றமனுடானந்தமுதல் இரணியகர்ப்பானந்த வரையிலு முள்ளப
திணோரானந்தங்களுக் கெல்லாம் மேலான பிரம்மானந்தக்கடலெ
ன்பார்-தலையாகிய பேரானந்தமென்றார்.

[இ-ம்.] ஆத்மானுசந்தானத்தில்இறையளவேனும் சும்மா நி
ற்கவேண்டுமென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப்பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்.)
மனுடன் மனுடகந்தருவன்றே வகந்தருவன் பிதிர்பிறவித்தேவன்,
தனுடன்கருமசுரன் சுரனிந்திரனுசான் பிரசாபதியானோன், கனவி
ராட்டனிரணியகருப்பன் கருதுமிப் பதினொருபேரின், மினவா
னந்தங்களுனையாம் பிரளயவெள்ளக்கடல் பிரமானந்தம். எ-று.
(சந்நிதிமுறை.) மன்னராவாருறு சுகமும்வானோர் மகிழ்ந்து பெ
றுசுகமு, மணிப்பைநாகத் தவர்சுகமு மற்றையோர்களடை சுகமு
ம், பன்னுமிடத்திற்சிவத்தெழுந்த பரமானந்தலேசமெனப், பக
ர்ந்தாய்குருவா யெழுந்தருளிப்படிறேன் மறந்திங்குழல்கின்றே
ன், கன்னலெழுந்த தெளிசேறே கட்டுமாவின்றீங்கனியே, கதலிக்
கனியேநற்பலவின் கனகச்சுளையேகதிமுளையே, பொன்னம்பொ
ருப்பேயென் விருப்பேபோதச் சுகமேகிஞ்சுகமே, பூரணவெளி
யேயுள்ளொளியேபோரூர்முருகப்பெருமானே-எ-ம். வரும்-மற்
றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

அரைமாத்திரைப்போது நிலையில் நின்றவர்கள் முத்திபெறு
வார்களென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) சுட்டுப்போ
தங்கழன்றசுத்தமரைமாத்திரையின், மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்
குமாற்-கெட்டேன், தலைச்செய்யுமானந்தஞ் சற்றோபால்வாரி,மு
லைக்கண்ணிற்றோன்றுமுறைற். எ-ம். (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.)பொல்
லாதவென்னெஞ்சமோரைந்து புலன்கடம்பாலல்லாதரைமாத்தி
ரையுந்நின்னடிக்கணன்பாய், நில்லாதிதற் கென்செய்கேனிதை நி
லைநிடென்றே, சொல்லாய் திருத்தில்லை யுண்மேவியசோதிநீயே.
எ-ம். (குருநமசிவாயர்.) மாத்திரைப்போதாயினு நின்வாய்த்தம

லர்ச்சேவடிக்கே, நேத்திரத்தைநெஞ்சினிறுத்தாமற்-சாத்திரத்தை யெல்லாமறிந்துபயனேது மினிக்கண்டிலேன், வல்லாய்சிதம்பர தேவா. எ-ம் வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௰எ)

(அ-கை) உண்மையாகியசிவயோகமிதுவெனல்.

நிட்டைநிலையீதென்றுரைப்பர்நிகழும்வாயுத்தாரணையை ... ... *
நிட்டையதுதானலவென்றேநிலவும்மேலோர்புகலுவார் .... *
நிட்டையாதல்கருத்தடங்கநிறுத்தலதுவேசிவயோகம் .... *
நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர்நித்தமெய்வீடுறுவாரே...... ......*

(இ-ள்.) செல்லுகின்ற வாயுவைஅடக்குதலைச்(சிலர்)இதுவே ஞானநிஷ்டையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லுவார்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞான நிஷ்டையல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடைய விர்த்திகளடங்க நிறுத்தலென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச்சொல்வதே சிவயோகமாம் அந்தச்சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடாமல் சாதிக்கத் தக்கவர்களே அழியாத உண்மையாகிய மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) மனமானது தொம்பத சுத்தார்த்தத்தைவிட்டுத் தத்பதத்தைச் சார்ந்து தெளிவாக மவுனநிலையிற் பேராமல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகு மென்பார். நிட்டையாதல் கருத்தடங்கநிறுத்தலென்றும், இடைவிடாமல் நடக்கையிலும் விவகாரவேளையிலும் யாதொன்றைச் சிரவணம் பண்ணுகையிலும் ஞானநோக்குற்றுஅசிபதமாகியஐக்கியநிலைபொருந்தினவர்களே சதோதமாய்ச் சீவன்முத்தி பதத்தைப் பெறுவார்களென்பார். நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய் வீடுறுவாரென்றுங்கூறினார்.

[இ-ம்.] மனமிறக்கு நிலையேயல்லதுவாயுத்தாரணையைச்செய்தல் பிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (ஒழுவிலொடுக்கம்.) குறங்குகுத்திக் கொண்டு கும்ருக்கைகத்திக்கூட்டை, மறந்தழைத்தாற் றூக்கம்வருமோ - வெறுங்கெடுவீர், தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை, புன்னிலொளித்துவிடாதோ. என்பதனாற்காண்க.

கருத்தடங்கினதுவே சிவயோகமென்பதற்குப் பிரமாணம். (சொரூபசாரம்.) சித்தம்பிறந்து செகம்பிறந்து தானெனவோர், சத்தன் பிறந்தவழிகண்டோம்-சித்தம், அடங்காமையேமாயையும் மாயைமாய்ப்பார், திடந்தானே சாயுச்சியம்-எ-ம். (உண்மைநெறி விளக்கம்.) எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்திங் கெய்துமுயிர்தனைக்கண்டிவ் வுயிர்க்குமேலாம், ஒப்பிலருள்கண்டு சிவத்துண்மைகண்டிங்குற்ற தெல்லாமதனாலே பற்றி நோக்கித்,த

ப்பினைச்செய்வதுமதுவே நினைப்புமது தானேதருமுணர்வு புசி ப்புமது தானேயாகும், எப்பொருளு மசைவில்லையென வந்தப் பொருளோடிசைவதுவே சிவயோகமெனு மிறைவன்மொழியே எ-ம்.வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

சதாநிஷ்டரோ ஜீவன் முத்திபதத்தி விருப்பரென்பதற்கு ப் பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) நடக்கினுமோடினு நிற்கி னும்வேறொருநாட்டமின்றிக், கிடக்கினுஞ் செவ்வித்திருக்கினு ந ல்லருட்கேள்வியிலே, தொடக்கு மெய்ம்மனஞ்ச மனமற்றபூரண த்தொட்டிக்குளே, முடக்குவன்யால் பரமானந்த நித்திரா மூடி டுமே. என்பதனாற்காண்க. (௧௮)

(அ-கை) சதாநிஷ்டையாலே மோட்சமடைதல் சத்திய மெனல்.

(வேறு.)

நிட்டைசாதித்தானீங்குமைம்பொறியொடுபுலனும்...... ......*
நிட்டைசாதித்தானெஞ்சமுமுளத்திடையொடுங்கும்............*
நிட்டைசாதித்தானினைப்பொடுகேவலமொழியும்.............. *
நிட்டைசாதித்தானிமலவீடடைவதுநிச்சமே ....*

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்க ளுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். ஞானநிஷ்டை யைச் சாதித்தால் விஷயாந்தரங்களிற் சொல்லுகின்றமனமும்உள் ளொடுங்கும்.ஞானநிஷ்டையைச்சாதித்தால்சகலகேவலங்களொ டுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச்சாதித்தால்மலரகிதமானமுத்தியை ப்பெற்றுக்கொள்வது உண்மையாகும்-எ-று.ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அனுர்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்யென க்கொண்ட மனமானது அவற்றைப் பொய்யெனத் தள்ளச்செய் கின்றசமாதி யனுபவத்தில் அழுந்தப் பெறுமாயின், அம்மனம்அ ந்நிலை விடாதென்பார். நிட்டை சாதித்தா னெஞ்சமுமுளத்திடை யொடுங்குமெனவும், அவ்வனுபூதியின்கண் தன்னைத் தரிசிக்கின்ற தோற்றவொடுக்கம் நசிக்குமென்பார். நிட்டைசாதித்தா னினைப் பொடுகேவல மொழியுமெனவுங் கூறினர். (௧௯)

(அ-கை.) இதுவுமது.

(வேறு.)

நீங்காக்கருத்தையகத்திருத்திநிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற ... ...*
நீங்காநிட்டைசாதித்தானீங்குப்பொறியும்புலன்கரணம் ....*
நீங்காநிட்டைசாதித்தானினைப்புமறப்புமறநீங்கும்...............*
நீங்காநிட்டைசாதித்தானித்தமுத்திப்பேறடைவார்..... ....*

(இ-ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப் பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியினாற் சிதாகாயத்திற் பொருந்தப்பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச்சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்களும் ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால் சகலகேவலங்கள் முழுதும் ஒடுங்கும் பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால் அழிவில்லாத முத்திப்பேற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

(ப-ம்.) நிஷ்டையின்கண் உதயமாகின்ற ஞாதுருஞானமிரண்டும்நழுவுமென்பார். நினைப்பு மறப்புமறநீங்குமெனவும், பிரமானுபவத்தில் நேயமாத்திரமா யிருக்கப்பெறின் - ஜீவன்முத்தர்களாவரென்பார். நிஷ்டைசாதித்தானித்தமுத்திப் பேறடைவானெனவுங் கூறினார்.

[இ-உ-க-ம்.] பிரம்மநிஷ்டர்கள்சாதனத்தினாலேயே பொறிபுலன்களும் மனமுமொடுங்கப்பெற்றுஅறிவானந்தமாகியமோட்சவாழ்வை அடைவது சத்தியமென் றறிவித்ததாம். (௨௰)

(அ-கை.) நிவாததீபம்போலத்தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனே சிவத்தை யடைவனெனல்.

(வேறு.)

**உத்தரமுகமாயா சனத்திருந்தே யுயர்குருபத மலர்தொழுது...*
முத்திரையெனுஞ் சாம்பவியினைப் பொருந்தி மோனமா மந்நிலைவழாமற், சித்திரதீபம்போ லசைவறவேசிந்தையி னலைவறுப்பவனே, அத்தனதடியை யடைவனென்றுரைக்குமண்ணலாகம மெலாமெடுத்தே...*

(இ-ள்,) வடதிசைமுகமாகி அங்காசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞானாசிரியனுடைய சரணாரவிந்தங்களை வணங்கிச் சாம்பவி யென்னும்முத்திரையைப்பொருந்தி மவுனமாகிய அந்தநிலையில்வழுவுதலில்லாமற் சித்திரத்திலெழுதிய தீபத்தைப்போல அசைவில்லாமலிருந்து மனத்தினுடைய சலிப்பை அறுக்கத் தக்கவனே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவானென்று பெருமைபொருந்திய ஆகமங்களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும். எ-று. ஏ-ஏ-ஏ அசைகள்.

[இ-ம்.] சித்த மசைவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபரனே சிவனாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லு மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (பஞ்சாட்சரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்.) சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான, முத்தன் சிவனென மொழிந்திடுமாகமஞ், சத்தியஞ்சீவன் சங்கரனென்றே, குற்றமிலான் மறை கூறும்வகுத்தே-என்பதனாற் காண்க. (௨௧)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்ட்டையைப்பெற்றும் அதிற்பாடுபடாம லிருக்கின்றவனைநோக்கி இரங்கிக்கூறல்.

(வேறு.)

இருந்தான்சமாதிபோலென்றேயிந்தவுலகோரியம்பவுங்கேட்டிரு
ந்துஞ்சமாதிதனிலுழையா தென்னோ வென்போலிருந்தானே *
இருந்தான்சமாதி தன்னிலையி லிருந்தேயிலாமைதனைநீக்கி...... *
இருந்தானவனேயிருந்தானேயின்பமளவிலின்பத்தே .... *

(இ-ள்.) (இவன்) இவ்வுலகத்தார்பிரம்மநிஷ்ட்டையை யுடையவனாக இருக்கின்றானென்று தன்னைச்சொல்லவுங் கேட்டிருந்தும் நிஷ்ட்டையில் பாடுபடாமல் யாதுகாரணமோ (இதுவரைக்கும்) எதுபோலிருந்துவிட்டான். பெருமை பொருந்தியசமாதியாகிய தனதாத்மசொரூப நிலையிலிருந்து அறியாமையையொழித்து இருந்தவனெவனோ அவனே (பலவாகச்சொல்லு.) மின்பங்களைப் போல அளவுபடுத்தக்கூடாத பேரின்பசுகத்தி லிருந்தவனாவான். எ-று. தான்-சாரியை-போல்- ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

இருந்தான் சமாதிபோலென்றே யிந்தவுலகோ ரியம்பவுங் கேட்டிருந்தும் என்றதற்கு, இவ்வுலகத்தார் தொழிலொழிந்தானை நோக்கி இவன் சமாதி யுடையவனைப்போ லிருக்கின்றானென்று அச்சமாதியை உயர்த்திக் கூறுதலைக்கேட்டிருந்தும் எனப்பொருள்கூறுவாருமுளர்.

(ப-ம்.) நிஷ்ட்டையிலிருக்குமொருவனைப்பார்த்துஇப்பூலோகத்தார் இவன்நிஷ்ட்டாபரனாக விருக்கின்றானென்று அருமையாகப்புகழ்ந்து கூறுவதைத் தன்செவியிற் கேட்டிருந்தும்,தனதாத்மசொரூபத்தை அறிகின்ற அறிவைப்பெற்ற இவன்இனி நம்மைப் போலாவனாவென்று நாள்தோறும் உள்ளத்தின்கண் உருகுகின்றசுபாவ சீலத்தையுடைய ஞானாசிரியர், அந்நிஷ்ட்டையைப் பெரும்பாலு முக்கியமென்று நினைத்து அதில் துரியமாய்நின்றுசாதனவருத்தமடையாமல் வீணாக்கிவிட்டானே யென்று இரங்குவரென்பார். இருந்தான் சமாதிபோலென்றேயிந்தவுலகோரியம்பவுங்கேட்டிருந்துஞ் சமாதிதனிலுழையா தென்னோவென்றும், சின்மாத்திரநிலையில் அதிநுண்மை அறிவினாய்ச் சென்றுவிளங்குங்காலையில் அங்கங்கு ஜனிக்கின்ற அறிவின்மையை விட்டொழிந்து பேரறிவோடுகலந் தொன்றாக வேறுதோன்றாமலிருந்தவனே சர்வானந்தத்துக்கும் மேலாகிய நிரதிசயானந்தியென்பார். சமாதிதன்னிலையிலிருந்தேயிலாமைதனை நீக்கியிருந்தானவனே யிருந்தானே யின்பமளவி லின்பத்தே என்றுங்கூறினார்.

[இ-ம்.] பிரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வோன் வருத்தமுற்றுச் சாதனஞ்செய்து அத்வைதஅபரோக்ஷாநுபவசாக்ஷாத்காரத்தில் விளங்கவேண்டுமென்பதாம்.

ஒருவன் நிஷ்டையிலிருக்கப்பெற்றும் அதன்கண் உழையாமலிருத்த லென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.) கிடைத்தபொருள்கரத் திருக்கக்கிடைத்திலவென்றயர்வார்போற், படைத்ததினைதருள்பெற்றும்பெற்றிலன்போற்பரிவுற்றேன், முடைத்தலையிற்பலி கொள்ளுமுகலிங்கா முகிழ்த்தநிலா, சடைத்தலையாய் நின்மாயமியா னுணருந்தரத்ததோ. எ-ம்- (திருவாசகம்.) செய்வதறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாதமலர்காணு பொய்யர்பெறும் பேறத்தனையும்பெறுதற்குரியேன் பொய்யிலா மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாத மேவக்கண்டுங் கேட்டிருந்தும் பொய்யனே னுண்டுடுத்திங் கிருப்பதானேன்போரேறே-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

நிஷ்டையில்யாவுமிறக்கப் பெற்றவனுக்குப்பேரின்பபோகமுண்டென்பதற்குப்பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கை மோகத்திரைமருட்டு, மறந்தே விடுவஞ்சநெஞ்சகமேமலையேறவென்றுற், பறந்தேவிழவருமோ பஞ்சபூதச்சுமையுங்கொண்டே, யிறந்தேயெழுக்க வல்லார்க்கல்லவோவெய்துமவ்வான்சுவையே, என்பதனாற் காண்க. (௨௨)

(அ-கை.) ஞானசாதக னனுஷ்டிக்கும் விதிகளும் சாத்தியனது அநுபவமு மிவையெனல்.

(வேறு.)

அருந்துபோனகமும் பாதியாநீருமதனினும் பாதியதாகப் ... *
பொருந்துநாளொன்றுக் கொருபொழுதருந்தல்புரிகமற் றெவ்விடத்தெனுந்தான், இருந்திடினும்பின் னெழுகினும்புவிமீதேகினு
மாதர்கடம்மிடம், பரிந்துகூடினு மெய்ஞ்ஞான முத்திரையிற்படிவதுயோகிதன்பரிசே ....*

(இ-ள்.) (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்கபோசனம் அரைவயிறாகவும் ஜலம் அதிற்பாதியாகவும் (சாதனத்திலிருக்கிறநாளில்) நாளொன்றுக்கு வொருபொழுது போஜனஞ் செய்யக்கடவன், வேறேயெந்த இடத்தில் தானிருந்தாலும் பின்னர் எழுந்து நின்றாலும் உலகத்தில் சஞ்சரித்தாலும் ஆசையுற்றுப்பெண்களைக்சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சின்முத்திரையில் மூழ்கிக்கிடப்பதுசாத்தியனாகிய சிவயோகியின் குணமாம்-எ-று. எலினுமென்பது, எனுமெனவிகாரமாயிற்று-மற்று-எ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதனசதுஷ்டயத்தைப்பெற்ற முமுக்ஷுக்களான பரிபாகிகள் அஞ்ஞாசாரியனை நீங்கிக் கனிந்தஞானசிரியரிடத்தில் வந்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆத்மசொரூபநிலையில் நிற்கப்பெற்று ஞானசாதகர்களாய் அப்பிரம்மசாதனஞ் செய்து வருவதற்குளெவ்வன பக்குவமானாலும் விசேஷமாய்க்கொள்ளுகிற அன்னபானாதிகளால்-வியாதி-மயக்கம்-சோம்பல்-விகாரம்-ஆகிய இவைகள் நேரிடுமாதலால் கிரமமாகத்தங்கள் க்ஷுத்தக்கினிக்குத்தக்க உணவுகளை வுட்கொண்டு அவ்வக்கினி மேலிட்டிருக்கச் சாத்தியத்தின் அனுபவமெளிதிலுதயமாக இருத்தலேஅவர்களுக்குரியவிதியென்பார். அருந்தும்போனகமும் பாதியாநீரும்பதனினும் பாதியதாகப் பொருந்து நாளொன்றுக் கொருபொழுதருந்தல்புரிகவென்றும், அத்துவிதஅபரோக்ஷானுபவத்தில் நிறைந்துவிளங்கியஜீவன்முத்தர்கள் தமது தேகபிராரத்வமானது பற்பலவிதங்களாய்ப் பொருந்தியிருக்கச் செய்தாலும் தேகாகமென்ற சொப்பனசகத்தினின்று நீங்கிச் சிவோகமயமாய்நின்ற சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தி லிறந்துநின்ற. இச்சடசித்துக்களால் உண்டாகின்ற பிராரத்வத்திரயபோகங்களைபுணர்தல்கிஞ்சித்து மில்லாதிருப்பதேசுபாவமென்பார். எவ்விடத்தெனுந்தானிருந்திடினு மெய்ஞ்ஞானமுத்திணாயிற்படிவது யோகிதன்பரிசேயென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] சாதகர்கள் ஏகபுக்தங்கொண்டிருக்கக் கடவர்களென்றும், சாத்தியர்கள் எத்தன்மையான பிராரத்வபோகங்கள் முயற்சியின்றியேவந்தடையினும் அப்போகங்களுள் பற்றின்றித்தங்கள் நிலையில்கேவலமாய் மூழ்கிநிற்பர்களென்று மறிவித்ததாம்.

இருந்திடினு மாதியாய்வரும் எதிர்மறை உம்மைகளால் அச்சீவன் முத்தர்கள் எவைகளிலும் பிரவேசியாரென்பதே துணிபெனப்பெற்றாம்.

சீவன்முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான பிராரத்வ போகத்திலிருந்தாலும் தந்நிலைவிடாரென்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்.) காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற் போமனத்திற் பற்றார் தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார், பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார், ஊமருமாவாருள் ளத்துவகையாஞ் சீவன்முத்தர். (அன்றியும்.) விவகாரவேளையெல்லாஞ் சமாதியென்றால் விகற்பமன்றே மனமலைந்து விடாதோ விட்டால், அவதானநழுவுமன்றே வென்றயாகிலதற்கொரு திட்டாந்தங்கேளாசைக்கொண்டு, நவமாகப்பர புருடன் றன்னைக்கூடிநயந்துசுகமனுபவித்த நாரிநெஞ்சத், தவமானமனைத் தொழில்கள் செய்யும்போதுந் தழுவியனுபவித்தசுகந் தனைவிடாதே-எ-ம்

(அத்துவிதானுபவம்.) சகலமறிந் தாசையில்லா மெய்ஞ்ஞானியெ த்தொழில்கடான்செய்தாலும், மிகசாம்பிராச்சியமுதல்பரமபதத் துள்ளசுகமெல்லாஞ்சேர்வான், அகல்கருமமொன்றுண்டோபிறவி யுண்டோ விரண்டுண்டோவவித்தையுண்டோ, சுகமயமோமெய்ய றிவோசற்குருவோவவன்மகிமைசொல்லொணுதே-எ-ம். (பட்டண த்துப்பிள்ளையார்.) எத்தொழிலைச்செய்தாலுமேதவத்தைப்பட்டா லும், முத்தர்மன மிருக்குமோனத்தே-வித்தகமாய்க், காதிவிளையாடி யிருகைவீசிவந்தாலுந், தாதிமன நீர்க்குடத்தேதான்.எ-ம். (பசுப திபாசவிளக்கம்.) மன்னியசோரன்றன்னைமனதினினினைத்துக்கொ ண்டு, தன்னுறுகணவனோடு தழுவியவாறுபோலத், தன்மனஞ்சிவத் தில்வைத்துத்தானவனுனஞானி, பின்னையுமுலகினின்றுபேசுவான் மாசொன்றில்லான்-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) மிகவுருகாமாதிகளா ம்விகாரமடைந்தும் விண்போல் மிகநொய்தானோர், அகமெனலி ன்றிச் செயல்கள் செய்தாலுந்தவிர்ந்தாலு மழுத்தமற்றோர், சக நெறிகள் செய்திடினு மன்னியர்போற்கண்டுகுளிர் தன்மைசான் றோர், நிலஞ்மனமுநினைவு மிருந்துஞ்சிறிதுமில்லாதோர் சீவன்மு த்தர்-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்குமெனல்.

இத்திறமானயோகசாதனையி லிருந்துசாதிப்பவர்தமக்குச், சுத் தமாநாதத்தொனிகளும்பலவாத் தோன்றிடுமணிகடன்மேகம், ம த்தளம்பேரியாழொலிசிலம்பு வளையளிதாளமென்றுமையாட், கத் தனுமொழிந்தானன்றியுமுரவோராய்ந்தெடுத்துரைத்தனரன்னே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோகநிஷ்டையிலிருந்து சா தனஞ் செய்பவர்களுக்குக்-கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத்தளம்-பேரிகை-வீணை ஒலிக்கின்றசிலம்பு-சங்கு-வண்டு-கைத்தாளம்-ஆகி ய இவைகளின் சப்தத்தைப்போலப் பரிசுத்தமாகிய நாதங்களும் பலவாறாக உண்டாகுமென்று தேவியாருக்குச் சுவாமியும் உபதே சித்தார். அல்லாமலும் அறிவுடையோர்களும் (பலநூல்களிலும்.) ஆராய்ந்து எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்-எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) தந்நிலையை அசைவற உணர்ந் தறிகின்றதாகிய கூட ஸ்த சைதன்யசாக்ஷியென்னுஞ் சுமுகத்தில் தசநாதங்களும் உசி தோசிதமாய் முழங்குமென்றும், அந்நிலைவிட்டுப் பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள் சுவானுபவத்திற் கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமேசப்தித்து விளங்காநிற்குமென்றுங் கூறு வர். யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமர்குச் சுத்தமாநாதத் தொனிகளும் பலவாத்தோன்றிடுமென்றார்.

[இ-ம்.] ஞானசாதனத்தில் விளங்குகின்றவர்களுக்கேயன்றி யனையோர்க்கு நாதானந்த முதியாதென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) அன்பருக்கன்பு தரு ம்பாஞ்சோதியை யாத்துமத்தோ, டென்புருகக்கலந் துள்ளேயு ருகி யிரவுபகல், தம்புருவீணை சரமண்டலத்தொனி தாளதித்தி, மி ன்பெருகுங்கொலுச் சிங்காரங்கண்டிரு மெய்ம்மகிழ்ந்தே. (அன் றியும்.) சிலம்பொலியப்புற மிப்பாற்சிலம்பொலி தேவர்சபை, யலம்பொலியோசை யதுவெகுநாத மதற்குமப்பால், வலம்புரி சுற்றிய வாசலுமுச்சி வழிதெரிந்தாற், புலம்பொலியாடலும் பா டலுமாகிய பூரணமே-எ-ம். (ஞானிகள்நிலைமை.) கந்தமுதலைம்பு லனையடக்கிநாப்பண் கருத்தமைத்துச்சாம்பவிநோக்கதனைமேவி ச், சிந்தையுறத்தான்சரிக்குமிடங்கடன்னிற் செறிந்திடையாதிருத் திணையினிட்டைகூட, வந்தெழும்புமணிசலதிசிலம்புசங்கு வண்டி சையாங்குழல்பேரி முழக்கங்காண, இத்தவகைசிவயோகத் திருப் பான்ஞானி யினியவற்குப்பிறவியுமுண்டென்னலாமோ-எ-ம். (அ கஸ்தியமுனிவர்.) வையஞ்சலமங்கி கால்வான்பலவுயிர், வான்முடி யோ, டெய்யும்பரமுதற் சார்வதெல்லாமெம்பி ரான்முருகா, தெ ய்யனநின்றுநின் றுட்சிலப்போசைத் திருவிளையாட், டையநின்ன ங்கம தென்னங்கமாய்நின்ற வாநந்தமே-எ-ம். (திருவாசகம்.) என் னணியார்முலை யாகமளைந்துட னின்புறுமாகாதே, யெல்லையின் மாக்கரு ணைக்கடலின்றினி தாடுதுமாகாதே, நன்மணிநாத முழங் கியென்னுள்ளுற நண்ணுவதாகாதே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) கெஜதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி கேள்வியினிசைந்துநிற்ப க், கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் கிள்ளாக்குசெல் லமிக்க, தெசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச் சிங்காசனாதிபர்க ளாய்த், திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை நிகழ்ந்திடவசந்தகா ல, மிசையமலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த மித்யமேற்கொ ள்ளும்வண்ண, மென்றைக்குமழியாத சிவராஜயோகமா யிந்திரா திதேவர்களெலாம், விஜயஜயஜயவென்ன வாசிசொலவேசொலு விருக்குநம்பெருமையெளிதோ, வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே - எ-ம். (வாதவூரர்புராணம்.) முக்குணம்புலனைந்துடனடக்கி மூலவாயுவையெழுப்பிருவழியை ச், சிக்கெனும்படியடைத்தொருவழியைத் திறந்துதாண்டவச்சில ம்பொலியுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோ ரெழுத்துருவாந்த ன்மை கண்டருட்கரும்பெருவெளிக்கே, புக்கழுந்தினரெமதுருப் பெறுவாரீ புவியில்வேட்டுவனெடுத்தமென்புழுப்போ-எ-ம். வரு ம்-மற்றுய்வருவனவற்றுற்காண்க. (உச)

(அ-கை.) தமதுள்ளேதோன்றும் நாதவசப்படாது தம்மை
அறிபவர்க்கு மயக்கமின்றென்பதையும் அந்நாதவசமுற்று மயக்
கமடைந்தவர் அதில்நின்றும் நீங்கும்வகை சொல்லுதுமென்பதை
யுங் கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந்தோன்றியபொழுதே யொலியினுலுயர்ந்தெழு
படம்போல்,தத்துவஞ்சகலகேவலநீங்கித் தனையறிபவர்க்கில்லைமூட
ம்,இத்திறமலாதுசகலத்துமெய்தா விம்பர்கேவலத்தினுமடையா,
மத்தியத்தந்தமூடமேயுற்றால் வகையதற்குரைக்குதுமன்றே... ※

(இ-ள்.) ஒற்றுமைப்பட்ட (சுவானுபூதியில்) அந்தநாதமுண்
டானகாலத்திலேயே புல்லாங்குழலின் ஓசையினால் ஓங்கியெழுகி
ன்றசர்ப்பத்தைப்போலத் தத்துவங்கள் (வேறுபாடின்றி ஒற்றுமை
ப்பட்டு உதயமாகும். அப்போது அவைகளின் தொழிலாகிய) சக
லகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தனதாத்மசொரூபத்தை அறிகின்ற
வர்களுக்கு அஞ்ஞான மில்லையாம் இவ்வண்ணமான (அனுபவச்
செய்கையை) அறிதலல்லாமல் இங்ஙனஞ் சகலத்திலும் பொருந்
தி கேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்க நடுவிலே அந்த அஞ்ஞானமும்
பொருந்துமாயின் அம்மூடத்தன்மை நீங்குவதற்குவகைசொல்
வோம்-எ-று. படம்-ஆகுபெயர்-அன்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சிற்சபையிலெழுகின்ற தசநாடிகளென்பார். தத்து
வமென்றும், அத்தசநாடிகளா லுண்டாகின்ற சத்தங்களையுணர்த
லென்பார். சகலமென்றும், அந்நாதங்களொடுங்கு கையில்அவற்றி
ன்பின் செல்லுமனமென்பார். கேவலமென்றுங்கூறினர்.

[இ-ம்.] தசநாதங்களுந் தன்னைத்தவிர வேறின்றென்றுசும்
மாநிலைபெற்றவனே தன்னையறிந்தவனென்றும்,அந்நாதங்களையெ
திரிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென்றும் தெரிவித்த
தாம்.

மனம் நாதவழிச்செல்லாமல் குருதுரியத்தில் நிற்கின் முத்தி
பெறுவரென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) மாறிநின்றுமடி
ய வான்பொருளாடி மணியசைந்து, மீறிநின்றுனந்த நிர்த்தத்தி
லோசைவிளங்கிமனந், தேறிநின்றுற்பர ஞலாம்பதமென்னுந்தே
னமுத,மூறிநின்றின்பரசந்திருவாய்திறந் துண்பவர்க்கே-எ-ம்.(தா
யுமானசுவாமிகள்.) தாராதவருளெல்லாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனைய கருணைகாட்டித் தாளிணையென் முடிசூட்டியறிவிற்சமா
தியேசாசுவிதசம்பிரதாயம், ஓராமன் மந்திரமு முன்னுமன்முத்தி
நிலையொன்றே டிரண்டெனுமை லொளியெனவும் வெளியெனவு
முருவெனவுநாதமா மொலியெனவு முணர்வுறமல், பாராதுபா
ர்ப்பதேயேதுசாதனமற்றபரமவனு பூதிவாய்க்கும் பண்பென்று

ணர்த்தியது பார்மலந்திலபதிந்தநின் பழவடியர்தம், சீராயிருக்கநினதருள்வேண்டுமையனே சித்தாந்தமுத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

நாதானந்த முந்தானே யென்பதற்குப் பிரமாணம்.(ரிபுகீதை.) அமலசின்மாத்தி சொரூபமாகுஞ்சித்துமறிவ்ரியநிரங்குசனுமுனக்குளானு;மமலமகல்நிற்கிடமாகானுமொன்றாய்முதிர்ந்தருளுமேகமேவாதவிதந்தான், விமலபரப்பிரமமெனும்பூகமற்றவிரிகண்டாமணிகருநாதமுமாகி, நிமலசச்சிதானந்தமாகுவானுநினையலால் வேறுமுண்டோநீயேயாவாய். என்பதனாற்காண்க.

(அ-கை.) அம்மூடநீங்கு முபாயமிவையெனல்.

துன்னியவந்தமூட நீங்கிடமெய்த்தூயசற் குருவினைத்தொழுதே, மன்னுகாரணமாமனுவினைப்பெற்று மனம்விடயத்துறுதிருந்தே, அந்நிலைப்பதினாயிரந்தாஞ்செபிக்கி னகன்றிடுமகன்றிடாதுறுமேற், பின்னுமச்செபத்தையொருபதாண்டளவும் பெட்புடன் செபிக்கநீங்கிடுமே .... *

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்தஅறியாமை நீங்கும்படிஉண்மையாகிய பரிசுத்தம்பொருந்திய ஞானாசிரியனை வணங்கிநிலைபெற்றகாரண பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப்பெற்று மனதைவிஷயத்திற்பொருந்த விடாமலிருந்து அந்நிலைப்படி பதினாயிரந்தரஞ்செபித்தால் அவ்வறியாமை நீங்கும் அங்ஙனம் நீங்காமல்அவ்வறியாமை தங்குமாயின் மறுபடியும் அச்செபத்தைப் பத்துவருஷம் வரையிலும் அன்போடுஞ் செபஞ்செய்ய நீங்கிப்போகும்-எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானிக்கவேண்டு மென்பதாம். (உகூ)

(அ-கை.) மூடத்தன்மையுடையவர்கள் சதாஸ்மரணத்தினால் அடுத்தசநநத்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்தசநநத்திலும்முத்திஅடைவர்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங் குருபதத்தன்பு மிடைவிடாதேயுஞற்றுவரேல், வந்திடுஞ்சநநந்தன்னிலேயுறுவர் மன்னுமெய்ஞ்ஞானநிட்டையினை, உந்துமம்மூடமிலாதவர்தம்மை யுத்தமபக்குவரொனலாம், முந்துசற்குரவனல்குமுத்தினாயான் மோனவீடுறுவர்களன்றே .... *

(இ-ள்.) இந்தஉண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாமற் செய்வாராயின் மறுசநநத்தில் நிலைபெற்ற சத்தியமாகிய சிவயோக நிஷ்டையைப்

பெற்றுக் கொள்ளுவார்கள் (அனந்தசநநத்திலேறி வந்தவாசனைகளாற்) செலுத்தப்பட்ட அந்தமூடத்தன்மை இல்லாதவர்களைச்சற்கருமபரிபாகிகளென்றுசொல்லலாம் தலைமைபெற்றஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற சின்மூர்த்திரையினால் அப்பரிபாகிகள் (இச்சநநத்திலேயே) மௌனநிலையாகி மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (உஎ)

(அ-கை.) சுவானுபூதியிற் றோன்றுகின்ற சித்பிரகாசந்துரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலை யினிட்டைசாதிப்போர்க் கின்னொளிகோடிகளொன்றாய், வயங்குவபோல வகக்கணிற்றோன்று மற்றதும்பொருளலவென்றே, தியங்குறவெந்தை புமைக்குரைத்திடவே தேவிகேட் டதனைநீதெளிய, நயம்பெறப்புகறி யென்னவேவினவ நாதனுற்தெளிவுறநவினும் .... ✻

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில்நின்று நிஷ்டையைச் சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண் கோடிசூரியர்கள் ஒன்றாகக்கூடி பிரகாசிப்பதுபோல இனியபிரகாசமுண்டாகும் அதுவும் வஸ்துவல்லவென்று எமது ஆண்டவராகிய பரமசிவனார் தேவியாருக்குச்சொல்ல அதை யத்தேவியார்கேட்டு மயக்கமுற்று, அந்தவஸ்துவை நான் தெளிவாக அறியும்படி, தேவரீர் நயம் பொருந்தச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப் பரமசிவனாருந் தெளிவுபொருந்தும்படிச் சொல்லுவார்-எ-று. மற்று-ஏ-ஏ-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்.] பிரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணுகின்றவர்களது கருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத் தோன்றுகின்ற சிவதரிசனத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள் வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந் தோன்றுமென்பதற்குப் பிரமாணம்.(பத்திரகிரியார்.)கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போ, லுடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வ தெக்காலம்-எ-ம். (காரைக்காலம்மையந்தாதி.) காண்பார்க்குங்காணலாந் தன்மையனேகைதொழுது, காண்பார்க்குங்காணலாங் காதலாற்-காண்பார்க்குச், சோதியாய்ச் சிந்தையுள்ளே தோன்றுமே தொல்லுலகுக்காதியாய்நின்றவரன்-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. ()

(அ-கை) சத்தநீங்கலாக ஞானவிஷயங்கள் சுவானுபவத்திலொடுங்குமெனல்.

இலங்கியமோன முத்திரையதனி லிருந்திடும் பொழுதிலைம்புல னில், நலந்திகழ்மூன்றுபுலனொடுங்கிடுமா னவிளு துமவையெவை யென்னில், துலங்கியரூபமிரதநற்கந்தமென்றுசொற்றிடுவர்மற்றி ரண்டு, புலன்களிற்பரிசந் தரிசனந்தோன்றிற் போயிடுமென்பர் புண்ணியரே........................ .... *

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்ற மௌனநிலையாகிய சின்முத்திரையில் இருக்கின்ற காலத்தில் சத்தாதி விஷயங்கள் ஐந்தில்நன்மையாய்வி ளங்குகின்ற மூன்று விஷயங்கள் அடங்கும் அங்ஙனஞ்சொல்வதா கிய அம்மூன்றும் எவையென்றால், சொல்லுவோம் ஒளிர்கின்றநல் லரூபரசகந்தமென் றுரைப்பார்கள், மற்றிரண்டுவிஷயங்களில்பரி சமானது பிரம்மதரிசனம் உதயமாயின் ஒடுங்கிப்போமென்று பு ண்ணியவான்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்களனைத்திலுந் தேர்ந்தமனமானது சமஸ்த மூந் தானாய் விளங்கிய சின்முத்திரை யென்னும் நகருள்ஞானத்தி ற் சரிதையாகிய முதற்பஞ்சவர்ண சுந்தரம்பொருந்திய பஞ்சாட் சரநிலையிற் புகுந்து ஊடுருவித் தசநாதங்களும் முழங்குவதற்குக் காரணமாகிய சதாசிவத்தையுந்தாண்டி, ஞானத்திற்கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலையென்ற திருவருட் சத்தியினது அரசிருக்கையின்ம கிமையைக்கண்டு அந்நிலையில் அசைவற நிற்குங்காலையில் அங்ஙன ம் அனுபவத்திற்குரிய துரியவிஷயங்கள் ஐந்தில் காட்சியாகிய அ ருட்டரிசனமும், பேரின்பமாகிய சுவையுஞ்சுகமாகிய வாசனையும் ஒடுங்குமென்பார். இலங்கியமோன முத்திரையதனி லிருந்திடும் பொழுது நலந்திகழ்மூன்றுபுலனொடுங்கிடுமென்றும், அத்திருவரு ட்சத்தினது அருளாலே அதற்குமேல்ஞானத்தில் யோகமாகிய சொரூபசித்தென்னும் பார்வையான லீலைக்கண்ணாடியில்நிறைந்த ப ஞ்சசடையின் அலங்காரத்துள் பரமகாஷ்ட்டை அறிவாய்ச்சென்று சென்று தேய்ந்துதேய்ந்து முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும் வி ட்டுச் சும்மாநிற்கச் சுயஞ்சோதிதானே மேலிட்டுவிளைந்து அகண் டாகார நிலைபொருந்துங் காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகியகூட ஸ்தபிரம்மைக்கிய மென்னுஞ்சிதாகாசமாகிய சுபாவம்உதயமாகா நதற்கு முன்னிருந்த பிரமானந்தகோஷ நீங்கலாகத் தானேதானா கிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும்ஒடுங்கிச் சின்மாத்திரமாய் வி ளங்குமென்று அருளிறைவடிவங்கொண்ட அடிகளால் கூறப்படுமெ ன்பார். பரிசந் தரிசனந் தோன்றிற்போயிடுமென்பர் புண்ணிய ரேஎன்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] சரிதையாதியாய்வரும் நான்கில் நன்னான்காகியபதி னாறு சோபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிகளையுந்நீ

க்கிமேல்நின்றகாரணத்தின்பயனாகிய நான்குபதங்களுள்மூன்று பதங்களினுடைய இலக்கணங்களைவிதித்துச் சொற்றனனென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகியபிரம்மவரிட்டபதத்தில்மேற்சொல்லிய பிரம்மானந்தகோஷ்டி மொடுங்கு மென்பதேதுணிபெனப்பெற்றும்.

ஞானத்திற் சரிதைநிலையீதென்பதற்குப்பிரமாணம்.(திருவாசகம்.) உன்னற்கரியதிருவுத்தரகோசமங்கை,மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாமறையோன்றன்புகழே, பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப்பாவங்கள்பற்றறுப்பா, னன்னத்தின்மேலேறி யாடுமணிமயில்போ, லென்னத்த னென்னையுமாட்கொண்டானெழில்பாடிப்,பொன்னெத்தபூண்முலையீர் பொன்னூசலாடாமோ.(அன்றியும்.)நெக்குநெக்குள்ளுருகி நின்றுமிருந்துங்கிடந்து மெழுந்து, நக்குமழுந்தொழுதும் வாழ்த்திநானாவிதத்தாற் கூத்துநவிற்றிச்,செக்கர்போலுந்திருமேனி திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப், புக்குநிற்பதென்று கொல்லோவென்பொல்லா மணியைப்புணர்ந்தே-எ-ம். (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.) போற்றிநீறணிந்து ருத்திரசாதனம் பூண்டிடைந் தெழுத்துள்ளே, சாற்றிநீகுருவாதி மூவுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தால், மாற்றலாம் பிறப்பிறப்பினை நெஞ்சமே மன்றுளாடியதாளுந், தோற்றமுள்ளொளிக்குள் ளொளியாயதைத்தொழுதுவாழ்தலுமாமே - எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்.) அண்டத்திலுள்ளதுபிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுத்தும், பண்டித்ததற்சதகோடிமகாசித்திபண்ணுதற்காய்த், துண்டத்தூட லுயி ராயபரைசெய்தசூத்திரத்தாற்,கண்டிந்த நமசிவாயா வெனவுருக்காட்டியதே-எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்.) விந்துவிருந்த தலந்தனிலே-குரு-நந்தியிருந்தார் கொலுவாகச், சிந்தை தெளிந்து மகாரம்வைத்தா-லந்தச்-சீமானைக்காணலா ஞானப்பெண்ணே-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) முச்சுடராகியொன்றாய் முடிந்ததோர் சோதிபாதம், அச்சுதனயனுங்காணா வகண்டமாயளவிலாத, சச்சிதானந்தஞானசதாசிவகுருவைப்பாட, மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளியுண்மைசேர்வாம். (அன்றியும்) திருமருவுசோதியாய்ப் பிரபையொளிவீசியே தெருவிலொருபாதையதிலே, திரிகரணசுத்தியா யமுதகலசத்திலே தேனமுதமூறுசுனைநீர், வருமொருவர்காணவே திருகுசுழிகேணியில் வரவுசிறுவாசறெளிவு, மயிர்ப்பாலமீதினி னெறுப்பாறுதாவியே வந்தவழிகண்டதெவரோ, அருவுருவிலாகாச மிருசரணகீதமே யனேகசிவ சோதிநடனம், அபயவரவுபயசிவ சமயகுருநாதனே யத்துவிதமுத்திபுரிவாய், தருமவனசுழிமுனையி லணுவளவுகவனமே தரல்வேண்டுமிதுசமயமே-எ-ம். (திருக்கருவை

ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.) ஆண்டகுரவனுவானை யல்லற்பிறவியறுப்
பானை, வேண்டும்பதவிதருவானை வெளிவீட்டின்பமளிப்பானைத்,
தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைத் தொழின்மூன்றியற்றுந் தொல்
லோனைக், காண்டற்கரியபேரொளியைக் களாவினிழற்கீழ்க்கண்
டேனே-எ-ம். (உடலறிவிளக்கம்.) நந்திகொலுவிருந்தவிடந்தானு
மங்கே நற்கமலமாயிரத்தெட்டிதழுமங்கே, அந்திசந்திபூசையனு
ட்டானமங்கே யறுத்தடைத்தவாசல்சிவயோகமங்கே, மந்திரமுஞ்
சாத்திரமும்பிறந்ததங்கே மனுநீதிகுலவரவுதானுமங்கே, செந்தி
யொளிசிவன்சிங்காதனமுமங்கே சிறந்தவிருபாதமடையாளமுனா
த்தோமே-எ-ம். (வாதவூரர்புராணம்.) இடம்படுமுடம்பின்மூலத்
தெழுந்தநற்சுழுனைநாடி, யுடன்கிளரொளியேயாகி யொளியிலஞ்
செழுத்துமொன்றாய், நெடுங்குழலோசையாகி நிலவுமவ்வோசை
போயங், கடங்கியவிடமேயென்று மாடுமம்பலமதாகும். (அன்றி
யும்.) எண்டரும்பூதமைந்து மெய்தியநாடிமூன்று, மண்டலமூன்
றுமாகி மன்னியபுணர்ப்பினாலே, பிண்டமுமண்டமாகும் பிரம
னோடைவராகக், கண்டவர்நின்றவாறு மிரண்டினுங்காணலாகும் -
எ-ம்.(சந்திமுறை.)விதையாயிருக்குமைந்தெழுத்தும் வேதாகம
முமுத்தமிழும்விளங்குஞ்சரிதாதிகணான்கும் வீறுகியமெய்ச்சிவம
தமுஞ்,சுதையாதரிக்குந்திருநீறுஞ் சோதிநயனத்திருமணியுந் துக
டர்பத்திவிதிநெறியின் றொடர்புஞ்செடிதீர்மெய்யடியா, ரிதை
யாலயத்தைப்பிரியாதங்கிருடீர்ஞானமணிவிளக்கு மிலங்குமவுன
ந்துளும்பாத வின்பவளனுஞ்சந்ததமுஞ், சிதையாதளிக்குமோரி
றையே சிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே, தேரூர்வீதிப்போரூரா சிறி
யேஞ்சிற்றில்சிதையேலே-எ-ம். (பாரதம்.) ஐவகைப்பொருளுநா
ன்கு கரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ், செய்வினையிரண்டுமொன்றி
யாவருந்திகைப்பநின்ற, பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்வி
ரித்தபுத்தேள், கைவளராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கண்ணுள்வைப்
பாம்-எ-ம். (திருவாய்மொழி.) ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூ
ர்த்திபலமூர்த்தி, யாகியைந்துபூதமாயி ரண்டுசுடராயருவாகி, நா
கமேறிநடுக்கடலுட் டுயின்றநாராயணனேயுன், னாகமுற்றுமகத்த
டக்கி யாவியல்லன்மாய்த்ததே எ-ம். (தேவாரம்.) மண்ணாகிவிண்
ணாகிமலையுமாகி வயிரமுமாய்மாணிக்கந் தானேயாகிக், கண்ணாகிக்
கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக் கலையாகிக்கலைஞானந் தானேயாகிப்,
பெண்ணாகிப்பெண்ணுக்கோ ராணுமாகிப் பிரளயத்துக்குப்பா
லோரண்டமாகி, யெண்ணாகியெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி யெ
ழுஞ்சுடராயெம்மடிக ணின்றவாறே. (அன்றியும்.) நற்பதத்தார்
நற்பதமே ஞானமூர்த்தி நலஞ்சுடரோ நால்வேதத் தப்பானின்ற

சொற்பதத்தார்சொற்பதமுங்கடந்துநின்ற சொலற்கரியசூழலாய
துவுன்றன்மை, நிற்பதொத்துநிலையிலாநெஞ்சந்தன்னுணிலவாதபு
லாலுடம்பேபுகுந்துநின்ற, கற்பகமேயானுன்னை விடுவேனல்லே
ன்கனகமாமணிநிறத்தெங்கடவுளானே. (அன்றியும்.) திருவேயென்
செல்வமேதேனேவானோர் செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற் சோ
தியேமிக், குருவேயென்னுறவேயென்னூனேயூனி னுள்ளமேவுள்
ளத்தினுள்ளேநின்ற, கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணுட் க
ருமணியேமணியாடு பாவாய்காவாய், அருவாய்வல்வினைநோயா
னடையாவண்ண மாவடுகண்டுறையுறையுமமாரோறே-எ-ம். (திரு
மந்திரம்.) ஆரங்கம்புவிபூராதிநடுவாசி, சீரங்கஞ்சிற்சபை சிவமன
ம்பூத்தது, பேதங்கப்பெற்றபே தத்திருநடனம், வேரங்கஞ்சொ
ல்வார் விழுவார்நரகில் - எ-ம். (தத்துவராயசுவாமிகள் கலிமடல்.)
அரியதவமுடைய ராகம்பொருந்த, வுரியபுயமோ வொளிமணி
யோ, மூத்திநிறையோவெனதுநிலை. (அன்றியும்.) தெருவுதொறு
மூலவுதென்சிந்தைசேர்ந்தகுருமணியைக், கோவத்தைக்கோயிலா
க் கொண்டவருமருந்தை - எ-ம். (ஔவைக்குறள்.) சுந்தரச்சோதி
துலங்குமிடமது, மந்திரச்சக்கரமுமாம். (அன்றியும்.) தற்பரமா
ன சதாசிவத்தோடொன்றி, துற்றறிவில்லையுயிர்க்கு-எ-ம். (தாயுமா
னசுவாமிகள்.) சருகுசலபக்ஷிணிக ளொருகோடியல்லாற் சகோர
பக்ஷிகள்போலவே தவளநிலவொழுகமிர்ததாரையுண்டழியாத தன்
மைபரானந்தகோடி, இருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத வே
காந்தமோனஞான வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்திரசித்திநி
லை பெய்தினர்கள்கோடிசூழக், குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதன
த்தின்மிசை கொலுவிற்றிருக்குநின்னைக், கும்பிட்டனந்தமுறை
தெண்டனிட்டென் மனக்குறையெலாந் தீரும்வண்ணம், மருமல
ரெடுத்துனிருதாளையர்ச்சிக்கவெனவாவென்றழைப்பதெந்நாள்ம
ந்திரகுருவேயோக தந்திரகுருவேமூலன் மரபில்வருமௌனகுரு
வே. (அன்றியும்.) காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச், சேனும்
பரிருந்திரியவர்காண்பரோ, ஆணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்
மையு, பூணுங்கோலம் பொருந்திபுணிற்கவே. (அன்றியும்.) குன்றி
டாதகொழுஞ்சுடரேமணி, மன்றுளாடிய மாணிக்கமேயுனை, யன்
றியார்துணை யாருறவார்கதி, யென்றுநீயெனக் கின்னருள்செய்வ
தே-எ-ம். (சிவப்பிரகாசம்.) கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடு
மென்னின்முன்னங், கண்ணொளியொன்றுமின்றும் விளக்கொளி
கலந்தவற்றைக், கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிடும்வேறுகாணக்
கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே - எ-ம்
(சிவவாக்கியர்.) அன்னைலா யநாதியா யநாதிமுன்ன நாதியாய்ப்,

பெண்ணுமாணுமொன்றலோ பிறப்பதாகுமுன்னெலாங், கண்ணி
லாணிக்கிலங் கருத்தொடுங்கிநின்றபின், மண்ணுளோரும்விண்ணு
ளோரும் வந்தவாறதெங்ஙனே-எ-ம். (சௌந்தரியந்தாதி.) மயில்
போன்றிருக்குந்திருமேனி மணியோகுயிலோமறைமுடிவோ, வ
யில்போன்றிருக ணருங்கலையோ வருளார்கடலோ யாதுலாகமே
ன், வெயிலோநிலவோசோதிமின்னல் விளைவோககனவிற்குறு,
பயில்வோருனதுதிருவழகை யுடையோதொகுத்துப் பாடரிதே-
எ-ம். (கடவுளந்தாதி.) மெய்ப்பொருளுச்சிக் குளுச்சிதமாகவிரு
க்குமப்பா, வைப்பினின்மாணிக்கப் பொக்கிஷமேமணிமாமகுட
ச், செப்புக்குளேற்றுந் திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது, கைப்பொ
ருடன்னினு மெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே-எ-ம். (மவுனத
ரிசனம்.) அரசனென்றமவுனவித்தைராஜயோக மறைகிறேனகார
முதலைந்துமூட்ட, நிராமயமாமூலத்திலிங்கந்தோன்றுமிலிங்கமெ
ன்னசுவரூபநந்திமேனி, குருமூலத்தட்டதளம்விரிந்துதோன்றுங்
குண்டலிவாய்திறக்குமப்போகோடிரவிதோன்று, மாமனையிலமு
தகபாடந்திறந்துவமுதமழைவருடிக்குமருளிலன்றே.(அன்றியும்.)
அன்றறியாதாரத்தின்மௌனமூட்ட வங்கங்கேசிவசத்திவடிவுதோ
ன்று, நின்றவந்ததலத்திலிற்கும்வன்னந்தோன்று நிராகாரமாம்வா
யுசுழியிலேறுங், குன்றுதசுழிமுனையில்மௌனமூட்டக் குலாவும
னத்தாநந்தநிர்த்தங்காணுஞ், சென்றேறிநடனத்தைப் பாருபாரு
திருச்சிலம்பினொலிகேட்குஞ்சேர்ந்துகூடே-எ-ம். வரும்-மற்றும்
வருவனவற்றுற்காண்க.

ஞானத்திற்கிரியை யீதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசக
ம்.) உடையாளுன்றனடுவிருக்கு முடையாணடுவுணீயிருத்தி, யடி
யேனடுவுளிருவீரு மிருப்பதானாலடியேனுன், னடியார்நடுவுளிரு
க்கு மருளைப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம், முடியாமுதலேயெ
ன்கருத்து முடியும்வண்ணமுன்னின்றே-எ-ம். (சவுந்தரியந்தாதி.)
மாதுநின்கருணைஞானநித்திரைசெய் மஞ்சநாலுநிலைகால்களும்,
வேதமாலுடனுருத்திரன்கன மயேச்சுரன்றலைவிதித்தபே, ரோது
பின்னலுறு கச்சுமானதொருவுச்சிதத்துறைசதாசிவன், மீதுகண்
டுயிலவல்லையுன்கிருபை யன்றிவேறொருவிருப்பமே. (அன்றியும்.)
இழைநுழையாதிடை யழகுறுபூண்முலை யிளவெயில்மேனியிலே,
நிழலுறுசாமள மணிவடமாடிய நிலவெழுபூதியினள், கழைபெறு
தோளியையழகொழுகாநிறை கருணையினாமுதைத், தொழுமவ
ரேசிவ னடியவர்காணிது சுருதியினுணாயே-எ-ம். (தாயுமானசு
வாமிகள்.) பூரணிபுராதனி சுமங்கலைசுதந்தரி புராந்தகித்ரயம்பகி
யெழிற் புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்த்ரதள புஷ்பமிசைவீற்றி

ருக்கும், நாரணிமனோதீத நாயகிகுணாதீத நாதாந்தசத்தி. (அன்றி
யும்) பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள் புந்திமுதலான
பேய்கள், போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென் போதத்தை
யூடழித்து, வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன் விதித்தானிவ
ல்லலெல்லாம், வீழும்படிக்குனது மௌனமந்திராதிக்கிய வித்
தையைவியந்தருள்வையோ, நாதவடிவாகிய மகாமந்திரரூபியே
நாதாந்தவெட்டவெளியே, நற்சமயமானபயிர் தழையவருமேக
மே ஞானவானந்தமயிலே, வாதமிடுபரசமய மியாவுக்குமுணர்வ
ரிய மகிமைபெறுபெரியபொருளே, வரைராஜனுக்கிருகண் மணி
யாயுதித்தமலை வளர்காதலிப்பெணுமையே-எ-ம். (அகஸ்தியமுனி
வர்.) ஓங்காரவட்டத்து ளாதாரமாறும்விட் டோங்கியரி, றீங்காரவ
ட்டத் துளேவிந்துநாத மிணைச்சுடர்மேற், பாங்காம்பராசிவ மா
கியொன்றாயப் பரவெளிநின், றுங்காரத்தாண்ட வியாறெழுத்தா
று முகத்தம்மையே. (அன்றியும்.) குண்டலிபார திலக்குழிபார்வதி
கோமளைபூ, மண்டலிசாம்பவி தேவிமனோன்மணி வாகினிப்பிர,
சண்டலிகௌரிய காரியுகாரி சடாக்ஷரிமா, விண்டலியாளைபெண் ணி
ரண்டுருவாய்நின்ற மின்னொளியே-எ-ம். (ஔவைக்குறள்.) தற்பு
ருடமாமுகந் தன்னிற்றனியிருந், தற்பனமஞ்சையுறை. (அன்றியு
ம்.) ஒதியதற்புரு டத்தடியொவ்வவே, பேதியாதோதுபினை-எ-ம்.
(கைவல்யநவநீதம்.) உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொருமுகங்
கண்டாற்போற், சின்மயவடிவின்சாயைச் சித்துபோற்புத்திதோன்
று, நின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாபுலாவுந், தன்மநன்மகனேயி
த்தைத் தானன்றோஞானமென்பார்-எ-ம். (கடவுளந்தாதி.) பரை
யிடத்தேயுருத்தோன்றியொடுங்கும் படியறிந்தோர், புரையறக்கி
றிப்புண்ணாற்றுவரோபுத்தி மத்தியிலே, திரையறவாசைத்திசைசதி
க்கையாறித் திருக்கறுக்க, வரைதிருநாதமலைக்குறப்பெண்கொடி வா
ய்த்திடுமே-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) ஆடல்புரிநடனவிருபா
தபங்கயமேவதமவதானசிவகோணமா, மருமறையிலெட்டாத திரு
நடனவிஸ்தார மானதொருபானுமதியே, கூடவொருதிரிகோண
மிடுதருநவகோண கோணமிசைதிசைநாலுமே, கோதையபிராமி
யிருபாதவொலிநாதமே கோடானகோடிநடனம், பாடலதுநிசச
பை யோகசிவமோகைவெளி பரமாயசத்திவடிவு, பாரமகமேருகிரி
யூடுருவிமேலான பாலனைய பாதகமலஞ், சாடவனுபோகசெய
லேகமுதலாகவே தரல்வேண்டுமிதுசமயமே, தற்பரானந்தசபை
நிஷ்களானந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே. (அன்றியும்.) தற்புருஷநி
லையிலேவிற்புருவநடுவிலே-எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்.) ஓங்
காரமானபிரணவத்தா லெங்கு முயர்ந்தசோமகலைநிறத்தாள், றீங்

காரமானபராசத்திதேவியை நேர்ந்துகும்பிடியுங்கடி-எ-ம். (ச
ந்திமுறை.) மும்மைபுலகெங்கும்பாற்றொளிபரப்பிடு முதற்ப
ணாயெடுத்தணைத்து, மூதருட்புனிதநீர் நிறையவாட்டிப்பெருமை
மொய்த்தநித்தியவாடையாளன், மெய்ம்முழுதுமொத்தியிரு வேற
ற்றவத்துவித வெண்ணிறணிந்துமினிரும், வீறுபூரணநிலப்பொட்
டுமிட்டுப்பெரிய மெய்ஞ்ஞானதீபதட்டா,லம்மருவுமாலத்திசுற்றி
மற்றிச்சையுடனுஞானங்கிரியையெனு, றருள்செவிலியாயரங்க
ருகிலுறவாரு றகன்றசிவவாரியிலெழூஉஞ், செம்மையாரமுதம் புக
ட்டவளருங்குழவி செங்கீரையாடியருளே-எ-ம். (சௌந்தரியலக
ரி.) ஆரமுதின்கடல் வேலிசெழுந்தரு வாய்மணியப்பிய தீவூடே,
யாரகடம்படர் கானிலருங்கொடை பாய்மணிமண்டப வீடூடே,
கோரசிவன்பர மேசனுமஞ்சமொர் கூர்பரியங்கமே னுமேலே,
சீரடரும்பர ஞானமுறுங்களி தேவரருந்துவர் பூமாதே-எ-ம். (ப
ட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) அரிபிரமர்போற்ற வமரர்ஜயஜயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனோ. (அன்றியும்.) க
ண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி, உண்டார்களு
ண்டதெல்லா மூணல்லாதுண்பர்கள்ளா-எ-ம். (மவுனதரிசனம்.) கூ
டுவதுபுருவமையவெளியினுள்ளே குறிப்பாகமௌனத்தைமூட்டு
மூட்டு, வாடுவதுமனோன்மணியுஞ்சிவனுந்தோன்று மாகாயஞ்சர்
வவியாபகமுந்தோன்றும், நாடுவதுகனலொளிபோல் வீந்துதோ
ன்றும் நாதமங்கேகோடிமதிபோலேதோன்றுந், தேடுவதுவனந்த
வானந்தந்தோன்றுஞ் சிவசிவாமௌனவித்தை செப்பொணாதே -
எ - ம். (பத்திரகிரியார்.) நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பர
வெளியில், சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்-எ-ம். வரும்-ம
ற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

ஞானத்தில் யோகநிலையீதென்பதற்குப் பிரமாணம். (நிகழ்
காலத்திரங்கல்.) ஆகமசீலனைப்பாரீர் யேகனனேகனைப்பாரீ ரின்ப
வுருவனைப்பாரீர். (அன்றியும்.) அறிவுக்கறி வனைப்பாரீ ரறிவுக்கதீத
னைப்பாரீர், செறிகைக்கினி யானைப்பாரீர் தேசிகர்தேவனைப்பா
ரீர் - எ-ம். (பத்திரகிரியார்.) அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்
டபத்தில், திருவிளையாடற்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம் - எ-ம். (சி
ற்றம்பலநாடிக ளனுபூதிவிளக்கம்.) ஆயவியமில்லா வகண்டபரி
பூரணத்தே, தூயகுருவுருவந் தோன்றுமற்றோன்றியதே - எ-ம்.
(திருவாசகம்.) இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற
ஞாயிறேபோன்று,நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தேனீயலாற்
பிறிதுமற்றின்மை,சென்றுசென்றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொ
ன்றாந் திருப்பெருந்துறை யுறைசிவனே, யொன்றுநீயல்லை யன்றி

யொன்றில்லை யாருனையறியகிற்பாரே.(அன்றியும்.)பிறவிதனைய
றமாற்றிப்பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டு, முறவினொடு மொழிய
ச்சென்றாலகுடைய வொருமுதலைச், செறிபொழில் சூழ்தில்லைநக
ரித் திருச்சிற்றம்பல மன்னி, மறையவரும் வானவரும் வணங்கட
நான்கண்டேனே. (அன்றியும்.) கட்டறுத்தெனையாண்டுகண்ணாரநீ,
றிட்டவன்பரோ டியாவருங்காணவே; பட்டிமண்டப மேற்றினை
யேற்றினை, யெட்டினோடிரண்டுமறியேனையே - எ-ம். (திருவாய்
மொழி.) நின்ற வொன்றையுணர்ந்தேனுக் கதனுணர்மையது
விதுவென், றொன்றுவொருவர்க் குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்
காண்பரிது, சென்று சென்றுபரம் பரமாயாதுமின்றித் தேய்ந்த
ற்று, நன்றுதீதென்றறி வரிதாய்நன்றாய் ஞானங்கடந்ததே. (அன்
றியும்.) யாவருமெவையுந் தானுயவரவர் சமயந்தோறுந் தோய்வி
லன்புலனைந்திற்குஞ் சொலப்படானுணர் வின்மூர்த்தி, யாவிசே
ருயிரினுள்ள லாதுமோர்பற்றிலாத, பாவனையதனைக்கூடி லவனையு
ங் கூடலாமே-எ-ம். (பஞ்சாட்சரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.) காணு
று புலன்கள்போகக் கரிசறுமனம்போம் போனால், ஆணவம்போ
கும்போனா லாருயிர்ப்போதம் போகுஞ், சேணுறு மொளிக்கு
மேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோன்றும், மாணவேயிதுவே முத்திநி
லையென மதித்திடாயே - எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) பரமண்
டலங்கனக சபைமண்டலம்படிக ப்திமண்டலந் தலமதாய்ப் பரி
விண்டலம்புகுத மதிகுண்டலங்குழைகள்பணிகங்கணங்கிரணமே,
உரமண்டலம்பெரிய தலமண்டலந்தெரிய வுமைபங்கனன்புபுரிய
வொளிமண்டலந்தரிசு வெளிமண்டலம்பெரிசு யுகமண்டலஞ்சிரசு
தாய்ச், சிரமண்டலங்களவை குடிகொண்டிலங்குசடை சிவசம்பு
சாம்பசிவனே, ஜெகமண்டலம்புகழ ரவிசம்பிரயங்களொடு திரு
வம்பலம்பரவவே, சரமண்டலங்களொடு நடனம்புரிந்தகழல் தர
ல்வேண்டுமிதுசமயமே-எ-ம். (சந்நிதிமுறை.) அடியார்நிமலத்தி
ருவகத்து ளன்புபொறுமையவாவறுத்த, லடுப்பாங்கமைத்து மல
க்காட்டத் தகிகஞானக் கனன்மூட்டி,மடியாதிருந்த வுயிர்க்கலசம்
வழியவருட்பேருலைவார்த்து, மாறுப்பெருமைச் சிவானந்த மது
ரச்சோறு தினம்பொங்கி, விடியாச் சிவபோதவிருள் வியமவுனச்
சுடர்விளக்கு விளக்கியிருந்த படியிருந்து மேலாஞ்சிற்றில் விளை
யாடுஞ்,செடிதீரகத்தொர்புகழ்வாலைசிறுவாசிற்றில்சிதையேலே-எ-
ம் (தாயுமானசுவாமிகள்.)பாராதியண்டங்களத்தனையும்வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப் பற்றுமனவெளிகாட்டிமனவெளியி
னிற்றோய்ந்த பாவியேன்பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்நிற்க நிர்சிந்
தைகாட்டிச்சதாகால நிஷ்டைவெகுவே சகலநிலைகாட்டினை சுகா

திதநிலையுந் தனைக்காட்டநாட்செல்லுமோ, காரார வெண்ணரு மனை
ந்த கோடிகணின்று காலூன்றி மழைபொழிதல்போற் கால்வீசிமி
ன்னிப்படர்ந்து பரவெளியெலாங் கம்மியானந்தவெள்ளம், சோரா
துபொழியவே கருணையின் முழங்கியே தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
சுத்த நிர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்சோதியே சுகவாரியே.
(அன்றியும்.) சென்றுசென்றே யணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொ
ன்றாகி, நின்றுவிடுமென்ற நெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (அன்றியும்.)
அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமற யின்னமின்னமறியோமெ
ன்னும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளா
நினைவுக்குள்ளே, வைத்து வைத்துப் பார்ப்பவரைத் தானாகவெந்
நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாத் தூவெளியைத் தன்மய
மாமானந்ததெய்வந்தன்னை-எ-ம். (பெரியபுராணம்.) ஐந்துபேரறி
வுங் கண்களேகொள்ள வளப்பருங் கரணமோர் நான்குஞ், சிந்தை
யேயாக்குணமொருமூன்றுஞ் சிறந்தசாத்துவிதமேயாக, விந்து
வாழ்சடையானாடுமானந்த வெல்லையிற்றனிப்பெருங்கூத்தில், வந்த
பேரின்ப வெள்ளத்துட்டிளைத்து மாறிலாவின்பத்துட்டிளைத்தார்
எ-ம். (கடவுளந்தாதி) சிவமதுமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள் செ
ய்புமொரு, தவமதுபொன்னகர் மின்னனை தாமரைத் தாள்பணிய
ப், பவமறுசூட்சத்திற் பத்தியும்பாயும்பவமிருந்த, நவமணிமண்
டபமேடையுங்காணுவர் நாட்டத்திலே. (அன்றியும்.) இன்பமிருந்த
விடஞ் சுடுகாடதெம்த்துறைக்கத், துன்பம்வெகுதொலை சுற்றிலும்
வன்னிதுருவமத்திக், கப்பமதுறனிகாணாதகாட்சிகனகசபை, விம்
பம்பெருவெளியுற்றுற்றுப்பார்க்க விளக்கொளியே (அன்றியும்.)
ஒளியாம்விளக்கொளிக் குள்ளேதெளிந்து கொண்டுருவ, வெளி
யாம்பராபரமாசோதியே விந்துநாதமொத்துத், தெளிவாயிருந்
துபிரண்டடியவர்க்கே-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) உண்டானசிருட்டி
தானன்றாய்ப்பார்க்கி லொழிந்துபோ முறுதியாயுணரவற்றாற், க
ண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென்பார்போற் காட்சியுறுங்கலை நூ
லாற்கற்றோர்சார்வாற், றண்டாதபரிசயத்தாற் சிலகாலத்திற்றாவும
னதின்மலமாய்ச்சகி போனிற்கிற், பண்டாயவனுபூதி மயமாய்த்தா
னேபாக்கியவான்களுக்கிந்த பார்வைதோன்றும். (அன்றியும்.) சொ
ரூபம்விட்டகலன் மோகமாம் வேறுசொல்லிடமுன்புபின்பில்லை,
ஒருபொருணினைவையொழித்து மேலப்பாலொரு பொருணினை
வுறிலந்த, விருபொருணடுவுணினைவறவிருக்குமிது சொரூபத்தியல்
பிதுதான், மருவுகற்பனை டமாண்சைவில்கற்போலாய்வருந்தனுச்சு
ழித்திதீர்வடிவாம். (அன்றியும்.) வெறியாரும் பொருப்புறைவோர்
விழிப்புலத்தின் மேவாதோர் விளம்புகீதை, நெறியார்மன்னவன்

கேட்டபடி யுரைப்பதேடியவனே நினைவிற்கொள்வாய், அறிவானுமதிற்பொருளுங் கூடியகூட்டரவிமலமு மறிவானந்தம், பிறியாதவான்மதத்துவத் தெழுந்ததா மதனைப்பணல்செய்வாம் - எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்.) களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேற்றோர் களங்கமற்ற கண்ணாடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகிய பேதமற்றுவிகற்பமின்றி நிருவிகற்பமானாற்போல,அளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாய் பிரமத்தைக்யமான, உளத்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலைவெங்கே பெலற்றுசங்கையொழித்திடாயே- எ-ம். (திருப்புகழ்.) இருவினையுமல்முமறவிறவியொடுபிறவியற வேகபோகமாய் நீயுநானுமா யிறுக்கும்வகைபரமசுக மதனையருவிடைமருதி லேகநாயகாலோகநாயகா யிமையவர்பெருமாளே-எ-ம். (சிவவாக்கியர்.) கருக்கலந்த காலமே கண்டிருந்தகாரணா, வுருக்கலந்தபோதலோ வுன்னைநானறிந்தனன், இருக்கலந்தசாதியைத்தெளிந்துநானறிந்தபின் இருக்கிலேனிறக்கிலேனிரண்டு மற்றிருந்ததே. (அன்றியும்.) மவுனமான வைந்தெழுத்தை வாசியேறிமெல்லவே, வானெலாநிறைந்தசோதிமண்டலம் புகுந்தபின், அவனுநானு மெய்கலந்தேயனுப்விக்குமளவிலே, அவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லையானதே-எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்.) வடிவம்பொருளருள் முக்குணம் வாக்குமனமுமடி, முடிவுமில்லாத முடிவினைச்சூட்டி முருகனென்றே, படிகந்தனிற் கண்டகாக்ஷிப் பிரபஞ்சபார்வையற்றால், விடியும்பொழுதி லிரண்டுமொன்றே தெய்வம்வேறில்லையே - எ-ம். (ஔவைக்குறள்.) ஆர்க்குந்தெரியா வுருவந்தனைநோக்கிற், பார்க்கும்பரமாமவன்- எ-ம். (கந்தரலங்காரம்.) அராப்புனை வேணியன்சேயருள்வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற், குராப்புனைதண்டையந்தாடொழல் வேண்டுங்கொடியவைவர், பராக்கறல் வேண்டுமனமும்பதைப்பறல் வேண்டுமென்று, விராப்பகலற்ற விடத்தேயிருக்கையெளிதல்லவே -எ-ம். (சௌந்தரியந்தாதி. தெளிவாயமுதப்பெருக்கேசறிந்து தேங்குங்கடலிற்றினமூழ்கி, யொளிவாய்த் திருக்குங்கனகசபைக் குள்ளேபுகுந்து வுமையேயுன், களிவாய்த்திருக்குகணவனுடன் கனகத்தவிசின் வீற்றிருந்து; வளிவாய்த்தருளுங்காட்சிமங்கைக்கரசே கண்டாற்கருள்வாயே-எ-ம். (மவுனதரிசனம்.) செப்பரியவம்பரத்தைக் காத்தாயானாற் றேகமங்கே நிராமயமாய்க்கலந்துபோகும், ஒப்பரியவிசனிட மூலமானவுண்மையறிந்தறிந்தறிவில்மௌனமூட்டத், தப்பாதுசீவன் முத்தியடையும் பாருசாரமெங்கேகற்பூரதீபமாகும்; அப்பாலேகளறியென்ன தேவிதேவியானந்தவானந்தமென்ன சிவசூடாமணே-எ-ம். (தேவாரம்) மைப்படிந்

தகண்ணுளுந்தானுங்கச்சி மயானத்தான்வார்சடையான்மாசொன்றில்லான்,ஒப்புடையனல்லனொருவனல்லனோரூரனல்லனுவமையிலன் அப்படியனவ்வுருவனவ்வணத்தனவனருள்கண்ணாகக்காண்பதல்லால்,இப்படியனிவ்வுருவனிவ்வணத்தனிவனிறைவனென்றெழுதிக்காட்டொணாதே-எ-ம்.வரும்மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.()

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிக ளிறந்த ஞான யோகத்தில் உன்முகப் பட்டமனமானது நாதவசமுற்றிருக்கின் அந்நாதத்தின் சொரூபமாகிய பஞ்சாக்ஷரந் தோன்றுவதின்றென்பதையும் அதன் ஒடுக்க மெங்ஙன மென்பதையுங்-கூறல்.

(வேறு.)

பேசரிய வனுபோக மாகுங்காலைப் பிறங்குசத்தத் தக்கரந்தோன்
றிடுமேயாயின், நீசமாம்பொறிபுலன் களவையுந்தோன்று நிலவு
பொழுதகமுக மதாகவுய்த்தே, பாசமிறேசிகன்முன்னம் பகர்ந்த
வாறேபது மவாதனமும் பார்வையுநீங்காமல், ஆசிலந்நிலையிலுற
உஞ்செழுத்து மிலையெனக்கேட்டவைபோமாறியும்புகென்றாள் *

(இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிய சுவானுபோக முண்டாகுங்காலத்தில் விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞ்சாக்ஷரம் உதயமானால் இழிவாகிய அந்தஇந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும்உதயமாம் (ஆதலின்) சத்தம்விளங்குங் காலத்தில் அந்தர்முகமாக அறிவைச்செலுத்திப் பற்றற்ற ஞானாசிரியர் முன்னனுக்கிரகித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞானதிருஷ்டியுங் கெடாமல்குற்றமற்றஅந்தநிலையிலிருந்தால்(சத்தாதிகளுக்குரிய) பஞ்சாக்ஷரந் தோன்றுவதில்லையென்றுபரமசிவனார்சொல்லக்கேட்டு அவைகள் ஒடுங்குகின்ற வகையைச் சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவர்-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித்தறிதற்கரிய ஞானத்தில் யோகமாகியநிலையிற் பொருந்துங்காலையிற்சுபாவமுதயமாவதற்குமுன் புண்டான காரணபானுதிகளிறந்ததாகிய மெய்ப்போத வொழிவில் உதிக்கும்பனாயின் முழக்கமென்பார், பேசரியவனு போகமாகுங்காலைப் பிறங்குசத்தமென்றும் உன்முகப்பட்டிருந்த அம்மனம் அந்நாதத்தை எதிரிட்டறிபவரின் மெய்ப் போதமாகிய பரிசமும், அருட்டரிசனமாகியவொளியும், பேரின்பமாகிய சுவையும், சுகமாகிய வாசனையும், தோன்றும். அவைதோன்றவே அவைகட்குரியசூக்ஷுமவடிவமாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் அதன்காரியமான ஸ்தூலவடிவமாகிய பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களுந் தோன்றுமென்பார். அக்கரந்தோன்றிடு மேயாயினீசமாம்பொறிபுலன்களவையுந் தோன்றுமென்றுங்கூறினார்.

[இ-ப்.] அத்வைத அபரோக்ஷானுபவசுகத்தில் உன்முகப்பட்டமனம் நாதவுணர்வில்வாராது அசைவற அந்நிலையிற்பொருந்துமாயின் யாவு மொடுங்குமென்பதாம். (௫௰)

(அ-கை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்குமுறைமை யிதுவெனல்.

(வேறு.)

நகரமொடுமகரமது சடந்தருங்காரணமா நாடுமவை நீங்கியிடு. வகையைநவிலுதுங்கேள், வகரமதினகரமுதல்யகாரத்திற்றானேமகரமுநீங்கிடுமரியசிகரமனுதன்றால், யகரலயப்வகரமுந்தான் சிகரத்திலொடுக்கமாகுமிறைநீங்கவுயிர்முத்தியெய்துமென்றே, தகரநறுங்கரியகுழனகமாதுக்கிறைவன் றனதுதிருவுளமகிழ்ந்து சாற்றினனல்குணர்ந்தே .... *

(இ-ள்.) * பிருதுவிதத்துவமாய்க் - கந்தவிஷயமாய்-வெண்ணிறமாய்ப்-பூமிமயமாய்-நிவர்த்திகலையாய்ச்-சத்தியோஜாதமாய்க்-கர்மசாதாக்கியமாய்-நான்முகரூபமாய்ச் சிருஷ்டியைத்தருகின்ற-மறைப்பையுடைய-திராயக்ஷரமாகிய-நகாரத்துடனே, * அப்புதத்துவமாய் - ரசவிஷயமாய்க்-கருநிறமாய்ச்-சலமயமாய்ப்-பிரதிஷ்டாகலையாய்-வாமதேவமாய்க்-கர்த்துருசாதாக்கியமாய்-விஷ்ணுரூபமாய்த்- திதியைத்தருகின்ற-மயக்கத்தையுடைய-மலாக்ஷரமாகிய,மகாரமானது ஆன்மாக்களுக்குத் தேகத்தைக்கொடுப்பதற் கேதுவாய்த்தோன்றும் தியானிப்பதற்குரிய இவ் விரண்டக்ஷரங்களும் ஒடுங்குகிறதற்கு வகையைச்சொல்லுகிறேங் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவமாய்ப்-பரிசவிஷயமாய்ப்-புகைநிறமாய்க்-காற்றுமயமாய்ச்-சாந்திகலையாய்த்-தற்புருஷமாய்-அமூர்த்திசாதாக்கியமாய்- மஹேசுவரரூபமாய்த் - திரோபவத்தைத்தருகின்ற சத்திவடிவத்தையுடைய-பராயக்ஷரமாகிய-வகாரத்திலே முதலிற்சொல்லிய நகாரமும், ஆகாயதத்துவமாய்ச் - சத்தவிஷயமாய்-நீலநிறமாய்ச்-சுத்தவெளியாய்ச்-சாந்தியாதீதகலையாய்- ஈசானமாய்ச்-சிவசாதாக்கியமாய்ச்-சதாசிவரூபமாய் அநுக்கிரகத்தைத்தருகின்ற-சிவவடிவத்தையுடைய சிவாக்ஷரமாகிய, யகாரத்திலே மகாரமும்ஒடுங்கும், அருமையாகிய தேயுதத்துவமாய்-ரூபவிஷயமாய்ச்-சிவந்தநிறமாய்-அக்கினிமயமாய்-வித்தியாகலையாய்-அகோரமாய்-மூர்த்திசாதாக்கியமாய்-உருத்திரசொரூபமாய்-சம்மாரத்தைத்தருகின்ற-ஞானசூரியப் பிரகாசத்தையுடைய-பதியக்ஷரமாகிய, சிகாரமந்திரத்தினாலே யகாரம் லயத்தைஅடையும்-(மேற்சொல்லிய

* பிருதுவி - பொன்னிறமும். அப்பு - வெண்ணிறமும். வாயு - பசுநிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

பதியக்ஷரமாகிய) சிகாரத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும், அந்தப் பதியக்ஷரந்தானே யொடுங்கச் சீவன்முத்திவருமென்று மயிர்ச்சாந்தையணிந்த வாசனைபொருந்திய கறுத்த கூந்தலையுடைய உமைக்குப் பரமசிவனார் தமது திருவுள்ளங்களிகூர்ந்து செவ்வையாக அறிந் தநுக்கிரகஞ்செய்தார்-எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] பிறவிநோய்க் கிடமாகிய - நகார மகாரங்களில் வகாரத்தில் நகாரமும்,யகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும், அந்த வகார யகாரமும் பதியக்ஷரத்தில் ஒடுங்கும். அந்த பிரம்மாக்ஷரமுந்தானே ஒடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென் றுணர்த்தியதாம்.

எனவே ஞானேந்திரியங்களுள் நான்கும் சக்ஷு இந்திரியத்தில் ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்ஷரத்துள் நான்கும் பதியக்ஷரத்துள் ஒடுங்குமென்பதே சித்தாந்தக்கிரமமெனக்கொள்க. (௯க)

(அ-கை.) அந்நிஷ்டையில் மனந்திரியுமாயி னது வொடுங்குமுபாய மிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைசெயும்போ தலைதருமனமடங்காமற்,
போதுமேயெனினுங் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினுமங்கெ
ழுந்து, நீதியிணையீரடியுலாவந்தே நிலவுமாதனத்தினிற்பொருந்தி,
யோதுசாதனையி லுறுதியோடிருப்ப தியோகியர்க்கியல்பதா ம
ன்றே .... *

(இ-ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச் செய்புந்தருணத்தில் அலைகின்றமனம் அடங்காமற்போகுமாறும் முழுதும் மயக்கத்தைச்செய்யுமாறும் அவ்வாதனத்தில்நின்றுமெழுந்து முறைப்படி பத்தடிநடந்துவந்து பிரகாசிக்கின்ற அவ்வங்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற சிவயோகநிஷ்டையில் நிலைகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபரருக்குச் சுபாவமாம்-எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(ப-ம்.) மயிர்ப்பாலத்திலேறிச் சென்றிருக்கு ஞ்சூக்ஷுமானது ஞானாகாசமாகிய பரையின்முழக்கத்தினால் அங்ஙனந் தனது பிரக்ஞை தப்புமாயின் ஒடுங்கின வியானவாயுவுடனேசேர்ந்து அலைதலையுற்றுத் தன் காரியமாகிய விஷயங்களைப்பற்றி பிராந்தியடைந்து திரியுமென்பார். அலைதரு மனமடங்காமற் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] நிஷ்டையில் மனமசையுமாயின் வெளிவந்துலாவிப் பின்னர் அந்நிஷ்டையில் உறுதிபெற்றிருப்பதுவே ஞானயோகிகளுக்குரிய குணமென்பதாம். (௯உ)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்த பிரம்மைக்கிய ங்கூறல்.

இத்நிலையாகியபரமகேவலத்தினாலுமெழினிதித்தியாசனத்திலி ராமலிருந்திடுவோன், அந்நிலையேயுடலினொடுசீவன்முத்தியடைகு வனெவ்விதமென்னிலறைகுதுநீகேளாய், துன்னியதோயத்தினொ டுதோயமுறல்போலுஞ்சுவைதருநீரத்தினொடு நீரமும்போற்கலந் தே, எந்நிலையுந்தோன்றாமலிருந்திடவிவ்வுலகிலிறப்பினொடுபிறப் புமறுத்திணையிலின்பத்துறுவான் .... *

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலானதுரியத்தி ல்ஞானசுந்தரம்பொருந்திய(கைவல்யப்பட்ட)ஞானநிஷ்டையி னால் சதா இராமலிருக்கின்றவன் அந்நிலையிலேயே தேகத்துடனே சீவன்முத்தியடைவான். அஃது எங்ஙனமென்னிற் சொல்லுகின் றோம் நீ கேட்கக்கடவாய் நெருங்கிய (அநேகநதி) சலம் (கங்கா) சலத்திலே கலந்து ஒன்றுபட்டு விளங்குவதுபோலவும் மதுரமாகி ய பாலுடனே பால் கலப்பதுபோலவும்(பிரமத்துடனேகலந்து) எந்தநிலையுந் தோன்றாமலிருக்க இந்தவுலகத்தின்கண் * பிறப்பிற ப்பாகிய இரண்டையும்நீக்கி ஒப்பில்லாத பேரின்பத்தை அடை வான்-எ-று. இராமலிருந்திடுவோ னென்றதனால் கைவல்யப்பட்ட வென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோ கஞ்சொல்லக் கூடாததுபோல அருளும்பரையுமாகிய ஞானாகாச த்தைக்கடந்து சிவத்திற்கலந்தநிலையி லெந்நாளுமென்றும், சச்சி தானந்தமென்னுந் திரிபுடியில்நின்றும் நீங்கிச் சுத்த சைதன்யமா னநிலையி லெக்காலமு மென்றுங்கூறுவார். இந்நிலையாகிய பரமகே வலத்தினாலுமென்றும். சொர்னப்பிரகாசமாகிய மனதைச் செலு த்திவைத்திருப்பதற்குரிய ஞானநிஷ்டையிற் பொருந்துவென் பார். நிதித்தியாசனத்திலென்றும், அச்சமாதியோகத்தின்கண் மு ப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து நின்றவிடத்துப் பாசமிது அருளிதுவென்று பகுத்தறிந்த அறிவுதானென்று தன்னை யருளா லறிந்து பின்னர்த்தன்னையும் அவ்வருளையும்பிரித்துப்பார்த்த அரு ள் தானாயிருந்து பின்னர்த் தன்னைச் சிறிதுந்தோற்றுவிக்காத அந் தப் பரிபூரணமாகிய பரையேயாகி யிருக்கின்றவனென்றும், அந் தநிலையிலெழுஞ் சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்று சும் மாவிருந்தறிகின்றவனென்றுங்கூறுவார். இராமலிருந்திடுவோனெ ன்றும், அப்பரைநீக்கத்தில் தற்போதமிறந்து சதசத்தான ஆனந் தமயமாகி அவ்வானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அ தீதப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக்கலக்கின்றவனென்றும்,சாக்ஷிமா த்திரமாய் நின்றவன் சரீரத்தோ டிருக்கும்பொழுதே பந்தநீங்கி

* பிறப்பிறப்பென்பது - நினைப்பு மறப்பெனக்கொள்க.

ன கூடஸ்தபிரம்மைக்கியமான முத்தியைப் பெறுவானென்றுங் கூறுவார். அந்நிலையே யுடலினொடு சீவன்முத்தியடைவனென்றும், அவ்வருள்பவனாயென்னுமிரண்டில் அருள் ஆன்மாவிற்குத்தோற்றலானும் பனாஆன்மாவிற்குத்தோற்றாமல் தோற்றலானும் அப்பனாநீக்கத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமளவும் ஆன்மாவா லனுபவங் கூறலானும் அவ்வானந்தமும் அதனுள் அதீதப்படுவதாகிய பேதமறக்கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைக் கூறுகின்றதென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய * தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வர்த்தத்தையுணர்த்துங்கால் அது நீயா இருக்கின்றாயென்பதாம் அவ்வாக்கியத்தை அந்தவயப்படுத்துமிடத்துத்-துவந்ததசியென்பர் அதற் கர்த்தம்-நீ அதுவா இருக்கின்றாயென்பதாம். துவம்பதசுத்தார்த்தம் பரமாத்மாவாகிய அருள்பனாயென்னுஞ் சித்தேறிசாங்கம்-தத்பதசுத்தார்த்தம் பரமசிவமென்னுஞ் சித்களானந்தமே நிசலிங்கம் இந்த அங்க லிங்க சம்யோகமான ஆத்மார்ப்பணமாகத் தக்கவனே அசிபதசுத்தார்த்தமாகிய சித்களானந்தாதீத சுயம்பிரகாச நிராவஸ்தை நிஷ்பத்தியென்னும் நிர்ப்பாவ நிசலிங்கைக்கிய சிவாத்வைத பேரின்பக்கடலுள் மூழ்கப்பெறுவானென்பார். எந்நிலையுந்தோன்றாம லிருந்திட விணையி லின்பத்துறுவானென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] கருவிகள் முப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின்மேல்நின்ற ஆன்மாவினது இச்சையைச்செலுத்தி ஞானக்கிரியைகளையடக்கித் தற்போதத்தைச் சீவியாமற் பரிபாகஞ்செய்கின்ற அருளையும் அதற்குமேல்நின்ற பனாயையுந் துவிதநாட்டமின்றிக் கழன்று நின்றவிடத் துதயமான ஆனந்தபோத மிறந்ததாகிய சலத்துடன் சலமும் பாலுடன் பாலும் கலந்தது போல்வதாகிய இரண்டற்ற சிவைக்கியமான சுத்த அத்வைத வேதாகம முடிவிற்கும் முடிவாய்விளங்கியதே அதீத மவுனநிலையென்று உமைக்குப் பரமசிவனார் குருதுரியமாக உபதேசித்தருளினாரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலை யீதென்பதற்குப்பிரமாணம். (பத்திரகிரியார்.) அப்பிலுறையுப்பு மரனடியிற் சேர்ந்தோருஞ், செப்பிலொன்றாய்த் தோன்றுமெனச் செப்புவது மெக்காலம். (அன்றியும்.) நானோ நீயாரோ நற்றுபாமான, தானோரோ வென்றுணர்ந்துதவமுடிப்பதெக்காலம். (அத் துவிதக்கலிவெண்பா) ஆறுகடற்சென்றொடுங்கு மாபோற் சிவத்திலொடுங்கென்றான் றொன்றுமறவொன்றா யுருகென்றான்-எ - ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) அப்பமுப்பும்

* தத்வமசியானது - போதிக்கிற முறைமையில் அது நீயாகின்றாயென்றும் அது நீ யானாயென்றும் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

போன்ற வயிக்யபரானந்தர்தமக் கொப்புவமை சொல்லவும்வாயு ண்டோ பராபரமே. (அன்றியும்.) கூடுதலுடன்பிரிதலற்று நிர்த் தொந்தமாய்க் குவிதலுடன் விரிதலற்றுக் குணமுற்றுவரவிடுெ டுபோக்கற்று நிலையான குறியற்று மலமுமற்று, நாடுதலுமற்று மேல் கீழ்நடுப்பக்கமென நண்ணுதலுமற்றுவிந்துநாத மற்றைவ கைப்பூதபேதமுமற்று ஞாதுருவின் ஞானமற்று, வாடுதலுமற்று மேலொன்றற்றிரண்டற்று வாக்கற்றுமனமுமற்றுமன்னுபரிபூரண ச்சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்ட வசமாய்த்,தேடுதலுமற்றவி டநிலையென்றமௌனியே சித்தாந்தமுத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவ ருதக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.(அன்றியும்.)தானனத ன்மயமே யல்லாலொன்றைத் தலையெடுக்க வொட்டாதுதலைப்பட் டாங்கே, போனதுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்போயொளிப்பதல்லா து புலம்வேறின்று, ஞானகாரத்தினொடுஞேயமற்றஞாதுருவு நமூ வாமனமூவினிற்கும், ஆனலுமிதன்பெருமை யெவர்க்கார் சொல் வாரதுவானலதுவாவரது வேசொல்லும். (அன்றியும்.) அதுவென் று லெதுவென வொன்றடுக்குங் கங்கையாதலினலதுவெனவு ம றவேவிட்டு, மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனுதிமன்னவர்கள் சு கர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும், பதியிற்தநிலையெனவு மென்னை யாண்ட படிக்குநிருவி கற்பத்தாற் பாமானந்த, கதிகண்டு கொள் ளவு நின்னருள்கூரிந்தக் கதியன்றியுறங்கேன் மேற்கருமம்பாரே ன்.எ-ம்.(திருவாசகம்.) நானென்னுள்ளமார் ஞானங்களாரென்னை யாரறிவார்.(அன்றியும்.) பந்தவிகாரகுணங்கள் பறிந்துமறிந்திடுமா காதே, பாவனையாயகருத்தினில்வந்த பராவமுதாகாதே, யந்தமி லாத வகண்டமுநம்முளகப்படுமாகாதே, யாதிமுதற்பர மாயப ரஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே. (அன்றியும்.) வான்கெட்டுமாருத மாய் ந்தழனீர்மண்கெடினுந், தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறியாத் தன் மையனுக்கு, ஊன்கெட்டுயிர் கெட்டுணர்வுகெட் டென்னுள்ளமும் போய், நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த் தான்போ யருள்கழன்று, சுத்தபரையாய்த்தன்சுதந்தரம்போய்ச்-சத்தி,யொ ழிவிலேபோதப்போ யொன்முகாவொன்றி, னழிவிலேவின்பவதீ தம்.எ-ம். (பிரபுலிங்கலீலை.) ஞேயஞான ஞாதுருவெனுமிவை ப லநிற்குமாயின் வேறறுமுத்தி யன்றதுசகமாமென், றேயுமாறிது வதுவெனுஞ் சுட்டிலாவியல்பை, மாயைமாறியதேவிபா லருளி னன்வள்ளல். எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்,) முடிவுகனவுஞ் ஞானமில் லா நீடியிலதுவா மும்மையாகு, மடர்சருஞாதுரு ஞான ஞேய மெழுந்தொடுங்குமிட மதுவேயாகுந், திடவிசய் பன்முயிருந்து

ம் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம்புத்தி,படர்மனம்போய்த்தா
ளாவுள்ளறிவு பெறிலொப்பா மெப்பரமரூபம். எ-ம். (சிவநெறிப்
பிரகாசம்.) ஞானமுடன்ஞேய ஞாதுரு வென்னுமூன்று நாடாமை
தீருமது வாய்நல்லணியிட்டுமே, யூனமிலாவுஞ்மனிக்கு மெலா
ண முத்திபுற்றது நின்மலதுரியாதீத மெனவுரைப்ப, ராணவிதேக
த்தமாமுத்தியாகு மன்றிவேறுரைக்குமுத்தி யலவகளெல்லா, மீன
மாமுத்தியது தன்னையெல்லாமியம்பு வாமறிந்ததனை யிசையாவா
றே.எ-ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.) ஆதவன்றன் சந்நிதியிலம்பு
லியினூர்சோதி, பேதமறநிற்கின்றபெற்றிபோல் நாதாந்தத், தண்
ணல்திருவடியி லான்மாவனைந்திட்டக், கண்ணிலமுத்தியிடுங்காண்.
(அன்றியும்.) சென்றிவன்றுனென்றிற் சிவபூரணஞ் சிதையும், அன்
றிவன்றுனென்று மெனிலன்னியமா மின்றிரண்டும் அற்றநிலையே
தெள்ளி லாதித்தனந்தன்விழிக், குற்றமறநின்றது போற்கொள்.
எ-ம். (திருவிளையாடல்.) பார்த்தபார்வைபாலிரும் புண்டநீரொன
பெருகுந்,தீர்த்தந்தன்னையுங் குருமொழிசெய்த துந்தம்மைப்,
போர்த்தபாசமுந் தம்மையுமறந்து மெய்ப்போத, மூர்த்தியா
யொன்றுமறிந்திலர் வாதவூர்முனிவர்.எ-ம். (நிகழ்காலத்திரங்கல்.)
சிவமொழிந்தற்றமைபாரீர் சேர்ந்து கலந்தமையாரீர் நவமொ
ழிந்தற்றமைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர்-எ-ம். (அவிரோதவுந்தி
யார்.) அந்தப்பரத்தோடிரண்டற்றயிக்கமாமந்தநன் னிட்டையே
யுந்தீபற, அத்துவிதவீடென்றுந்தீபற- எ-ம். (கடவுளந்தாதி.) மூ
ச்சில்லையே துமொழிவதுமில்லை முனையோயாழியப், பேச்சில்லையம்
பலம் பேருருமில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லைபள்ள நிலையுமங்காச்
சுது நிற்றிலை, யாச்சில்லையென்று சற்றங்கேயிருக்கின்றதானந்
தமே - எ-ம். (கந்தரலங்காரம்) போக்கும்வரவு மிரவும்பகலும்
புறப்புமுள்ளும், வாக்கும்வடிவு முடிவுமில்லாவொன்றுவந்துவ
ந்து, தாக்குமனோலயந் தானேதருமெனைத் தன்வசத்தே, யாக்
குமறுமுகவா சொல்லொணுதிந்தவானந்தமே. எ-ம்.(சொரூபசா
ரம்) நானேனுவதுவோவதுநானே நானதுவோ, ஞானேதயமோ
நாதாந்தமோ-மோனமோ, சுத்தமோசூனியமோதோற்றுஞ்சுபா
வதிலே, யித்தனையுமல்லவாமே-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) பா
மூமிதுபொருளு மிறவுமிபுமிது தெளிவுமிது பதினுலோகமி
துவே; பாசவினையாலெனது மோசமே மோசமிது பாழுறவு
பாழானதே, ஊழுமிரு காலோசை யிரவுபகலற்றியேயுட்சரா
சரமுமதிலே, யொளிவெளியி லொளியாகி யுபநிடதநடனமா
யூழிவிதியாழியெனவே, சிரமகுட முடியிலே கனகமணியிசையி
லே சிவஞானதீபமதுபார், திருமருவுசிவசோதி மதிபெருகுகதி

ஷீடு தெரிசனைகளாகிமுடியும், சாமுமது பதிசேவை சகலகலை ய
ஞாாகசாயுச்சிய பாதமருள்வாய்,தற்பரானந்தசபைநிஷ்கவானந்
தசிவசச்சிதானந்தகுருவே-எ-ம்.(பாலையானந்தசுவாமிகள்.)ஞான
மாமோட்சமிது தாண்டி மற்றநியாயமெல்லா மாயமானதடி தா
வசங்கற்ப விகற்பசமயமுந் தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே.
(அன்றியும்) அண்டமும் பிண்டமும் பாழாச்சுவ தற்கப்பாலும்
பெரும்பாழாச்சு உண்டிலையென்றுபராபரப்பிர்மத்தைதயுகந்து கு
ம்மியடியுக்கடி-எ-ம்.(உபநிடதம்)தேகமேதானெனைல் சீவத்தெய்த
மதுபோய்த் தெளிவுவரி லாகாயத்தின் வழிவேதாணுப்,போகமா
நீதனுகாணம் வாயுவைப் போலியங்கப் பொருந்துமவனை யீச
னைப்பொலிவுதன்னி, லேகமாயண்டமெலாங் கடுகளவாய்த் தோ
ன்றுமவை யகண்டாகார மதுவேயீசத்தெய்த, மாகமாமகண்டா
காரமு நீங்கிக்கடுகாவண்ட முந்தோன்றுதவிட்த் தத்துவிதநிலையே
எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்) இந்தநிச்சயமுத் தருள்ணுபவ மிருப்ப
தெப்படியெல்று, சிந்தையற்ற பூமண்டலவிராஜனுஞ் சிசுவும்
போற்சுகமாவர், பந்தமுத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பல
ர்சொலினகையாவ, ரந்தாத்தையுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெனு
மவர்களைநகையாரோ. (அன்றியும்.) பிறந்ததுண்டாணலன்றே பி
றகுசாவது தானுண்டாம், பிறந்ததேயில்லை யென்னும் பிரமமா
வதுவுதானே,பிறந்ததுநானன்றுகிற்பிரமமென்றதந்தநானே,பிற
ந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமாநானே நானே-எ-ம். (தத்துவராய சு
வாமிகள்.) உள்ளாய்ப்புறம்பா யுருவாயருவாகி, வெள்ளவெளி தா
ணுய்வெறும்பாழாய் நள்ளிருளாய், அல்லாய்ப்பகலா யனைத்துமா
யப்பாலா, யெல்லாமாய்நின்றேனுமியான்-எ-ம். (திருவம்மானை)
சத்தியமானது சத்தேகாணம்மானை, தற்போதம் போனவிடந்த
ற்பரமா மம்மானை-எ-ம். (தெஞ்சொடுமகிழ்தல்) நீரொடு தன்
ணுலிவின்றுதீரானவாறே போனுரொடு பேரில்லாதோ டொன்றி
ணுய்நெஞ்சமே-எ-ம்.(திருப்புகள்) அஞ்சுவிதபூத முங்கரணநாலு
மந்திபகல்யாது- மறியாத, வந்தநடுவாதி யொன்றுமிலதான வத்
தவொருவீடு-பெறுமாறு, மஞ்சுதவுசார லஞ்சயிலவேடர் மங்கை
தனைநாடி-வனமீது,வந்தசரணாரவிந்தமதுபாடவண்டமிழ்விதை
மருள்வாயே- (அன்றியும்.) சுட்டதுபோலாலசவிட்டுலகாசாரத்து
க்கமிலாஞான-சுகமேவி, சொற்கரணதீத நற்குணமூடாடு சுத்தநி
ராதார-வெளிகாண, மொட்டலர்வாரீச சக்ரசடாதார முட்டவுமீ
தேறு-மதிமீதாய், முப்பதுமாறுறு முப்பதும்வேறுன முத்திரை
யாமோன-மடைவேனே. எ-ம் -வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற்
காண்க.

முத்திரையை - என்னுஞ்செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தேழு செய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும், அதைஅனுபவித்தோரையும் அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளையும், சாம்பவிநிஷ்டையின் விதிகளையும், அதன்கண் அடைகின்றநாதாநந்தமுதலிய காட்சிகளையும், அவைகட் கதீதமாகிய மௌனநிலையின் இலக்கணங்களையும், அப்பியாசி அர்த்தாருடன் பூரணருடன் ஆகிய இம்மூவர்கள்மேல் வைத்துக்கூறினர்.

ஆத்மஞான நிஷ்டையில் மயக்கமற ஏறமாட்டாதோர்அம் மயக்கநீங்கச் செபித்தற் குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய மலங்களைப்பரிபாகஞ்செய்வதற்கு மூலமாயும், விளங்கிய பஞ்சாட்சரத்தின் முறைமையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) பஞ்சாட்சரம் இருவகைப் படுமென்பதையும் அவைகளை உபதேசிப்போரிவரென்பதையுங் கூறல்.

(வேறு.)

அறைவேன்பஞ்சாக்கரவிதியையதுதான் றூல்சூக்குமமாம் ... *
உறவேதிரோபமாதியாயுயிரீறுதற்றூலமதாம் ....*
இறைமுன்னாகமலம்பின்னாவிசைத்தல்சூக்கமிவைகடமை ... ...*
முறையேசமயகுருஞானகுருவான்மொழியப்படுங்காணே ... *

(இ-ள்) பஞ்சாட்சரத்தை(உச்சரிக்கு)முறைமையைச்சொல்லுகின்றேன் (நீகேட்பாயாக) அந்தப்பஞ்சாட்சரமானது-ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமென்றும், சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரமென்றும், இருவகைப்படும் (அவற்றுள்.) திரோபாக்ஷரமுதலிலும் ஜீவாக்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது) ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம். பதியக்ஷரமுதலிலும் மலாக்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது) சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரமாம்.இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்ஷரங்களைக்கிரமமாகச்சமயாசாரியராலும்,ஞானசிரியராலும், சொல்லப்படும். எ-று. பின்னாகவென்பது,பின்னாவெனவிகாரமாயிற்று. தான்-சாரியை-காண்-முன்னிலையசை-ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

எனவேமொழிக்குமுதலில் நகரமும்,அதற்குமுன்-மகரமும்,வரத் தொடுப்பது-ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம். இதுசமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும். மொழிக்கிறுதியில்-மகரமும்,அதற்கயலில்-நகரமும்வரத் தொடுப்பது- சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரமாம். இது ஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படுமெனக்கொள்க.

அவைவருமாறு, பக்தபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்து நின்றதனால்-நவ்வென்னுந் திரோபதைஇல்லையென்னும்பொருளைச்செய்வதாகக்கண்டு தானுந், தான்சேட்டிக்கிற ஆணவமும் ஆணவமிழப்

பித்தசிவமும், அருளும், இந்தவேறுபாடுகளெல்லாம் அமையங்கின ஆன்மாவும்மறச், சர்வசூன்யம் பண்ணுதலால் நவ்வாகிய திரோதையில்லை- மவ்வாகியமலமில்லை-சியாகியசிவமில்லை-வவ்வாகிய அருளில்லை-யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை- இத்தூலபஞ்சாட்சரம் நின்ற முறைமை- இவ்வாறுதரிசித்து இதில் ஆன்ம உபாதியாகிய மலத்தையும், சிவவுபாதியாகிய திரோதையையும், அறிந்துமுன்கீழான சிவமும்,அருளும்,மேலாகத் திரோதையும்-ஆணவமுங் கீழாகஜீவாட்சரம் அருளினிடமாக நடுவேநிற்பது சூட்சமபஞ்சாட்சரம்- உண்மையால் சிவானந்தம்மேலீடாவது,சிகாரம் இச்சிவானந்த வருளாவது- வகாரம், இச்சிவானந்தமாகிய சுகத்தைத்தான் அறநின்றனுபவிப்பது-யகாரம்-கீழான ஆணவத்தையும்,மேலானசிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவைமறைத்துநிற்பது-நகாரம்- ஆனந்தம் வளர்கைக்குத்தான் கெட்டுச் செல்லுவது-மகாரம் எனவறிக.

[இ-ம்] ஸ்தூலசூட்சம பஞ்சாட்சரங்களின் முறைமையையும் அவைகட்குரிய போதகரையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூலபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருநாவுக்கரையர்.) இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது, சொல்லகவிளக்கதுசோதியுள்ளது, பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது, நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே. எ-ம். (திருவாசகம்.) நமச்சிவாயவாழ்க. எ-ம். (சிவவாக்கியர்.) ஓநமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெலாம், ஓநமசிவாயமேவுணர்ந்து மெய்யுணர்ந்ததும். எ-ம்(பஞ்சாட்சரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.) அஞ்செழுத்தினி லொருவிடைபதியெனவரும், வஞ்சமுற்றுள் வொருபுடை பாசமாய்வதியும்,துஞ்சலின் றியவிடையினிற் பசுவெனத்துலங்கும், அஞ்செழுத்தினின்மும் முதலறிந்தவர் பிறவார்-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

சூட்சமபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (வாதவூரர்புராணம்.) எவர்க்குமெய்ஞ்ஞானமா மஞ்செழுத்தையுமுணர்த்தவேண்டி,யவத்தொழிலகற்றியாளுஞ் சிவத்தைமுன்னுகமாறித், தவப்பெரு வடிவங்கொண்டார் தண்டமிழ்பாடுமென்பர், செவிப்புலன்வழியேசிந்தை யுறத்திருவாய்மலர்ந்தார். எ-ம்.(உண்மை விளக்கஞ்சிந்தனை.) சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து, மவனெழுத்தஞ்சினடைவாம்-இவனின்று, நம்முதலாயோதி லருளுடாதுநாடு மருட், சிம்முதலா யோதுநீசென்று. (அன்றியும்.) அண்ணன்முதலா யநகாரெழுத்தஞ்சும், எண்ணிலிராப் பகலின்பத்தே - நண்ணி, அருளானது சிவத்தை யாக்குமஞ்ஞவை,யிருளானவைநீரவின்று-எ-ம்.(திருவருட்பயன்.)சிவமுதலே யாமாறுஞ்சேரு மேற்றிரு

ம்பவநீயோதும்படி-எ-ம்.(திருவிளையாடல்.) சூக்கமாமஞ்செழுத்
தினிற்சுற்றியபாசவீக்க, நீக்கிமெய்யானந்த விளைநிலத்துய்த்துப்,
போக்குமிட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரணவடிவ, மாக்கினனொருதிவக
ம்போல்வருமண்ணல்-எ-ம். (திருவாசகம்.) தானேயோதவஞ்செ
ய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன், தேனாயின்னமுதமுமாய்த்
தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்,தானேவந்தெனதுள்ளம் புகுந்தடியே
ற்கருள்செய்தான், ஊனாருமுயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றே வெ
றுத்திடவே-எ-ம். (பஞ்சாட்சரப்பதி பசுபாசவிளக்கம்.) பானுவா
மிறையெழுத்து வதம்னுளி பரையெழுத்து, ஊனமில்கண்ணே
யாகுமுயிரொனுந் தனியெழுத்துத், தீனமில்விளக்கேயாகுஞ் செ
ப்பியதிரையெழுத்து, நாலெனுமிருளேயாகு நவ்வுரு மவ்வெ
ழுத்தே- எ-ம். வருங்-மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. (௯௬)

(அ-கை.) சூட்சமகாரண பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானிப்பவர்
களிவரெனல்.

(வேறு.)

பதின்மரிலொருவர் நூற்றினிலொருவர் பகருமாயிரத்தினிலொரு
வர், அதிகமாமிலக்கந் தன்னிலே யொருவரரியகோடிகளினிலொ
ருவர், கதிதருசூக்கவஞ் செழுத்தினையேகருதிடு பவர்களென்றறிதி,
விதிதரு பருவத்தவர்கள் காரணத்தை விளங்குறச் செபித்திடத்த
குமால்...※

(இ-ள்.) பத்துப்பேரில்ஒருவர் நூறுபேரில்ஒருவர் சொல்லு
கின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லட்சம்பேரில் ஒருவர்
அருமையாகிய கோடிபேரில் ஒருவர்மோட்சத்தைத் தருகின்றஇ
ந்தச் சூட்சமபஞ்சாரத்தைத் தியானிப்பார்களென்றறிவாய்-கிரம
மாகப் பரிபாகப் பட்டவர்கள் காரணபஞ்சாட்சரத்தை ஞானோ
தய மாகும்படி செபஞ்செய்யத்தகும்-எ-று.எ-ஏ-ஆசீ-அசைகள்.

எனவே, பெரும்பாலும் ஸ்தூலபஞ்சாட்ரத்தையே ஆசிரி
யர்உபதேசிக்க மாணாக்கர் செபிப்பார்களென்றும், சூட்சமபஞ்
சாட்சரத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும்,உபதேசித்தபோ
திலும்மாணாக்கர் சபித்தல்அருமையென்றும், இவ்விரண்டிலுஞ்சி
றந்தது காரணபஞ்சாட்சரமென்றும், அதுபரிபாகிகள் அல்லாத
மற்றையோர்கள்செபித்துபரிக்கக்கூடாதென்றங்கூறினாராயிற்று.

(ப-ம்) சற்கருமங்களாலுஞ் சாந்திமுதலிய சாதுசங்கத்தா
லும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் பிரசாதத்தா
லும் அடைந்துவாராநின்ற மலபரிபாகிகளென்பார். விதிதருபருவ
த்தவர்களெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய சூட்சமகாரணபஞ்சாட்சரங்களின் மகிமையைச் சொற்றதென்பதாம். (௫௫)

(அ-கை.) காரணபஞ்சாட்சரம் இன்னதென்பதையும் மகாகாரணத்தையுங் கூறல்.

(வேறு.)

அஞ்செழுத்தின்விதி யெவ்விதமென்னி லரியதூலமொடுசூக்கும
மேவும், பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமேனின்ற பெரியெழுத்தினைப்
பினுமுனுநிறுவி, எஞ்சலில்லுயிர்நடுவினி னிலவவிசைத்தல் கார
ணமாகுமென்றறிதி, விஞ்சுநல்லருளிறையதா மிதனைவிளங்கு பக்
குவர்க்கருள்வதுவிதியே .... *

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய) காரணபஞ்சாட்சரத்தின் முறை எப்படியென்றால் (சொல்லுவோங் கேளாய்உமையே) அருமையுற்ற ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தின் (முன்னும்) சூட்சமபஞ்சாட்சரத்தின் (பின்னும்) பொருந்தியிருக்கின்ற(அழியத்தக்கதாகிய) திரோபமலாட்சரங்களை நீக்கி மிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பெருமை பொருந்தியபதிஅட்சரஞ் சத்தி அட்சரமாகிய விரண்டையும் முன்னும்பின்னும்நிறுத்தி குறைவில்லாத ஜீவாட்சரத்தை மத்தியிற் பிரகாசிக்கஇசைத்தல் காரண பஞ்சாட்சரமாகும் என்றறிவாய்- இதற்கும் மேலிட்டுவிளங்கத் தக்கதாகிய மோட்சநன்மையைத் தருகின்றஅருளட்சரமும் இறை (அட்சரமுங் கூடியதே)மஹாகாரணமாம்இந்த மஹாகார்ணத்தை (இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்தினிபாதம்.) விளங்கிய பக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பதுகிரமமாம்-எ-று ஒடுவென்பது இசை நிறை-எ-அலச.

ஸ்தூல பஞ்சாட்சரத்தின் விதிவிலக்காலாகிய காரணபஞ்சாட்சரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரி பாகிகளுக்கேம்பாதிக்கவேண்டு,மென்பதையுங் கூறினரென்பதாம்.

காரணபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (பஞ்சாட்சரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.) நகரமாகிய சேதியை நெஞ்சென வெறுத்து, மகரமாகியமயலெலாம் வேரொடுமறுத்து, வகரமாகியவனத்தினி லிருந்தினைப்பாறிச், சிகரமாகிய நகரினை யடைந்தனன்சீவன் - எ-ம். (கண்ணுடையவள்ளல்.) அஞ்சக்கரமன்றி வேறொருமந்திரமாயினில்லை, அஞ்சிலிறையருளாவிதி ரோதை சில்லாணவமற், றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற் றிடிலாவியந்த, வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான் கச்சியேகம்பனே. (அன்றியும்.) ஒருதலைமாணிக்கமுன்னொனக் குபதேசஞ்செய்தான், இருதலைமாணிக்கம் பின்னரும்பேசியிரு ளறுத்தான், இரிதலைமற்றை யயன்றலைகு

ட்டியகங்கையின்மூ, வெரிதலைச்சூலத் தொடுநெடிப்பான் கச்சியே கம்பனே-எ-ம்.(திருமந்திரம்.) அஞ்சுநடுவே யழியாத்தலங்காட்டி நெஞ்சினடுவே நிறுத்திறுனென்னைநந்தி, பஞ்சாக்கரத்தைப் பகர்ந் துபதிகாட்டி, அஞ்சிலிரண்டை யறுத்தனனந்தியே- எ-ம். வரும்- மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

மஹாகாரணம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) வாசிவாவென்று வாசியைவைத்து, வாசியோடொன்ற வகையறிவா றில்லை, வாசியோடொன்ற.வகையறிவாளர்க்கு, வாசியோமீசன் ம கிழ்ந்திருந்தானே-எ-ம். (பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிப்பாசவிளக்கம்.) பா சமாகியவிரண்டையும்படிறெனத்தள்ளி, நேசமாகியவிரண்டையு நெஞ்சிடையழுத்திக், காசநீங்கியகண்ணெனமுத்தியைக்காண்பா ய், ஆசைநீங்கியநிலையிதுவிதற்கிலையையம்-எ-ம். (கண்ணுடையவ ள்ளல்.) மந்திரமாவது மஞ்செழுத்தேயந்த மந்திரத்தில், ஐந்து பொருளையுங் காட்டியிரண்டில் வழியடைத்து, மூன்றுமிரண்டின் வழியைத்திறந்துயர் முத்திதந்தான், கந்தன்கணபதிக் கப்பன்கலி க்கச்சியேகம்பனே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) ஆரணமார்க்கத் தாகமவாசி யற்புதமாய்நடந்தருளும், காரணமுணர்த்துங் கையு நின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே, பூரணவறிவிற் கண்டிலமதனாற் போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து, தாரணியுள்ளமட் டுமேவணங்கத் தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே-எ-ம். (திருவருட் பயன்.) வாசியருளியவை வாழ்விக்குமற்றதுவே, யாசினுருவமு மாமங்கு-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க. (௫௬)

(அ-௬௧.) மேற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்டெழு த்தை நீக்குவது என்னையென வினுதலும் அதற்கு உத்தரமுங் கூறல்.

(வேறு.)

இந்தவஞ்செழுத்தி லிரண்டெழுத்தொழிப்ப தென்னையென்று மையவள்வினவ, அந்தமிலின்ப துன்பவேதனையி லழுத்துவதிரண் டெழுத்தாமல், சிந்தனைக்கரிய சிவமிருபாலுஞ் சேர்ந்துயிர்நடுவ ணைந்திலங்கும், ஐந்தெழுத்தினையே காரணமெனலா மதுமுத்திக் குறுதுணையாமே.. *

(இ-ள்.) இந்த ஸ்தூலசூக்ஷம பஞ்சாக்ஷரங்களிலிருக்கின்ற ந கார மகாரங்க ளிரண்டையும் நீக்குவது என்னகாரணமென்று தே வியானவர்கேட்கப் (பரமசிவனுர் அநுக்கிரகிக்கின்றூர்) முடிவில் லாத சுகதுக்கத்தாலாகிய பவரோகத்தில்-முழுகச்செய்வது அவ்வி ரண்டெழுத்தாகும் (அவை நீங்க) மனத்தால் நினைப்பதற்கரிய ப

தி அக்ஷரஞ் சத்தி அக்ஷரமாகிய இரண்டும் முன்னும்பின்னுமாகச் சேர்ந்து ஜீவாக்ஷரம் நடுவிற்பொருந்திப் பிரகாசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையே காரணபஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படும். அதுவே மோக்ஷத்துக்கு மிகுந்ததுணையாகும்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஒருவன் தன தாத்மசொரூபத்தை அறிகின்ற பரிபாககாலம் வருமளவும் சுழல்காற்றிலலைகின்ற பஞ்சுபோல எக்காலமும் பவசாகரத்தில் மயக்கமுற்று முழுகிநிற்பதற்குரிய ஒழிவின்றிய அகங்கார மமகாரங்களைத்தருகின்ற உபயாக்ஷரமென்பார். அந்த மிலின்ப துன்பவேதனையிலழுத்துவ திரண்டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள் மூழ்கிக்கிடக்கின்றவனை முத்தியாகிய கரையிற்சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாக்ஷரமாகிய தெப்பமே மூலமாகுமென்பார். ஐந்தெழுத்தினையே காரணமெனலாமென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] பஞ்சாக்ஷரத்தினது சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ணங்களின்குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாக்ஷரமே தெப்பமென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்.) தனியனேன்பெரும்பிறவிப் பௌவத்தெவ்வத் தடந்திரையாலெற்றுண்டுபற்றொன்றின்றிக், கனியைநேர்துவர்வாயாரென்னுங்காலாற் கலக்குண்டுகாமவாள்சுறவின்வாய்ப்பட், டினியென்னேயுய்யுமாறென்றென்றெண்ணி யஞ்செழுத்தின்புணைபிடித்துக்கிடக்கின்றேனை, முனைவனேமுதலந்தமில்லாமல்லற் கரைகாட்டியாட்கொண்டாய்மூர்க்கனேற்கே. என்பதனாற்காண்க. (௫௭)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்கரந்தன்னை விளங்கவுரைத்தோமேவியப்பல்,
பதியின்மனுவாமதையுளத்திற் பதித்தோர்பரமபதமடைவார், கதி
சேர்செபமுநீங்காதோர் கருதும்பலனேயடைவரென, மதிசேர்ச
டையெம்பெண்ணுமை மகிழவுரைத்தான்வாய்மலர்ந்தே...... *

(இ-ள்.) (கேளாய்உமையே) கிரமமாக ஸ்தூலசூக்ஷுமகாரண பஞ்சாக்ஷரத்தை (மஹாகாரணத்துடன்) விளங்கும்படி (விவரமாகச்) சொன்னோம் இனிமேற்சொல்லவேண்டியது பதியக்ஷரமாகிய மஹாமந்திரமாகும் அப்பதியக்ஷரத்தை உள்ளத்திற்பொருந்தச்செய்தவர்கள் மேலானமோக்ஷத்தை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க அந்தமனுவைச் சதாதியானிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்று பார்வதியார்சந்தோஷிக்க இளம்பிறையணிந்த சடையினையுடைய எமதாண்டவராகிய பரமசிவனார் திருவாய்மலர்ந்து அநுக்கிரகித்தார்-எ-று, இன்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷ்காமியத்தையடைந்த மனமானது மேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார். கருதும்பலனென்றார்.

[இ-ம்.] மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவார்களென்பதாம்.

பதியக்ஷரம் இத்தன்மைத்தென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) நாயோட்டுமந்திர நான்மறைவேதம், நாயோட்டுமந்திர நாதனிருப்பிடம், நாயோட்டுமந்திர நாதாந்தசோதி, நாயோட்டுமந்திரநாமறியாமே. என்பதனாற்காண்க (௯அ)

(அ-கை.) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க பேரறிவுடையோனே சாட்சாத்சிவமெனல்.

சினத்தினிடத்துமுவகையினுஞ் சிநேகனிடத்துமனையிடத்தும், மனத்தான்மொழியாற்கரத்திடையு மருளுருமலியிடத்தினுந்தான், எனைத்துனமுவவிடாதகத்தி னிடையேயுய்ப்பானிறையெழுத்தை, மனத்துக்கரியயாமவனே யென்றான்பரமன்மலைமகட்கே *

(தி-ள்.) பதியக்ஷரத்தைக் கோபத்தினலாயினுஞ் சந்தோஷத்தினலாயினும் (பகைவனிடத்தாயினும்) சிநேகனிடத்தாயினும், இல்லாளிடத்தாயினும், கழுதையினிடத்தாயினும், பயங்கொள்ளச் செய்யும்நாயினிடத்தாயினும், மற்றும்எத்தன்மைப்பட்டவிடத்தாயினும்மனத்தினலுஞ், சொல்லினலுஞ் சோரவிடாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயெசெலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் நினைத்தற்கரியநாமென்றுசொன்னர் பரமசிவனர் உமாதேவிக்கு-எ-று.ஏ-ஏ-அசைகள். சிநேகனென்றமையால், பகைவனென வருவிக்கப்பட்டது.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (௯௯)

(அ-கை.) அம்மனுவை யுள்ளத்திலடங்காதவர்கள் செய்வன பயன்படாவெனல்.

(வேறு.)

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணும்பூசையவமாகும் ......*
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுஞ்சபமுமவமாகும்.....*
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுந்தவமுமவமாகும் ..... *
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்களவமாமே........ *

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்றபூசை வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்றசெபமும் வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்றதவமும் வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்ற ஆத்மவிசாரமாகிய தருமமும் வீணாகிப்போகும்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்படை. (சo)

(அ-கை.) அம்மனுவை மனதிலடக்கினோர்க்கே மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்கத்தகுமெனல்.

(வேறு.)

இந்நிலையாமிறையெழுத்தையுளத்தடக்குவோனேயிவ்வுடம்பினுடனிருந்துமிலங்குபரகதியை, அந்நிலையேயடைவனெனவுண்ணவிமலைமாதுக்கறைந்தனனாலம்மதும்போராண்டுளத்திலடக்குந், தந்நிலைமையுடையவர்க்குப் பரகுரவன் மகிழ்ந்தேசாற்றுகமாகாரணத்தைத்தமதுளத்திலடக்கா, நன்னிலையாம்பக்குவரல்லாதவர்க்குத்தானேதவின்றிடவொண்ணாதெனவேநவிலுவர்நல்லவரே .... *

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பதியக்ஷரத்தை மனத்தினிடத்தில் அடக்கத்தக்கவனே இத்தேகத்தோடிருந்தும் அந்நிலைப்படியே பிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷத்தை அடைவானென்று பரமசிவனார் உமாதேவிக்கு அநுக்கிரகித்தார் அந்தப் பதியக்ஷரத்தையும் ஒருவருஷம் மனத்தினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமது நிலையையுடைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தை உயர்ந்த ஞானாசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப் பதியக்ஷரத்தைத் தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகிகர்களல்லாதவர்களுக்கு அந்த மஹாகாரணத்தைச் சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள்-எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

[இ-ம்] ஆசிரியர் சற்சீடனுக்கு மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டுமாயின் ஒருவருஷம் அவனைச் சோதிக்கவேண்டுமென்பதாம். (௪௧)

(அ-கை.) காரண மகாகாரணங்களை நிராசையால்போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர் அனுசாரியரென்றும் அவைகளை உபதேசித்தற்குரிய முறைமையோர் இவர்களென்றுங் கூறல்.

(வேறு.)

ஞானதேசிகன்மா காரணப்பொருளை நவிலுதற்குரியனாமால், ஈனமாம்பொருளினிச்சையாலிதனை யியம்புவோன்றேசிகப்பதராம், மோனதேசிகனே முத்தியின்பொருளை மொழிகுவனருளிறைமுடிவில், ஆனதேசிகன்மா காரணந்தன்னை யருளுவனுகமவழியே .... *

(இ-ள்.) காரண மஹாகாரணப்பொருள்களைப் பரிபாகிகளையறிந்து நிராசையால் உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞானகுருவாவர் அப்படியாகிய நிரவியாபேட்சையிலேல் இவற்றை சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப் பிரதிஷ்டராவர் (இவற்றுள்) காரணபஞ்சாக்ஷ

ரத்தை மௌனாசிரியரோ உபதேசித்தற் குரியவராவர் மஹாகாரண த்தை அருளிறைவடிவங்கொண்ட சிவஞானதேசிகருஞ் சிவாகமங் களின் முடிவிற்சொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ்செய்வார்- எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] மாணாக்கரது பரிபாகத்தையறிந்து இருவிதப்பொ ருள்களைப் போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம். (சஉ)

(அ-கை) நிஷ்ட்டை அநிஷ்ட்டை இவையெனல்.

இப்படியாய வுபயநன்மனுவை யெழிற்குருவருளிடப்பெற்று ச், செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுசெபிக்கச் சிந்தையுமோயும தோய்ந்தால், அப்படிதானே யாதனங்கட்டி யசைவறவிருப்பதே நிட்டை, துப்புறுகரணமசையுமேயானுற் றுரிசுளவநிட்டையெ ன்றுணரே .... *

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டட்சரங்களாகிய நலமா னமஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசுந்தரம் பொருந்திய ஆசிரிய ர் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச் சொல்லுதற்கரிய செபத்தையுஞ் செ ய்யாமற்செய்யமனமும் ஒடுங்கும் அம்மனம் ஒடுங்கினால் அவ்வ ண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கிக்கொண்டு சலனமில்லாமலிரு ப்பதுவே ஞானநிஷ்ட்டையாகும் பரிசுத்தம் பொருந்திய அந்தக் கரணஞ் சலிக்குமாயின் குற்றமுள்ளதாகிய அநிஷ்ட்டையென்று அறிந்துகொள்வாய்-எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹா காரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்தஸ் தானத்திலிருந்து மனதைக்கண்டத்தில் அசைவறநிறுத்தி அப்பொ ருளை நினையாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார். செபியாது செபிக்க வென்றும், அங்ஙனம் நினையாமல் நினைக்கஅதிலெழுஞ்சுகத்தினால் அம்மனமும் உண்முகப் படுமென்பார். சிந்தையுமோயுமென்றும், தன்மாத்திரைகளின் சாத்விகஅம்ஸ சமஷ்ட்டியில்தோன்றியதென வும், எப்பொருளையும் அறிதற்குக் கருவியெனவுங்கூறுவார். துப் புறுகாரணமென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனத்தைநசித்து அறிவாய் விளங்குவதே பிரம்ம நிஷ்ட்டையென்பதாம்.

சிந்தையானதுவோயின் அப்படியே அசைவற் றிருக்கவேண் டு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (நாலடி) ஊக்கித்தாங்கொண்ட வி ரதங்களுள்ளுடையத், தாக்கருந்துன்பங் கடாந்தலைவந் தக்கால், நீ க்கிநிறுஉமுரவோரே நல்லொழுக்கங், காக்குந்திருவத்தவர் - எ-ம். (திருவள்ளுவர்.) எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்துபவெண்ணியார், திண்ணியராகப்பெறின். (அன்றியும்.) துன்பமுறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி, யின்பம்பயக்கும்வினை - எ - ம். (அருட்பிரகாசம்.)

கடைதருதீப்புகை கால்வருத்தங்கொடு கைநெகிழ்ந்து, விடினவித் தாக்கவொணுத்துய ரெய்தலின் வெய்பொறிவாய்ப், படர்தருசித் தமொருகாலடங்கிற்பின்னைப்படராத், தடைசெயல் வேண்டும்படர் ந்தாலெவர்பின் றடுப்பவரோ-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) வருந்திமு யல்றுமனந்தன்னை மாற்றியில்லையுண்டென்று, இருந்தபதத்திலிரு ந்திடுவா யிடர்தீர்நெஞ்சமிடரின்றிப், பொருந்தல்வேண்டு மனம் வென்றாற் புவனமூன்றுந்தருர்பாருந், திருந்தவினிலென்றென வெல்லாந் தீதாய்த்தோன்றின் மனமாளும்-எ-ம். (தேவிகாலோத் திரம்.) ஆராதசித்தமானதோர்காலத் தடங்குமாளுற், பேராமல்வ ருந்திக்காத்துப்பின்னைச்சிந் தனைகள்சென்று, சாராமல்வல்லவாறு தடுத்துச் சார்வானவெல்லாஞ், சோரமன்மயக்கநீக்கித் திரமாகச் செய்துகொள்வான்-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க.()

இதிற்கூறிய ஸ்தூலபஞ்சாட்சரமாதியாய் வருவன வற்றைக் குருசம்பிரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இப்பத்துச்செய்யுளா லும் ஞானநிஷ்ட்டையினுதிக்கும் மயக்கநீங்கும்படிச் செபித்தற் குரிய பஞ்சாட்சரந் திரிவிதமாமென்பதையும் மஹாகாரணப் பொருளையும் அவற்றுள் சலட்சண விலட்சண வர்னங்களின் பய ன்களையும் அவற்றுட் காக்கவேண்டிய அட்சரம் இத்தன்மைத் தெ ன்பதையும் அவைகட்குரிய ஆசிரியரையும் மாணுக்கரையும்நிஷ்ட் டையின்அனுபவ நிச்சயத்தையுங் கூறினர்.

(அ-கை.) முன்சொல்லிய மயக்கநீங்காத நிஷ்ட்டாபரர்கள் மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்ருர்.

இந்நிலைமுத்தி யடைந்தவர்சநநமெடாதொழித் திடுவரோயாளுல், முன்னமோதிடுமம் மூடநீங்காதோர் முத்தியையுறும்வகையுரை யென், றன்னமேயுமையாள் வினவலுமவர்தா முற்றசாதனையைநீ காது, மன்னியேபிறந்தான் மறுசநநத்தில் வளமைவீடுறுவனென் றினித்தான்.. ※

(இ ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைப்பெற்று (மயக்கநீங் கிச்) சீவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத்தாங்காமல் ஒழிப்பார்களேயாளுல் முன்சொல்லிய (அச்சிவயோகத்திற்றோன் றிய) அந்தமயக்க நீங்காதவர்கள் மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொ ள்ளும்வகையைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று தேவியானவர் யோசித்துக்கேட்க அந்தமயக்கநீங்காதவர் தாமடைந்தநிஷ்ட்டை யில் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருந்து இறந்துபோவாராயின் ம றுசன்மத்தில் சிவஞானநிஷ்ட்டையைப் பெற்றுமயக்கநீங்கி வன்

மையாகிய மோட்சத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுவாரென்று சொன்னார் பரமசிவனார்-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்காரமுடையவர் தமக்குப்பரமசிவமே குருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிக் காருண்யத்தால் திருவடிகளைச்சிரத்திற்சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகத்துடனே பார்த்து நினைத்து விபூதியினுற் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்துகாட்டிய, மயிர்ப்பாலமீதிற் சுத்தமெளிவுகொண்டேறிச்செல்லும், உண்மைநிலையில் முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும்விட்டு நீங்கிச்சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தராவோரெனபார். இந்நிலை முத்தியடைந்தவரெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] அர்த்தாரூடர்கள் பூர்ணாரூடராவதற்கு முன்னம் தேகவியோகத்தை யடைந்தால் மறுசநநத்தில் முத்திபெறுவர்களென்பதாம். (சச)

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்டையைப் பெறுவதற்கே துவக் கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்ந்நிட்டைவிடாதுசாதித்தோ ருருவர்நன்முத்தியையெ ன்றும், மற்றவம்மூட நீங்கிலார்முத்தி மறுபவத் துறுவரென்றுரை த்தீர், குற்றமினிட்டை யடையுங்காரணத்தைக் குழகநீயுரையென வினவப், பற்றறுபரம னுமையவண்மகிழப் பண்பொடுபகர்தலு மேயினனால்..*

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய நிட்டையை இடைவிடாமற் சாதனஞ் செய்தவர்கள் நல்மோட்சத்தை அடைவார்களென்றும் வேறாகிய அம்மூடத்தன்மை நீங்காதவர்கள் மறுசன்மத்தில் மோட்சத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளுவார்களென்றுந் திருவாய்மலர்ந்தீர் சவுந்தரிய சிரேஷ்டரே, தேவரீர்குற்றமில்லாத நிஷ்டையை (இனியுயிர்கள்)அடைவதற்கேதுவை அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றுகேட்க மாயாரகிதராகிய பரமசிவனார் பார்வதியார் மகிழும்படி பரமசாந்த குணத்துடனே சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. ஆல்-அசை.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன்மய சமாதியென்பார்-குற்றமினிட்டையெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (சரு)

(அ-கை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனுக்கு முப்பத்தாறுவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

(வேறு.)

செய்யுநிட்டையைச்செப்பத்தெளிகிலா ....*
தையமாகவகத்திற்கொளுமவன் ....*

உய்புமுப்பதிறாரும்பவத்தினில்......... ....*
வையநீங்கியேமன்னுவன்முத்தியில்......... ....*

(இ-ள்.) மஹான்களால் செய்யத்தக்க ஞானநிட்டையை ஆசிரியர் உபதேசிக்க (உண்மையென்று) தெளியாமல் சந்தேகமாகமனத்தில் நினைத்துச் செய்கின்றவன் (அச்சநநமுதல்) முப்பத்தாறுவதுசநநத்தில் இப்பூமியிற் பிறவியையொழித்து உச்சீவிக்கும்படி மோட்சத்திற் சேர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பான்-எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] சதாசாரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்டையைச் சத்தியமாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) பிரம்ம நிஷ்டர்க ளுண்டென்று நினைப்பவனுக்கு முப்பத்தினான்காவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைநிட்டருமுண்டென்றுளத்திடைத் .... *
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்.................*
நண்மைமுப்பத்தினாலாம்பவத்தினில்......... ......*
வண்மையாக்மெய்ம்முத்தியின்மன்னுவான்....... ...*

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய பிரம்ம நிஷ்டர்களும் (உலகத்தில்) உண்டென்று மனதினிடத்தில் நிச்சயமாகஎண்ணிநன்மைபொருந்தத் தியானஞ்செய்கின்றவன் முப்பத்தினாலாவதுசநநத்தில் வளமைபெறும்படி நடுநிலைமையாகிய உண்மை மோட்சத்தைப் பெற்று நிலைபெறுவான்-எ-று.

[இ-ம்.] மஹான்க ளெங்கு முண்டென்றுதியானிப்பவன் புமான்களுள் புண்ணியோத்தம னென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்தி லிருந்து கேட்டவனுக்கு முப்பதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டரிருக்குமநநாட்டினில் .... *
மோனவார்த்தைமொழிந்திடக்கேட்டவன் .... *
தானுமுப்பதாமாகந்தவத்தினால்...................*
ஆனமுத்திப்பதத்தையடைவனால்... ....*

(இ-ள்.) பிரம்ம நிஷ்டர்களிருக்கும் அழகியநாட்டில் மோனநிலைக்குரிய மஹாவாக்கியத்தைச்சொல்ல (உணர்வின்றிக்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாஞ் சநநத்தில் (முன்) னேரிட்டதவத்தினால் மோட்சமாகிய பதம் அடைவான்-எ-று. தான்-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்த சிரவணம் அவசியங் கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். (சஅ)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்கள்வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

செப்பநிட்டாபருக்குச்சிந்தையோ .... *
டொப்பின்மாடமாடுக்கமுஞ்செய்பவன் .... *
இப்புவிக்கணிருபத்தெட்டாம்பவத் .... *
தப்பிலாதமெய்முத்தியைச்சாருமால் .... *

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிட்டாபருக்கு அன்போடும் ஒப்பில்லாத மாளிகையைத்தந்து சந்தோஷ உவகையாகச்செய்கிறவன் இப்பூமியினிடத்தில் இருபத்தெட்டாவது சநநத்திற்குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோட்சத்தை அடைவான் - எ-று. ஆல்-அசை.

[இ-ம்.] பிரம்மநிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன் இப்பூமியில் மானிடனாய்ப்பிறந்ததிற் பயனின்றென்பதாம். (௪௯)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுக்குச் சதா அமுதுபடைத்தவனுக்கு இருபத்தைந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டாபருக்குநாடோறும் .... *
போனமாதிபொருந்தவுதவுவோன் .... *
ஈனமில்லாவிருபத்தைந்தாம்பவம் .... *
மானமுத்தியைமன்னுதறிண்ணமே .... *

(இ-ள்.) பிரமநிஷ்டா பருக்கு நாள்தோறும் போசனமுதலானவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லா இருபத்தைந்தாவது சநநத்தில் மேன்மைபொருந்திய மோட்சத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம்-எ-று. ஏ-அசை-போசனமென்பது போனமென நடுக்குறையாய்வந்தது.

[இ-ம்.] அறிவானுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போடும் அமுதுபடையாதவனுக்குநற்கதிகிடையாதென்பதாம். (௫௦)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்கள் உடுக்க வஸ்திரங்கொடுக்கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுநிருமலயோகியர் .... *
கட்டவேநற்கலைகளுதவுவோன் .... *
இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத் .... *
தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே .... *

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்டையைப் பொருந்திய மலரகிதமாகிய யோகீஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்டமாகக்கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் அவாங்மனோகோசரமாகிய பதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிசமாம் - எ - று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] நிஷ்டாபரர்களை வஸ்திராலங்காரஞ்செய்து பாராதவன் முகத்திற்படைத்த கண்புண்ணென்பதாம். (௫௧)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுடைய பதத்திற் பணிகின்றவனுக்கு இருபதாவது சநநத்தி முத்தியெனல்.

சாதனைக்குள் முயனுந்தகைமையோர் .... *
பாதமுச்சிப் படியப்பணிபவன்.................... *
ஓதுமங்க மொருபதிரட்டியில் .. .. *
தீதில்வீடு பெறுவதுதிண்ணமே .... *

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்டையில் முயற்சிசெய்யத்தக்க பெருமைபொருந்தினவர்களுடைய திருவடிகளிற் சிரசுபொருந்தும்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவதுசநநத்தில் குற்றமற்ற மோக்ஷ வீட்டைப் பெற்றுக் கொள்வது நிச்சயமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] பிரம்ம நிஷ்டர்களுடைய பாததாமரையில் வணங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (௫௨)

(அ-கை.) பிரம்ம நிஷ்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப் பெற்றவனுக்குப் பதினாறாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல் லுண்மைநிட்டாள்கையிற்.......... *
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன் .... *
தப்பிலோர்பதினாறுந் தனுவினில்...................... *
எய்ப்பின்முத்தியையெய்துவ துண்மையே......... *

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப் பொருந்திய சத்திய ஞானநிஷ்டாபரரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணையைப் பெற்றுக்கொள்பவன் தவறுதலில்லாமல் ஒப்பற்ற பதினாறுவதுசநநத்தில் அழியாதமோக்ஷத்தை அடைவது சத்தியமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] பிரம்மநிஷ்டாபரரால் சிவபூசையைப்பெறுகின்றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவனென்பதாம். (௫௩)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களிடத்திற் பணிவிடைசெய்கின்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சாற்றுநிட்டையைச் சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானியால் ... *
ஆற்றுநற்பணி யன்பொடுசெய்பவன் .... *
ஏற்றமீரா றியன்றதனுவினிற்....... ....*
போற்றும்வீடு பொருந்துவதுண்மையே .... *

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்த உண்மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்யத்தக்க நற்பணிவிடைகளைப் பக்தியோடுஞ் செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்தச்செப்பும் பன்னிரண்டாவதுசநநத்தில் யாவராலுந் துதிக்கத்தக்க மோட்சவீட்டைச் சேருவது சத்தியமாம் எ-று ஏ-அசை.

[இ-ம்.] சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடைசெய்கின்றவனே யாவராலுந் தொழற்குரியவனென்பதாம். (௫௪)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலியவை கொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவதுசநநத்தில்முத்தியெனல்.

ஓதுசாதனை யுற்றவர்சேவடிச் .... *
சீதநீரொடு சேடமுமேற்பவன் .... *
தீதிலெட்டாந் தனுவிற்றிகழ்தரும் .... *
எதின்மேன்மைவீ டெய்துமின்றோ .... *

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்களுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாதோதகத்துடனே பரிகலத்தையும் * அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவதுசநநத்திற்பிரகாசிக்கின்ற நன்மையைத்தருகின்ற மேலாகிய மோட்சவீட்டை இன்பமாகச்சேருவான்-எ-று. அரோ-அசை.

(இ-ம்.) மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல பிரசாதத்துக்குடையவனே சிவசொரூபமென்பதாம். (௫௫)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுடைய திருவுருவங்களைப் பரிசித்துத் தொண்டுசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவதுசநநத்தில் முத்தியெனல்.

மன்னுயோக மருவுவோர்தேகமு .... *
நன்னயம்பெறு பாதநளினமும் .... *
பின்னமின்றிப் பிடித்தேவல்செய்பவன் .... *
பன்னுமைந்தாம் பவத்தில்வீடெய்துவாம் .... *

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்லநயம்பெற்ற பாததாமரையையும் அபின்னபாவமாகப் பரிசித்துத் திருத்தொண்டுசெய்கிறவன் சொல்லுகின்ற ஐந்தாவதுசநநத்தில் மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவான்-எ-று.

(ப-ம்.) ஆன்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகெட்டறுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ள நல்ல வளமைதங்கிய சுயம்பிரகாசமான பரிபூரணானந்தசுகமே பிரத்தியட்சமாகத் திருவுருக்கொண்ட திவ்ய சரணங்களென்பார். நன்னயம்பெறுபாதமென்பார். சிரசிற் சூட்டிக்கொள்ளவுங் கண்களி லொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பி லணைத்துக்கொள்ளவுங் குளிர்ச்சிபொருந்தி யிருதுவாயிருக்கத்தக்கதாகையால் நளினமென்று திருவடிகளை யுருவகஞ்செய்தார்.

---

* அங்கீகரித்தலென்பது - உட்கொள்ளுதலாம்.

[இ-ம்] மஹான்களுடைய அருள்மேனியையுந் திவ்ய சரணாவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாகச் சிசுருஷைசெய்பவனுடைய ஆத்மானந்த செல்வத்துக்குச்சமமானது ஜகத்தில் வேறின்றென்பதாம். (௫௬).

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டுசெய்து பூசித்து அமுதுபடைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்திலேயே முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதுய ருண்மைநிட்டாள்தமக் .... ※
கப்பொடன்னமு மர்ச்சித்துதவியே............ ※
தப்பிலேவதுந் தான்செயும்புண்ணியற் .... ※
கெய்ப்பின்முத்தி யெடுக்கும்பவத்தினே............ ※

(இ-ள்.) சமானரகிதராகிய உயர்ந்த உண்மையாகிய ஞானநிஷ்டாபரர்களைப்பூசித்து அன்னபானாதிகளைக்கொடுத்துத் தவறுதலில்லாமல் திருத்தொண்டுசெய்யத்தக்க (ஞானநிஷ்டையையுடைய) புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்த ஜநநத்திலேயே அழியாத மோட்சங்கிடைக்கும் - எ - று. ஏ-ஏ-அசைகள். புண்ணியனென்றதனால் ஞானநிஷ்டையை யுடையவனென்று வருவிக்கப்பட்டது.

[இ-ம்.] ஆத்மவிசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ உபசாரத்துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டுசெய்கின்றவனை ஞானஸ்மஸ்காரத்தினால் திருவுருக்கொண்டு சதாசாரியராய் ஆத்மஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்திசெய்ய வந்தவனென்பதாம். (௫௭)

(அ-கை.) மேற் சொல்லியவண்ணம் அன்புசெய்கின்ற மாணாக்கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூரணகிருபையோடும் அனுக்கிரகிப்பரெனல்.

வேறு.

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய ... .※
அந்நிலைப்பரகுருவருள்சுரந்தினிதாக ....※
உன்னுதற்கருமொருமொழியருளினுதவித் ... .※
தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றயையால்...........※

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டுகளெல்லாங் (குறைவறச்) செய்யத்தக்கவர்களுக்கு (பிரம்மானுபவம்) பொருந்த அழகிய மௌனநிலையையுடைய ஞானாசிரியர் உளத்தில்அருளானந்த முண்டாகி இனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹாவாக்கியப்பொருளைக் கிருபாநோக்கத்தால் அநுக்கிரகித்துத் தயையினால்தன்சொரூப நிலையாகிய பிரம்மநிஷ்டையிலிருக்கச்செய்வார்-எ-று.

[இ-ம்.] ஞானாசிரியர் தமக்கு வுள்ளன்போடும் பணிவிடை முதலியவை செய்யத்தக்க மாணாக்களுக்குத் தமதுண்மை நிலையை அருள்செய்வதே அவருக்கு உரியதர்மமென்பதாம். (ருஅ)

உற்றமெய்யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினான்குசெய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசத்திதில் சந்தேகங்கொள்பவனுதியோரும்சத்துக்களையடுத்துச் சர்வபூசாவுபசாரத்தோடுந்திருத்தொண்டு செய்பவர்கள் முத்தியடையுங் காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப் போதிக்கக்கடவரென்பதையுங்கூறினார்.

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்களுக்குப் பூசை வேண்டுவதின்றென்றும் அவர்களின்பூசை இத்தன்மைத்தென்றும், கிரியாபூசைக்கதிகாரிகளிவரென்றும், சிவயோகிகளிவரென்றும், கிரியாயோகமிதுவென்றும், அந்த யோகஞ்செய்பவர்களுக்குப் பிறவியொழியாதென்றும், சிவயோகிகளே முத்தியடைவரென்றும், அச் சிவயோகநிஷ்டையைப் புமான்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவபிரமாணங்களிவையென்றுங்கூறுவான் தொடங்கிவைத்தமுறைப்படியே நிஷ்டாபரர்களுக்குக் கிரியாபூசை வேண்டுவதில்லையேல் உலகோர் அப்பூசையைவிடுவரோ யெனவினுதல்.

(வேறு.)

இப்படியாயநிட்டைசாதனையி லிசைந்தினிதிருப்பவர்தாமும்
ஒப்பறும்பூசையொழித்திடல்வேண்டு மென்றுமைக்கிறையவனுரைப்ப, அப்படியாமேலவனியோரெல்லா மருச்சனைவிடுவரோ
யென், றிப்படியிசைத்தாளுமையவடானு மிணையிலாவிறைவனை
நோக்கி .... *

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட பிரம்மநிஷ்டா சாதனத்திற் பொருந்தி இனிமையாக இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியாபூசைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தேவியாருக்குப் பரமசிவனார்சொல்ல அதைக்கேட்ட அத்தேவியாரும் சமானரகிதராகிய பரமசிவத்தை பார்த்து நிஷ்டாபரர்களே பூசையைவிடுவர்களாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களேயென்று இவ்விதமாகச்சொன்னார்-எ-று. தாம்-தான்-சாரியைகள்.

[இ-ம்.] உலகத்தார் கிரியாபூசைகளினின்றும் வேறுபடாமையைநோக்கி வினவினதாம்.

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்கள்செய்யுஞ் சிவபூசை இஃதெனல்.

அத்தனுமொழிவானிட்டை சாதகரர்ச்சனையென வறைவதேபூசை, கைத்தலமருமுடையவன்றனக்குக் கனகுருபாதநீராட்டிச்சுத்தமாகிய வெண்ணீறணிந்ததனற் சோடசபூசையுஞ்செய்தே, இத்திறம்புரித லேயவர்பூசை யெனவிறை யியம்பினனெடுத்தே *

(இ-ள்.) பரமசிவனாருந் (தேவியாரைப்பார்த்துச்) சொல்லு வார் பிரம்மநிஷ்டாசாதகர்கள் பூசைசெய்யவேண்டுமென்று நி னைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவே வேதாகமமுறையின்படி சகலபூசா உபகரணங்களையுங்கொண்டு பூசைசெய்வதற்குச் சமா னமாம் (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்ய வேண்டுமாயின்) கரபீடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்இஷ்டலிங்கமூர்த்திக்குப்பெருமைபொ ருந்திய குருபாதோதக அபிஷேகஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வெ ண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்து அந்தவிபூதியினாற் சோட சஉபசார பூஜையுஞ்செய்து மேற்சொல்லியபடி நிஷ்டைசெய் வதே பிரம்மநிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதியென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத் தருளினார்-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்-வாக்கென்றதனால் ம னமும் வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) எங்கும் வியாபக சைதன்யமான பரிபூரண மனத் தோடும் விளங்குகின்ற ஞானநிஷ்டாபரர்கள் சிவார்ச்சனைசெய் யும்படிநினைப்பதுஞ்சொல்வதுமே உலகத்திற்கிரியாபூசைக்கதிகா ரிவிதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக் கொக்குமென்பார். நிட்டை சாதக ரர்ச்சனையென வறைவதே பூசையெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] பூசாகோடி, தோத்திரம். தோத்திரங், கோடிசெபம். செபங்கோடி, தியானம். தியானங்கோடி, நிஷ்டை. நிஷ்டை கோடி,மனோலயம் என்று வேதாகமங்களால் விதிக்கப்பட்டும் மே லோர்களால் கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயம் பெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சிந்தித்துச்சொல்வதே பூ சையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மானந்தபூசையன்றி வேறுபூசை இன் றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) தேகமுதற்பிரிவுக ளாய்ச் சிறியனவாம்பொருள்களிலத் தெய்வமுண்டோ, பாகமற ப்பணிதியுஞ் வடிமுடிவற்றுளவுணர்வே பரமபோத, மாகலினாலது தெய்வ மருச்சித்தற்குரித்தாகு மறிவிலாத, மூகருக்குவடிவமுதல ருச்சனையே யியல்பென்று மொழியுமன்றே. (அன்றியும்.) அறிவு சமபாவனைசந் தோடமெனுமலர்களா லந்தத்தேவாம், பிறிவரிய வாத்துமதத்துவத்தையருச்சிப்பதே பெரியபூசை, குறிவடிவிற்பூ சனைபூசனையல்ல வகண்டமெனக்கூறுந்தெய்வ, நெறிகொள்புறத் தொழில்களானேராதிங்கதனாலே நிறையுமின்பம்-எ-ம். (பசுபதி பாசவிளக்கம்.) சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்தும்வே ண்டார், கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமால் விரதம்வேண் டார், மூர்த்திசேவையுமேவேண்டார் முன்னவன் பூசைவேண்டா ர், தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞான சின்மயமானமேலோர்-எ-ம். (சி

வானந்தமாலை.) எங்குஞ்சிவாலயமா மெங்குஞ்சிவமாகு, மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமாய்ப் - பங்கறவே, நிற்றல்சிவபூசை நின்றநிலையாய்நிறைவிற், பற்றொழிதல் பூசாபலம்-எ-ம். (சிவப்பிரகாசம்.) மண்முதற்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கிஞானக், கண்ணினூன்றியந்தக் கருத்தினு லெவையுநோக்கி, யெண்ணியஞ் செழுத்துமாறி யிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல், புண்ணியன் றனக்குஞான பூசையாப்புகலுமன்றே - எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க. (௯0)

(அ-கை.) கர்மகாண்டிகளுநம் பக்திகாண்டிகளுநம் பண்ணும் பூசை இல்லையெனல்.

இப்படிநிட்டாள்பூசனைபுரித லியல்பதாமிவ்விதபூசை, செப்பிடுங்கன்ம காண்டியுங்கிரியா காண்டியுஞ்செய்யொணாதவர்கள், திப்பியசைவா கமவிதிப்படியே செய்யவேண்டுதலே யியல்பாம், இப்படியன்றிச் செய்யொணாதென்றே யிறையுமைக்கியம்பினனன்றே .... ※

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மநிஷ்டர்கள்பூசைசெய்தல் முறைமையாம் இவ்விதமாகிய பூசையைச்சொல்லுகின்ற ※ கர்மகாண்டத்துக் குரியவர்களும் ※ பக்திகாண்டத்துக் குரியவர்களுஞ் செய்யக்கூடாது அவர்கள் தெய்வீகமான சைவாகமத்திற் சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியே செய்யும்படி விரும்புதல் முறைமையாம், இந்தக்கிரமந்தப்பிச் செய்யக்கூடாதென்று உமைக்குச்சொன்னார் பரமசிவனார்-எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சகலகர்மத்துக்கும் நாமே சாக்ஷியென்பவர்களாகிய ஞானகாண்டிகள்தவிர ஏனையோர் பூசைசெய்ய வேண்டுமென்பதாம்.

(அ-கை.) சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படிநிட்டைதன்னிலேயிருந்து மியல்பெறுதென்னனுபவத்தை, ஒப்பிலாவரசற் கமைச்சுரைப்பதுபோ லுயர்குருபற்குரைத்தளவில், மெய்ப்பதிகுரவன் பின்னிகழ்வதனை விளம்பிடக்கேட்டறிகுவரோ, ஒப்பின்மாயோக ரலாதவர்கிரியா காண்டியென்றுரைத்திடப்படுமால் .... ※

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் நிஷ்டையிலேயிருந்தாலும்இறைமாட்சிமுதலிய வரசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவாரில்லாத

※ கர்மகாண்டி, தேக-கிரக - கிருத்தியாதிகளில் யானெனதென்னும் அகமமதை யுள்ளவனெனவும்.

※ பத்திகாண்டி - சகலகிரியையும் ஈஸ்வரார்ப்பணஞ் செய்பவனெனவுங்கொள்க.

அரசனுக்கு அவ்வரசனிவற்றைச் செய்கவென்று தனக்குக்கட்டளை
யிட்டகாரியங்களில் முயன்றமந்திரியானவன் அவற்றான் உண்டா
ய குறைவுநிறைவுகளைக்கூறிப் பயன்படுத்து மாறுபோலக், கிரம
மாகத் தங்களுடைய உயர்ந்தகுருபரனுக்கு அவர்அநுக்கிரகித்தவ
ண்ணம் தாங்கண்ட அநுபவப்பேற்றி லடைந்தசம்ஸயங்களை வி
ண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டு அளவுபடாத உண்மையாகிய அவ்
வாசிரியர்மேல் நடப்பதைச் சொல்லக்கேட்டறிந்து கொள்ளத்த
க்கவர்களே நிகரற்றபெருமை பொருந்திய சிவயோகிகளாம். இத்
தன்மைப் பட்டவர்க ளல்லாதவர்கள் கிரியாகாண்டத்துக் குரியவ
ர்களென்று சொல்லப்படும்-எ-று. ஆல்-அசை-இங்ஙனங் காண்டி.
யென்றது-இழிவின்கண்வந்த பன்மை வழுவமைதி.

[இ-ம்.] பூரணருடனாகுங்கால வளவாயினுங் குருகுலவாசமா
யிருந்து நிட்டைசாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்பதாம்.

(அ-கை.) தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதியைப் பரமசிவ
னார் சொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருஞான நிட்டையையடிக ளுரைத்திடக்கேட்டுள மகி
ழ்ந்தேன், பன்னருங்கிரியா யோகமென்றுரைக்கப் படுவதையெ
னக்குநீவிரித்தே, நன்னயமாக வுரைத்திடவேண்டுமென் றுமைநா
தனைவணங்க, இன்னமுதொழுகு மதியணிசடையோ னிறைவியை
ப்பார்த்தினி துரைப்பான்... ....*

(இ-ள்.) நினைப்பதற்கரிய சிவஞானநிட்டையைத் தேவரீர்உ
பதேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்ந்தேன் சொல்லுதற்கரி
ய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்து நல்லநயப்
பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர்கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று ப
ரமேஸ்வரனைவணங்கப் பார்வதியார் (கேட்க) இனிமையாகிய அ
முதமொழுகுகின்ற (கிரணங்களையுடைய) இளஞ்சந்திரனையணிந்
த சடைமுடியுடைய பரமசிவனார் தேவியாரைப்பார்த்து சந்தோ
ஷமாகச் சொல்லுவார்-எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (௬௫)

(அ-கை.) கிரியாயோக மிப்படிப்பட்ட தென்றும் அதுஞா
னயோகிகளுக் கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அ
டைவார்களென்றுங் கூறல்.

(வேறு.)

பங்கமுறமனங்கொண்டுசுவாசமது தன்னைப் பந்தனஞ்செய்
தருங்கற்பம்பற்பலவுமின்றே,அங்கமதைத்தான்சுழற்றியபானவழி
தன்னாலயம்வாங்கி யவ்வழியாலதைமீளவிடுத்தும், இங்கிவைகள்ப
லவியற்ற லட்டமாயோக மெனும்பரிசைசிவயோக மியற்றுவோர்க்

கிலையால்,தங்குசிவயோகத்தாலாக்கமுடனழிவுந்தானிலாப்பரமசா
யுச்சியந்தானடைவார் .... *

(இ-ள்.) (உலகநடைக்கு) வேறுபாடாக மனதில் நினைத்துச் சுவாசத்தைப் பந்தனப் படுத்தியும் அருமையாகிய பலபலவிதகல்பங்களை உண்டும் அவயவங்களைச் சுழற்றி யபானமார்க்கத்தில் இரும்பைவுள்ளேவாங்கி மறுபடியும் அவ்வழியினாலே அவ்விரும்பை வெளியிலேவிட்டும் இவைபோல்வனவாகிய பலவிதகாரியங்களைச் செய்தல் அட்டமாயோகமென்று சொல்லுவார்கள். இக்கிரியைகள் ஞானயோகஞ்செய்யத்தக்கவர்களுக் கில்லையாம் (அவர்கள்) பொருந்திய சிவயோகத்தினாலே பிறப்பிறப்பில்லாத உயர்ந்த சாயுச்சியபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று.தல்-தான்-தான்-சாரியைகள். ஏ-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் முத்திவாராதென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (கந்தரலங்காரம்.) தருத்தியெனும்படிக்கும்பித்து வாயுவைச்சுற்றிமுறித், தருத்தியுடம்பை யுருக்கிலென்னாஞ்சிவ யோகமெனுங், குருத்தையறிந்து முகமாறுடைக்குருநாதன்சொன்ன, கருத்தைமனத்தி லிருத்துங்கண்டீர்முத்தி கைகண்டதே-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) அறிவடங்காவாயு வடங்கவசைவத்துத், தறியிருந்தாற்போலச் சமாதி-பெருகி, னடந்தகுருட்டுமனஞ்சருந்திப்பாழூர்,கிடந்தகுழிப்புக்கதனுங்கேடு-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (௬௪)

(அ-கை.) கிரியாயோகிகளுக்குச்சநநமரணம்ஒழியாவெனல்.

(வேறு.)

புத்திகொள்கிரியா யோகசாதனையைப் புரிந்திடுபவர்களிவ்வுலகில், எத்தனைகாலமிருப்பினுமீண்டு மிறப்பொடு பிறப்பினை யடைவார், சத்தியமாக வறிதிநீயிந்தத் தனிச்சிவயோகசாதனையை, இத்தனைவயதிற் போதிப்பதென்றே யிமறையவனுமைதனக்கிசைப்பான்... *

(இ-ள்.) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனையைச் செய்பவர்கள் இந்தப் பூமியின்கண் எத்தனைகால மிருந்தாலும் மேலும்மேலும் சநநமரணங்களை அடைவார்கள்(சந்தேகமில்லை) உண்மையாகநீ அறிந்துகொள்வா (யென்றுசொல்லி)இந்தஒப்பற்ற சிவயோகசாதனத்தை இத்தனைவயதில் அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று (பருவப்பிரமாணத்தை) உமைக்குச்சொல்லுவார் பரமசிவனார்-எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்கு முத்தியின்மையென் றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அநுக்கிரகிக்குங் காலத்தை அறிவிக்கத் தொடங்கின ரென்பதாம். (சுரு)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்ட்டையை உபதேசித்தற்குரிய காலஅளவைக்கூறல்.

இந்தநன்னிட்டை யேழுநான்காண்டி லியம்புதலுத்தமமா
கும், முந்தியவையாறுண்டினிலாசான் மொழிகுதன்மத்திமமாகு
ம், அந்தமிலாறுறுண்டினிற்புகற லறைதருகநிட்டையதாமல், உந்
துமிப்பருவங் கடந்தவர்க்கதனை யுரைத்திடத்தகாதெனவுணரே ※

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய நன்மையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்ட்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானசிரியர்(மாணாக்கனுக்கு)இருபத்தெட்டாம்வயதில் அநுக்கிரகஞ்செய்தல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அநுக்கிரகித்தல் மத்திமமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாறும்வயதில் அநுக்கிரகித்தல் அதமமாகும்மேற்சொல்லிய மோட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக்கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்ட்டையை அநுக்கிரகித்தல் தகாதென்றறிந்துகொள்வாய்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] புமான்களுக்கு முப்பத்தாறு வயதுக்குமேல்ஞானநிஷ்ட்டாசாதனஞ்செய்வதற்குத் தேகவலி குறைந்திருக்குமாகையால் அவர்களுக்கு ஞானசிரியர் அந்தநிட்டையைப் போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

யௌவனபருவமே பிரம்மநிஷ்ட்டை பெறுதற்குரியதென்பதற்குப்பிரமாணம்.(ஞானவாசிட்டம்.)எத்திறத்தோரெவ்வனமாமிடையூற்றைக் கடந்தெளிதினேறவல்லோ, ரத்திறத்தோரேபுருடரவர்களே தொழற்குரியோ ரவரேசான்றோர், மெய்த்திறத்தோர் சேரிடமாய் விநயநிதிபடைத்தருளால் விளங்காநிற்குஞ், சுத்தகுணமெய்வன்மிவ் வுலகினுளதோவிசும்பிற் சூழ்காடுண்டோ. என்பதனாற்காண்க. (சுசா)

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்வெட்டுச்செய்யுளாலுங் கர்மபத்திகிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்கும் பிறவியொழியாதென்பதையும் ஞானசிரியருடைய கிருபைக்குப் பூரணப்பட்டவரே சிவயோகிகளென்பதையும்அச்சிவயோகத்தை ஆத்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரிய பருவங்களையுங்கூறினார்.இந்நூற்பொருளாகிய பிரம்மநிஷ்ட்டையைப் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியனையும் மாணாக்கனையும் மேலருளிச்செய்கின்றார்.

(அ-கை.) குருவே பரமசிவமெனல்.

(வே-று.)

ஞானநிட்டையைநல்குநற்றேசிகன்........ ....*
மானமுற்றிடுமானிடனல்லனால்.......................... *
வானமுற்றுவளர்கயிலைப்பரன் .... *
தானெனத்தினஞ்சாற்றிடலாகுமே ....*

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யத்தக்க நலம்பொருந்திய ஆசிரியர் அகங்காரம்பொருந்திய மனிதனல்லர் ஆகாயமளாவிவளர்கின்ற கயிலையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பரமசிவமேயென்று நித்தியஞ்சொல்லலாகும்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்து விளங்கிய மலபரிபாகிகளுக்கு ஞானநிஷ்ட்டையை அநுக்கிரகஞ் செய்யும்படி பசுபதியே குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி, குருவேசிவமென் பதுகுறித்தோரார், குருவேசிவமாகிக் கோனுமாய்நிற்குங், குருவேயுரையுணர்வற்றதோர்கோவே-எ-ம். (திருவாசகம்.) அருபரத்தொருவ னவனியில்வந்து, குருபரனாகி யருளியபெருமையைச் சிறுமையென்றிகழாதே. (அன்றியும்.) சிவனெனயானுந் தேறினன்காண்க, வவனெனையாட்கொண் டருளினன்காண்க-எ-ம். (திருவாய்மொழி.) துயரில்சுடரொளிதன் னுட்சோதி நின்றவண்ண நிற்கவே, துயரின்மலியும் மனிதர்பிறவியிற் றோன்றிக்கண்காணவந்து, துயரங்கள்செய்து தன்றெய்வ நிலையுலகிற் புகவுய்க்குமம்மான், றுயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்றயானோர் துன்பமிலேனே-எ-ம்.(அமுதசாரம்.) உள்ளத்தினின்று மொளித்தான் பரன்குரவன், கள்ளந்தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினான் வள்ளல், அருவானகோலமோவக்கோலங்காட்டுங், குருவானகோலமோ கூறு-எ-ம் (பாடுதுறை.) முகுந்தனுநான்முகனுந்தேட மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப், புகுந்தடியார்தொழவீற்றிருக்கும்பூங்கோயிலாகநான்பெற்றிலேனே-எ-ம். (நிகழ்காலத்திரங்கல்.) செப்பரியவுண்மைச் சிவஞானதேசிகரா, யிப்படியேவந் திங்கிருந்ததிசயமே. (அன்றியும்.) என்றுமருவுருவா யெங்குநிறைந்தவர்தா, மின்றெனக்குத்தேசிகரா யேய்ந்ததிசயமே. (அன்றியும்.) தேனடருமானந்தச் செங்கமலத்தாளருள, மானிடர்போல்மண்மிசையில் வந்ததிசயமே. (திருவருட்பயன்.) அறியாமைபுண்ணின் றளித்ததேகானுந், குறியாகநீங்காதகோ. (அன்றியும்.) அருளாவகையா லருள்புரியவந்த, பொருளாரறிவார்புவி-எ-ம். (அத்துவிதக்கலிவெண்பா.) தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த் தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பரமாய்ஞானச் செழுஞ்சுடரா-யற்புதமா, யறிவுக்கறிவா யகண்டிதமாயெங்குஞ்

செறியும்பரசிவமாய்ப் பிறியாதவேதச் சிகரத்துள் வீற்றிருந்த தெய்வமே போதக்குருவாய்ப்புவிமீது நாதனென வந்தான்றிருவடியை மத்தகத்திற்சாத்தினுன்-எ-ம். (அதிரகசியம்.) இவ்வண்ணம் புலம்புமவ்வேளை யீசனுமுளத்திரங்கி, யுய்வண்ணமறியநின்ற வுவனையோர் வசனத்தாலே, பொய்வண்ணநீக்கிதம்போற் புனிதனுக்குவமென்றன்னி, மெய்வண்ணமுமுடையார்போல மேதினிவந்தானன்றே-எ-ம். (வாதவூரர்புராணம்.) உத்தமரின்னவாறிங் குரைத்த வுருவந்துநாலாஞ், சத்திநிபாதமெய்துந் தன்மையராதலாலே, யத்திருமன்றுளாடு மையரிங்கென்னையாள, வித்திருமேனிகொண்டா ரென்பதுமலைத்திலெண்ணி-எ-ம். (தத்துவராயசுவாமிகள்கலிமடல்.) பங்கயக்கண்மாலாயரனுயயனு மறியாதாரன்பால் வருமா றறியாதார்மானிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மை தேராதார்தேரா வருளேவடிவென்றறியாதார்-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்கொள்க. (கூஎ)

(அ-கை.) பசுபதியார்குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்தில்மறைக்குஞ்சின்னமிவையெனல்.

வேணியுறைநதிமதியுநுதல்விழியுங்களவிடமுமேனியெங்கும்... ❋
பூணுமணியங்கதமுங்கரியுரியுமலைமாதும்புயங்களுங்கும் ...... ❋
பாணியுறைமழுமானும்பதனகஞ்சேர்மாமணியும்பலவுமற்றும் ❋
மாணமறைத்திவ்வுலகின்மானிடர்தம்பிறப்பறுக்க மனத்திலுன்னி.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய பிறவியையொழித்து (முத்தியைத்தரத்) திருவுளத்தில்நினைத்துப் (பரமசிவனவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிற கங்கையையும் இளஞ்சந்திரனையும்நெற்றிக்கண்ணையுங் கண்டத்திற்பொருந்திய விஷத்தையுந் திருமேனி முழுதுந் தரித்திருக்கின்ற சிரோமணியையுடைய சர்ப்பங்களையும் யானைத்தோலையும் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற உமாதேவியையும் சதுர்புஜத்தினத்திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும் மானையும் புலிதகத்தையும் பெரிதாகிய எலும்புமணியையும்இன்னுமிவைமுதலாகிய பலவற்றையும் பெருமைபொருந்தமறைத்து-எ-று. தம்-சாரியை.

[இ-ம்.] பார்வையைக் கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்துவதுபோலத் தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளின் வசப்பட்ட ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தத் தமதுசொரூபத்தை மறைப்பரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (திருவருட்பயன்.) பார்வையெனமாக்களைமுன்பற்றிப்பிடித்தற்காம்,போர்வையெனக்காணுப்புவி-எ-ம். (இருபாவிருபது.) கண்ணுதலுங் கண்டக்கறையுங் கரந்தருளிமண்

ணிடையின்மாக்கண்மலமகற்றும்வெண்ணெய்நல்லூர், மெய்கண்
டானென்றொருகான்மேவுவரால்வேறின்மை கைகண்டாருள்ளத்தி
ற்கண்-எ-ம். (போற்றிப்பஃறொடைவெண்பா.)நன்னெறிவிஞ்ஞா
னகலர் நாடுமலமொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின்றறுத்தருளி
ப்-பின்னன்பு, மேவாவிளம்புபிரளயாகலருக்குத்தேவாய்மலகன்
மந்தீர்த்தருளிப்-பூவலயந், தன்னின்றுநீங்காச்சகலர்க்கவர்போல,
முன்னின்றும் மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை-யன்னவனுக், காதிருண்
மாதலிஞெலாடுந்திருத்தொழிலுஞ், சோதிமணிமிடற்றுச்சுந்தரமு
ம்-பாதியாம், பச்சையிடமும்பவளத்திருச்சடைமேல்,வைத்தநதி
யு மதிக்கொழுந்து-மச்சமற,வாடுமரவு மழகார்திருநுதன்மே, னீ
டுருவவன்னிநெடுங்கண்ணுங்-கேடிலையங், கூட்டுந்தமரகமுங் கோ
லவெறியகலும், பூட்டரவக்கச்சும் புலியதளும்-வீட்டின்ப, வெள்
ளத்தழுத்தி விடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும்பிரியாவொண்சி
லம்புங்-கள்ளவினை, வென்றுபிறப்பறுக்கச் சாற்றியவீரக்கழலு,
மொன்றுமுருத்தோன்றும லுள்ளடக்கி-யென்று, மிறவாதவின்ப
த் தலைமையிருந்தவேண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பிறந்து-நறவாருந்,
தாருலாவும்புயத்துச் சம்பந்தனுதனென்று, பேரிலாநாதனொரு
பேர்புனைந்து-பாரோர்தம், உண்டியுறக்கம் பயமின்பமுற்றொழு
கிக், கொண்டுமகிழ்ந்த குணம்போற்றி-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிக
ள்.) காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டுக் கட்டாகவிளையுமதைக்
கட்டோடேதான், வீணினற்கற்பூரமலைபடுதீப்பட்ட விந்தையெ
னக்காணவொரு விவேகங்காட்ட, ஊனுறக்கமின்பதுன்பம்பேரு
ரர்தி யெவ்விடத்துமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக், கோணறவோ
ர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங் கொள்கையென வருண்மௌன குரு
வாய்வந்து-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௯௮)

(அ-கை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங்கொள்ளுங் காலத்திலுத
ரிக்குஞ் சின்னமிவையெனல்.

திருச்சடையுநுதலிவிடு புண்டரமுங்கண்டமதிற் றிகழுமார்பில்,
உருத்திரநன்மணியணியுஞ் சிவலிங்கதாரகமு மொளிரக்கறீருய்,
அருத்திகொளுந்தூசணிந்து வெண்டுகிற்கோ வணவுடையுமறையி
ற்சாத்திக், கரத்திலகுபுத்தகமு மழகுறுசின் முத்திரையுங் காட்டி
யேதான் .... *

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடையுந் திருநெற்றியில் தரிக்கின்ற விபூ
தியுங் கண்டத்திலும் மார்பிலும்பிரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்பொருந்தி
ய ருத்திராட்சமணி யாபரணமுஞ் சிவலிங்கத்தாரணமும்பிரகாசி
க்க உலகத்தார் விரும்பத்தக்க காவிதோய்த்த வஸ்திரத்தை யுடுத்தி
வெண்மைபொருந்திய வஸ்திரத்தினாலாகிய கோவணவுடையையும்

அரையிற்றரித்துத்திருக்கையிற் பிரகாசிக்கின்ற புஸ்தகத்தையும் அழகுபொருந்திய சின்முத்திரையையும் (விளங்கக்) காண்பித்து-எ-று. ஏ-தான்-அசைகள். (சுகக)

(அ-கை.) பரமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே யெழுந்தருளுதல்.

தெண்டினெடுபலியொருகை பாத்திரமும்விளங்கவே செய்யநாவில், எண்டிகழைந்தெழுத்திலகச் சரணத்திற்பாதுகையு மிலங்கவேதான், மண்டுமிருவினையொப்பு மலபரிபாகமும்வந்தமாணர்சூழ, அண்டர்பிரான்றிருவருளே யொருவடிவ மாகவெழுந்தருளுவானல்....................................... *

(இ-ள்.) (ஒருதிருக்கையிற்றாங்கிய) தண்டத்துடனே (மற்றொரு) திருக்கையிற்றாங்கிய பலிப்பாத்திரமும் பிரகாசிக்கவும் அழகுபொருந்திய திருநாவில் (உலகோர்) மதிக்கவிளங்கிய பஞ்சாக்ஷரந்துலங்கவுந் திருவடிகளில் மிதியடிவிளங்கவும் நெருங்கிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகமு முற்றமாணாக்கர்கள் சூழ்ந்துவரவுந் தேவநாயகரோ ஒப்பற்ற அருளிறைவடிவ மாகஎழுந்தருளுவார் எ-று, தான் சாரியை-ஏ-ஏ-ஆல் - அசைகள்.

[இ-உ-க-ம்.] சமஸ்தத்திற்குங் காரணகர்த்தாவாகிய அகண்டாகாரசிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சகளீகரித்து ஆத்மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமதுதிருவருளிற்கூட்டிச் சிற்சடலீலையைக்காட்டிச் சிதாகாசசொரூபமாக விளங்குவித்தற்பொருட்டுத் துவாதச மூர்த்திளாயோடும் அடியார்கள் சகிதராய் எழுந்தருளுவா ரென்பதாம். (எ0)

வேணியுறையென்ற செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள்வரைக்குங் குளகம்.

(அ-கை.) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

(வேறு.)

தேசிகவுருவமாகவந்துலகிற் சீவர்கள்பக்குவந்தெரிந்தே, ஆசிலர்தமக் கொருமொழிமோன வுண்மையையருளினுனைத்து ஏசிலாஞான நிட்டையிலிருத்தி யெய்தருமுத்தியையுதவல், மாசிலாமணியாவொளிர்தருகயிலை வள்ளனற்றேசிகன்கடனே ... ...*

(இ-ள்.) குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தைஅறிந்து பெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய மவுனநிலைக்குரிய சத்தியப்பொருளைக் கிருபாவிட்சண்யத்தால் அநுக்கிரகித்து குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையி லிருக்கச்செய்து பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தைக்கொடுத்தல் களங்கரகிதமாகிய இரத்தினம்போலப் பிர

காசிக்கின்ற கயிலைங்கிரிவள்ளலாகி ஞானதேசிகருக் குரியதருமமா ம்-எ-று, ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] மாணாக்கரது பக்குவத்துக்கேற்க அவர்களைச்சிவமாக்கிக்கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

(அ-கை.) வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும் பருவகாலமிவையெனல்.

மறையவர்க்கிருப தாண்டினுமுலகாண் மன்னருக்கொருபதோடைந்து, நிறைதருவணிகர்க் கொருபதாண்டினுஞ்சொன்னிகரறுசூத்திரர்க்கைந்திற், பொறைதருபருவமுடையவர்க் கொன்றிரண்டொன்றிற் பாதியிற்போதம், அறைகுதலாகு நல்லுபதேசமாரியன்றனதுளமகிழ்ந்தே... ... .*

(இ-ள்.) வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தையாளுகின்ற அரசர்களுக்குப் பதினைந்துவயதிலும் பெருமைநிறைந்த வைசியர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பில்லாத புகழையுடைய சூத்திரர்களுக்கு ஐந்துவயதிலும் தீக்ஷாத்திரயங்களைச்செய்து அதற்குமேல்(முறைமே) அப்பருவத்தவர்களுக்கு ஒருவருஷத்திலும் இரண்டுவருஷத்திலும் ஒருவருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பாமசாந்தம்நிறைந்த (பரிபாகம் வரக்கண்டு) பிரம்மோபதேசஞ் செய்தற்குரிய ஞானசிரியர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆத்மஞானத்தை அநுக்கிரகிக்கத்தகும்-எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] பிரம்ம-க்ஷத்திரிய - வைசிய-சூத்திரர்கள் அடையும் ஞானபோதத்திற்குப் பருவகாலங்களையும் பரிசோதிக்குங் காலங்களையும் அறிவித்ததாம்.

வருணத்திற்கேற்கச் சோதித்த லென்பதற்குப் பிரமாணம். (சைவசமயநெறி.) பண்ணிடுக தீக்கையினைப் பக்குவம் பார்த்தாரிரண்டு, ளெண்ணுமும்மூன் றின் மூன்றின்(அன்றியும்) சூத்திராதியர்க்குச் சொன்னமுறையாலாண்டு பார்த்தேயனுக்கிரகம்பண்ண-எ-ம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்.) ஆதரவுஞ்சாந்தி நற்பொறுமைதானுமசத்திய மில்லாவுரையுமாசாரந்தவமுந், தீதானசெயன் மறந்து நன்றியறிந்திடலுஞ் சிவாகமத்தைக்கேட்டதனைத்தெளிதருணுட், போதலறப்பொறிவழியினிற்றலாதிப் புகன்றுடையநற்குணங்கள்பொருந்திமேலும், ஓதலுறுங்குணங்குற்றஞ் சோதித்தோர்வருடமுறுங் குணத்தினளவாகத் தீக்கைசெய்வா ருயர்ந்தோர்-எ-ம். வரும் - மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (எஉ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட மாணக்கனுக்கு உபதேசிக்கத்தகுமெனல்.

உடற்குயிர்போலுங்கட் கிமைபோலு மூசியுநூலுமேபோலும், படப்பொறியரவைப் பிடியெனப்பிடிக்கப் பாயும்வெம்புலிதனைத்தழுவத், தொடற்கருந்தழலை யெடுவெனவெடுக்கத் தும்பி முன்னஞ்சுறாதிருக்க, விடற்கருஞ்சித்த மென்னவேயுதவும் விவேகியற்களித்திடலாமால் ....*

(இ-ள்.) (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் (பாதுகாத்தலிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும் நடையில் ஊசியும் நூலும்போலும் (பொருந்திப்) படத்தையும்புள்ளியையு முடையசர்ப்பத்தைப் பிடியென்று சொன்னமாத்திரத்திற் பிடிக்கவும்பாய்கின்ற கடூரமானபுலியைத் (தழுவென்று சொன்னமாத்திரத்தில்) தழுவவுந்தொடுதற்கரிய அக்கினியை யெடுவென்று சொன்னமாத்திரத்தில் எடுக்கவும் மதயானைமுன் (நில்லென்று சொன்னமாத்திரத்திற்) பயப்படாது நிற்கவும்பெற்று (இவனது சித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்லும்படியாக உதவிசெய்கின்ற விவேகமுடையபக்குவனுக்கு (ஆத்மஞானத்தை ஆசிரியர்) அநுக்கிரகிக்கத்தகும்-எ-று. தன்-சாரியை - ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

(ப-ம்.) சீவன்தன்னுடலைத் தானாயபிமானித்து வருந்துன்பங்களைநீக்கி அதற்குஉபசாரஞ் செய்வதைப்போலும் ஞானாசிரியருடைய திருமேனியைத் தன்தேகமாயபிமானித்துவுபசாரஞ்செய்ய வேண்டுமென்பார். உடற் குயிர்போலென்றும். இமையானது கண்ணோ டொற்றுமையாயிருந்து அதனிடத்தில் தூசுமுதலியவைகள் அணுகுறாதுபாதுகாத்தல்போலும் துஷ்டஜெந்துக்களால் அவரது திருமேனி துன்பமுறாமல் சதாகாக்கவேண்டுமென்பார். கட்கிமைபோலென்றும், ஊசிசென்றவிடந்தோறும் சரடுபின்சேரல்போலும் அவரது திருவுள்ளக் குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டுமென்பார். ஊசியுநூலுமேபோலு மென்றுங்கூறினார், தேகாபிமானம்விட்டு வந்தமாணாக்கனாதலால் பாம்பாதிகண்மேற் செலுத்தினும் வீழ்வானென்பதாயிற்று. (௭௫)

(அ-கை.) இதுவுமது.

தேனிரம்புமலரையளி தேடுவபோ லெங்குந்தேசிகனைப்பல நாளுந் தேடிக்கண்டளவில், ஞானகுருவிவன்பாகஞ் சோதிக்கவேண்டினடுக்கங்களுறவே யெந்நாளுஞ்செய்வித்தும், ஈனமாந்தொழில்தனிலேவிமிக விடுத்துமிரக்கமிலாதேயடித்து மிழிபுரையால் வைதும், மானமின்றிச்செயும்போதுங் குருபத்திவழுவாவாய்மையனுக்குயர் நிட்டைவழுத்திடவுந் தகுமால் ....*

(இ-ள்.) மாணாக்கன் தேன்நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பத்தை வண்டு தேடுகின்றதைப்போலப் பலநாளும் எவ்விடத்துந்தேடி ஞா

னாசிரியனைக் கண்டபொழுது அந்தஞானாசிரியர் இம்மாணாக்கனுடைய பரிபாகங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினால் பயப்படும்படியாக எந்நாளுந் தான்செய்வதுமன்றிப் பிறரைக்கொண்டு செய்வித்தும் மிகவும்அற்பமாகிய தொழில்களைச்செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்புவித்தும் இரக்கமில்லாதவனைப் போல அடித்தும் துச்சமானசொற்களால் வைதும் மானமில்லாமற் செய்ய அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்திவழுவாமல் (நிலைகொள்ளத்தக்க) சத்தியவானுக்கே உயர்ந்த பிரம்மநிஷ்டையைப் போதிக்கத்தரும்-எ-று.ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

[இ-உ-க-ம்.] பிரம்மநிஷ்டைக் கதிகாரியை அறிவித்ததாம்.

குருவின்திருவுளக் குறிப்பின்படி மானமின்றிப் பணிசெய்யவேண்டுமென் பதற்குப் பிரமாணம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்.) தேசிகரும்மாணவர்கள் செய்தியுணர்ந்திடவே சிறியோரைப்பெரியோர்செய் தொழிலதனிற்செறித்து, மேசிலராம்பெரியோரை யீனமாந்தொழிற்கே யிசைத்துமடித்தும் வைதுமிவ்வாறுசெயவுங், கூசியிடாதிட்ட பணிசெய்துகுருபத்தி குறைவிலராய் நம்பினராய்த்துரோகமின்றி, மாசிலராய்மன வாக்குக்காயத்தாற் குருவின்வாக்கியபாலனஞ் செய்யுமதிமானுமாயே-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) உடற்குயிர்போற்கட் கிமைபோலாசிநூலொத்து, விடிற்புலிதீபாம்பிவை வீழ்வார்க்காஞ் - சுடச்சுடினும், வாழைக்காகாவேதி மட்கலத்திற்காகவா, றேழைக் காகாதிது-எ-ம். (அருட்பிரகாசம்) குருபரனுக்கவ னெஞ்சகம்போலனு கூலத்தனாய்க், கரசரணாதியினேவல்செய்தே தினங்கட்கிமைபோ, லாரியமனைமுதல்யாவையுங் காத்துண்மையாயொருதற், பரமிவனேயெனக் காண்பான்சற்சீடன் பகர்ந்திடினே. (அன்றியும்.) தேசிகன்பாற்பற்பல தீக்குணங்கள் செறியினும்நம், பாசப்பிராந்திக்கிவை தோற்றியவிறைபாலியென், றாசறுபத்தியினோர்ந்தெவ்விதத்துமவனருளைத், தேசங்குலவவளர்ப்போன்சற் சீடன்றெரிந்திடினே-எ-ம். (வருங்காலத்திரங்கல்.) என்றுங்குருநாத ரிட்ட பணிசெய்துமிக,நின்றபடிநில்லாத நெஞ்சுவிடுநாளேதோ. (அன்றியும்.) குன்றாதஞானக் குருவானோர்சொற்கேட்டுப்,பொன்றாதவாதனையைப் போக்கியிடுநாளேதோ-எ-ம். (வீராகமம்.) அடுத்ததின் றன்மையான்மா வாகுமென்றறிந்துநல்லோர், நடித்திடுஞ்சமயவாத நற்றவஞ்செபந்தியானம், படிற்றுலகியற்கையாவும் பரகதிவிலக்காமென்றே, விடுத்தருட்குரவன்பாத மேவியேபணிசெய்வாரே-எ-ம். வரும்- மற்றும்வருவனவற்றாற் காண்க.

(இந்நூலாசிரியரது மாணக்கர் புகழ்ந்துகூறல்.)

திருவளர்கோவல்வீரட்டநாதர் திருவடிக்கமலங்கள்வாழி ... ...*
பெரியநாயகிபொற்கழலிணைவாழி பெரியமாகணபதிவாழி ... *
முருகனற்பதங்கள்வாழி நந்தீசர்முளரி மென்பதங்களும்வாழி *
பெரியசம்பந்தராதியர்நான்கு பெரியர்தம்மடிகளும்வாழி ... *

(இ-ள்.) செல்வம் விர்த்தியாகின்ற திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித்தாமரைகள்வாழி பெரியநாயகியாரது அழகியதிருவடிகள்வாழி பெரியானைக்கணபதியின் திருவடிகள்வாழி சரவணபவனது நல்லதிருவடிகள்வாழி நந்தீஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாதபங்கயங்களும்வாழி சிறப்புற்ற திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அப்பர்சுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆகிய பெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடிகளும்வாழி-எ-று.

வசவணர்பதங்கள்வாழி மாச்சென்ன வசவணர்பதங்களும்வாழி*
திசையுளார்வலஞ்சூழ்குகைநம சிவாயதேசிகனடிகளும்வாழி...*
நசையுறுமவர்பாற்குருநமசிவாய நற்பரனடிகளும்வாழி ......*
அசைவுறுமனத்தையறிவினுளடக்கு மடியர்தம்மடிகளும்வாழி *

(இ-ள்.) வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமை பொருந்திய சென்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுத்திக்கினுமுள்ளோர் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கத்தக்க குகைநமசிவாயகுருவின் திருவடிகள்வாழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்திய நன்மையையுடைய குருநமசிவாயதேசிகர் திருவடிகள்வாழி சஞ்சலப்படு மனத்தை அறிவினுட்சேர்த்து அடக்குகின்ற அடியார்களுடைய திருவடிகள்வாழி-எ-று. (உ)

கோவல்வீரட்டரனுக்கிரகித்துக் கொடுத்திடுமாகமம்வாழி ......*
பாவனைக்கரிதாம்பரகதியடையப் பகருமோர் சொற்பொருள்வாழி, நாவலந்தீவோரகத்திருளிரிய நற்சிவாதீதனுய்வந்த ... .*
தேவனுமாறுமுகசிவஞான தேசிகனடிகளும்வாழி...............*

(இ-ள்.) திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரர் அநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஆகமநூல்வாழி மனோவாக்கினால் பாவனைபண்ணற்கரியதாகியஉயர்ந்த மோக்ஷத்தை அடைய உபதேசஞ்செய்யப்படும் ஒப்பற்ற அர்த்தத்தையுடைய மஹாவாக்கியம்வாழி ஜம்புத்தீவி லிருக்கின்றவர்களுடைய உள்ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கெட நல்லசிவ சொரூபராகியும் மநுதீதப்பட்டவராகியுந் தோன்றியதேவனாகிய ஆறுமுகசிவஞான தேசிகருடைய அடிகளும்வாழி-எ-று. (௩)

(இந்நூற்பெருமை.)

பாவனுதீதநிட்டானுபூதி பரசிவனுமைதனக்கருளத் ....*
தேவியுமகிழ்ந்தவடமொழியதனைச் செஞ்சடைப்பிரான்றிரு வரு
ளால், கோவல்வாழாறுமுகசிவஞான குருபரர்தமிழினுனாத்தா
ன், மேவுநற்பயனையுணர்ந்து சாதித்தோர் மேன்மைவீடடைவது
நிசமே........................ ....*

(இ-ள்.) மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரியசிவஞா
னநிஷ்டையின் அனுபூதியைப் பரமசிவனுர் தேவியாருக்கு அ
நுக்கிரகிக்க (அதைக்கேட்டுத்) தேவியார் சந்தோஷிக்கப்பட்டதா
ய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொருளைச் சிவந்தசடா
பாரத்தைத்தாங்கிய ஈஸ்வரருடைய அநுக்கிரகத்தினுல் திருக்கோவ
லூரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுக சுவாமிகளென்னுந் திருநாமத்தையு
டைய மேலானசிவஞான தேசிகரானவர் (யாவருமெளிதிலுணர
த்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினுர். அங்ஙனம் (அவராற்செ
ய்யப்பட்ட இந்நூலைஓதி) இதிலுள்ள முத்திப் பிரயோசனத்தைத்
தெரிந்து சாதனஞ்செய்தவர்கள் மேன்மையாகிய மோக்ஷத்தை
ப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது சத்தியமேயாம்-எ-று. (க)

பாயிரம் - கஉ - நூல் - எசு - வாழிகள் - ரு -

நூற்பெருமை க-ஆ பாடல்-கூ௦-

உதாரணப்பாடல்-சக௦-ஆ பாடல்-ரு௦௦.

நிஷ்டானுபூதிமூலமும்,

சாரம் பொதியைநாயகர் சபைக்கு முதற்பட்டத்து
சுவாமிகளால் அருளிச்செயப்பட்ட, தாதனவுமாயும்
முற்றுப்பெற்றன.

(நேரிசைவெண்பா.)

போதமுறுமேதமறும் போதச்சிவயோக...... ... *
சாதனையைச் செய்துதலைப்படுவர் - ஓதரிய.........*
முத்தருமாவாரிம் முறையினுதாரணமும் ... .*
புத்துணர்புங்கற்போர் பொலிந்து.................. *

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.